J9T8X2

അദ്ധ്യായം 4

ബിസിനസ് സേവനങ്ങൾ
[BUSINESS SERVICES]

പഠന നേട്ടങ്ങൾ

ഈ അധ്യായം പഠിച്ച് കഴിയുമ്പോൾ പഠിതാവ് :

- സേവനങ്ങളുടെ സവിശേഷതകൾ വിവരിക്കുന്നു.
- സാധനങ്ങളും സേവനങ്ങളും വേർതിരിക്കുന്നു.
- വിവിധ തരം ബിസിനസ് സേവനങ്ങൾ തരം തിരിക്കുന്നു.
- ഇ-ബാങ്കിംഗ് എന്ന ആശയം വിശദീകരിക്കുന്നു.
- വിവിധയിനം ഇൻഷുറൻസ് പോളിസികൾ തിരിച്ചറിയുകയും തരംതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
- വിവിധ തരം സംഭരണശാലകളെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുന്നു.

ഒരു പെട്രോൾ പമ്പ് കാണാത്തവർ ആരുമുണ്ടാവില്ലല്ലോ. ഒരു പെട്രോൾ പമ്പ് ഉടമ ഒരു ഗ്രാമപ്രദേശത്ത് അയാളുടെ ബിസിനസ് നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നത് എങ്ങിനെയാണ് എന്ന് നിങ്ങൾ എപ്പോഴെങ്കിലും ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഉൾപ്രദേശത്തുള്ള ഗ്രാമത്തിലേക്ക് എങ്ങിനെയാണ് പെട്രോളും ഡീസലും എത്തിക്കുന്നത്? വലിയ അളവിൽ പെട്രോളും ഡീസലും വാങ്ങുന്നതിന് എവിടെ നിന്നാണ് പണം ലഭിക്കുന്നത്? പെട്രോൾ ഡിപ്പോകളെ അയാളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ എങ്ങിനെയാണ് അറിയിക്കുന്നത്? തന്റെ ബിസിനസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പല നഷ്ടസാധ്യതകൾ എങ്ങിനെയാണ് അയാൾ മറികടക്കുന്നത്? ബിസിനസ് സേവനങ്ങളെ കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കിയാൽ മുകളിലെ എല്ലാ ചോദ്യങ്ങൾക്കുമുള്ള ഉത്തരം ലഭിക്കും. ട്രെയിനുകളിലൂടെയും ടാങ്കറുകളിലൂടെയും ആണ് എണ്ണ ശുദ്ധീകരണശാലയിൽ നിന്ന് പെട്രോളും ഡീസലും പമ്പിൽ എത്തിക്കുന്നത്. രാജ്യത്തിന്റെ വിവിധ നഗരങ്ങളിലും പട്ടണങ്ങളിലുമായി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള എണ്ണക്കമ്പനികളുടെ ഡിപ്പോകളിൽ (സംഭരണശാലകൾ) അവ സൂക്ഷിച്ച് വയ്ക്കുന്നു. പെട്രോൾ പമ്പ് ഉടമകൾ പോസ്റ്റൽ, ഇമെയിൽ, ടെലിഫോൺ സൗകര്യങ്ങളുപയോഗിച്ച് ഉപഭോക്താക്കളുമായും ബാങ്കുകളുമായും ഡിപ്പോകളുമായും അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി തുടർച്ചയായി ബന്ധപ്പെടുന്നു (വാർത്താ വിനിമയ സേവനങ്ങൾ). എണ്ണക്കമ്പനികൾ എല്ലായ്പ്പോഴും മുൻകൂർ പണം വാങ്ങി മാത്രം പെട്രോളും ഡീസലും വിൽക്കുന്നതുകൊണ്ട് പമ്പുടമകൾക്ക് ചരക്ക് വാങ്ങുന്നതിനുവേണ്ട പണത്തിനായി ബാങ്കുകളിൽ നിന്ന് വായ്പ എടുക്കേണ്ടി വരും (ബാങ്കിംഗ് സേവനങ്ങൾ). പെട്രോളും ഡീസലും ഉയർന്ന അപകട സാധ്യതയുള്ള ഉൽപ്പന്നങ്ങളായതിനാൽ, ഉടമസ്ഥർക്ക് അവരുടെ ബിസിനസ്, ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ, തൊഴിലാളികളുടെ ജീവൻ തുടങ്ങിയവ സംരക്ഷിക്കാൻ ഇൻഷുറൻസ് എടുക്കേണ്ടി വരും (ഇൻഷുറൻസ് സേവനങ്ങൾ). അങ്ങിനെ നോക്കിയാൽ പെട്രോളും ഡീസലും പെട്രോൾ പമ്പിലൂടെ വിൽക്കുക എന്ന ഒരു ബിസിനസ് യഥാർത്ഥത്തിൽ കുറേ ബിസിനസ് സേവനങ്ങളുടെ ആകെത്തുകയാണ് എന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. എണ്ണ ശുദ്ധീകരണശാലയിൽ നിന്ന് പെട്രോളും ഡീസലും കപ്പലിൽ കയറ്റി വിൽപന കേന്ദ്രമായ പെട്രോൾ പമ്പിൽ എത്തിക്കുന്നതുവരെ ഇത്തരം നിരവധി സേവനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

4.1 ആമുഖം

നാമെല്ലാവരും തന്നെ ഒരു തരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു തരത്തിൽ ഏതെങ്കിലുമൊക്കെ ബിസിനസുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാകുമല്ലോ. എന്നല്ല, നിത്യേന ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നതാണ് ശരി. നമുക്ക് ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ പരിശോധിക്കാം. ഒരു കടയിൽ നിന്ന് ഐസ്ക്രീം വാങ്ങുന്നു. അതുപോലെ ഒരു റസ്റ്റോറന്റിൽ പോയി ഐസ്ക്രീം കഴിക്കുന്നു. ഒരു സിനിമാ തിയേറ്ററിൽ പോയി സിനിമ കാണുന്നു. അതുപോലെ സിനിമയുടെ ഒരു സി.ഡി വാങ്ങുന്നു. ഒരു സ്കൂൾ ബസ് വാങ്ങുന്നു. ഒരു ബസ്സ് കമ്പനിയിൽ നിന്നും പാട്ടത്തിനെടുക്കുന്നു. ഇവയെല്ലാം ഓരോ തരത്തിലുള്ള ബിസിനസ് പ്രവർത്തനങ്ങളാണ്. ഈ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വിശകലനം ചെയ്താൽ നിങ്ങൾക്ക് ഈ പ്രവൃത്തികൾ തമ്മിൽ ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണാൻ കഴിയും. ഐസ്ക്രീം കഴിക്കുന്നതിലും വാങ്ങുന്നതിലും സിനിമ കാണുന്നതിലും സി.ഡി. വാങ്ങുന്നതിലും ബസ് വാങ്ങുന്നതിലും പാട്ടത്തിനെടുക്കുന്നതിലും ഒക്കെത്തന്നെ ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ നമുക്ക് കാണാൻ സാധിക്കും. ഇതിൽ പൊതുവായി കാണാവുന്നത് എന്തെന്നാൽ ഒന്നിൽ ഒരു സാധനം വാങ്ങുമ്പോൾ അടുത്തതിൽ ഒരു സേവനം ലഭിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. വാങ്ങിക്കുന്ന സാധനങ്ങൾ തമ്മിലും

ലഭിക്കുന്ന സേവനങ്ങൾ തമ്മിലും ഏറെ വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്.

ഒരു സാധാരണക്കാരനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സേവനങ്ങൾ എന്നത് തൊടാൻ കഴിയാത്തവയാണ്. സേവനങ്ങൾ ലഭ്യമാകുന്നതിലൂടെ ഭൗതികമായ ഒന്നിന്റെയും ഉടമസ്ഥാവകാശം ലഭിക്കുന്നയാൾക്ക് കിട്ടുന്നില്ല. ഉദാഹരണമായി നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ഡോക്ടറുടെ സേവനം ലഭ്യമാക്കുകയാണെന്നിരിക്കട്ടെ. ഡോക്ടറെ നമുക്ക് വാങ്ങുവാൻ കഴിയുകയില്ല. സേവനദാതാക്കളും ഉപഭോക്താക്കളും തമ്മിലുള്ള ഇടപെടലുകളിലൂടെ അനുഭവവേദ്യമാകുന്ന അദൃശ്യമായ എല്ലാ സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനങ്ങളെയും സേവനം എന്ന് പറയാം.

അതായത് പ്രത്യേകം വേർതിരിച്ച് അറിയാൻ കഴിയുന്നതും ആവശ്യങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതും, അദൃശ്യമായതും എന്നാൽ മറ്റൊരു സാധനത്തിന്റെ വിൽപ്പനയുമായോ മറ്റേതെങ്കിലും സേവനത്തിന്റെ വിൽപ്പനയുമായോ ബന്ധമുണ്ടാകണമെന്ന് നിർബന്ധമില്ലാത്തതുമായ സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനങ്ങളെയാണ് സേവനങ്ങൾ എന്ന് വിളിക്കുന്നത്.

ഭൗതികമായ ഒരു ഉൽപ്പന്നം വിൽപ്പനക്കാരനിൽ നിന്ന് ഉടമസ്ഥാവകാശത്തോടെ വാങ്ങുന്നയാളിന് അഥവാ ഉപഭോക്താവിന് കൈമാറ്റം ചെയ്യാവുന്നതാണെങ്കിൽ അതിനെ സാധനം എന്ന് വിളിക്കാം.

സേവനങ്ങൾ (service) ഒഴികെയുള്ള എല്ലാ വസ്തുക്കളും അതിലെ വിവിധ ഇനങ്ങളും വാണിജ്യത്തിലോ കച്ചവടത്തിലോ ഉൾക്കൊണ്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ ചരക്ക് (goods) എന്ന് വിളിക്കാം.

4.2 സേവനങ്ങളുടെ സ്വഭാവം (Nature of Service)

ബിസിനസ് സേവനങ്ങൾക്ക് അഞ്ച് അടിസ്ഥാന സ്വഭാവങ്ങളുണ്ട്. താഴെ കൊടുത്തിട്ടുള്ള സവിശേഷതകൾ അവയെ ചരക്കുകളിൽ നിന്ന് വേർതിരിക്കുന്നു.

1. അദൃശ്യത [Intangibility]:

സേവനങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ അദൃശ്യങ്ങളാണ്. അതായത് അവയെ കാണുവാനോ സ്പർശിക്കുവാനോ കഴിയുകയില്ല. പ്രകൃത്യാൽ തന്നെ അനുഭവവേദ്യമാകുന്നവയാണ് സേവനങ്ങൾ. ഉദാഹരണത്തിന് ഒരാൾക്ക് ഡോക്ടറുടെ സേവനങ്ങളെ രുചിച്ച് നോക്കാനോ, ഒരു വിനോദ പ്രവർത്തനത്തെ തൊട്ടു നോക്കാനോ കഴിയില്ല. നിങ്ങൾക്ക് ഇവ അനുഭവിച്ചറിയാം എന്ന് മാത്രം. സേവനങ്ങളുടെ ഗുണമേന്മ നിങ്ങൾക്ക് അത് വാങ്ങി ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് മുൻപ് അറിയാനുള്ള മാർഗ്ഗമില്ല. അക്കാരണത്താൽ സേവനദാതാക്കൾ ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് അനുയോജ്യമായതും മേന്മയുള്ളതുമായ സേവനം അനുഭവവേദ്യമാകുന്നതിന് എല്ലായ്പ്പോഴും ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഉദാഹരണമായി, ഒരു ഡോക്ടർ തന്റെ രോഗിയുടെ അസുഖം ഭേദമാക്കുന്നതിന് വേണ്ടി നിരന്തരം പരിശ്രമിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും.

2. സ്ഥിരതയില്ലായ്മ [Inconsistency]:

അസ്ഥിരതയാണ് സേവനങ്ങളുടെ രണ്ടാമത്തെ സവിശേഷത. സാധനങ്ങൾ പോലെ ഒരു നിശ്ചിതവും ദൃശ്യവുമായ ഉൽപ്പന്നമല്ലാത്തതുകൊണ്ട് സേവനങ്ങൾ ആവശ്യാനുസരണം പ്രദാനം ചെയ്യേണ്ടി വരുന്നു. കാരണം ഓരോ ഉപഭോക്താവിന്റെയും ആവശ്യകതയും പ്രതീക്ഷകളും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. ഉപഭോക്താക്കളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് സേവനങ്ങളുടെ സ്വഭാവങ്ങളിൽ മാറ്റം വരുത്താൻ ദാതാക്കൾക്ക് കഴിയണം. മൊബൈൽ ഫോൺ സേവനങ്ങൾ ഇതിന് ഉത്തമ ഉദാഹരണമാണ്.

3. വേർപ്പെടുത്താനാവായ്മ [Inseparability]:

ഉൽപ്പാദനവും ഉപഭോഗവും ഒരേ സമയത്ത് തന്നെ നടക്കുന്നു എന്നതാണ് സേവനങ്ങളുടെ മറ്റൊരു പ്രധാന സവിശേഷത. അതായത് സേവനങ്ങളുടെ ഉൽപ്പാദനവും ഉപഭോഗവും വേർതിരിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്നതുതന്നെ. ഒരു കാർ നമുക്ക് ഇപ്പോൾ നിർമ്മിച്ച് ഒരു മാസമോ, ഒരു പക്ഷെ ഒരു വർഷമോ കഴിഞ്ഞ് വിൽക്കാം. പിന്നീട് വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാലും ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യാം. എന്നാൽ സേവനങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ഭാവിയിലേക്ക് ഉപയോഗിക്കാനായി മാറ്റിവയ്ക്കാൻ കഴിയില്ല. ഒരു ടാക്സി കാർ വാടകയ്ക്ക് വിളിച്ചാൽ ആ സമയത്ത് മാത്രമേ നമുക്ക് സേവനം ലഭ്യമാവുകയുള്ളൂ. ഒരു സിനിമ തിയേറ്ററിൽ പോയി അവിടെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന വേളയിൽ മാത്രമേ നമുക്ക് ആസ്വദിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. സേവന ദാതാക്കൾ ഒരു പക്ഷെ സാങ്കേതികവിദ്യകൾ ഉപയോഗിച്ച് സേവനം നൽകുന്നയാളിന് പകരം സംവിധാനം കണ്ടെത്തിയേക്കാം. പക്ഷെ, ഉപഭോക്താവുമായുള്ള ഇടപെടലുകൾ ഒഴിവാക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. ഉദാഹരണത്തിന് ബാങ്കുകളിൽ നിന്ന് പണം പിൻവലിക്കാനും പണം നിക്ഷേപിക്കാനും ബാങ്കിലെ ഗുമസ്തന് പകരം എ.ടി.എം. യന്ത്രങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാം. പക്ഷെ, അപ്പോഴും ഇടപാട് നടക്കാൻ ഈ യന്ത്രങ്ങളുമായി ഉപഭോക്താവ് സംവദിക്കേണ്ടി വരും.

4. ചരക്ക് നീക്കിയിരുപ്പിന്റെ അഭാവം [Inventory (Less)]:

സേവനങ്ങൾക്ക് കാണാവുന്നതോ സ്പർശിക്കാവുന്നതോ ആയ രൂപമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഭാവിയിലെ ഉപയോഗത്തിനായി സൂക്ഷിച്ച് വയ്ക്കാൻ കഴിയില്ല. അതായത്, ഉടൻ തന്നെ ഇല്ലാതാകുന്നവയാണ് സേവനങ്ങൾ എന്നർത്ഥം. ഒരു പക്ഷെ സേവനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചില സാധനങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ച് വയ്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞേക്കും. പക്ഷെ സേവനങ്ങൾ ഒരിക്കലും സൂക്ഷിച്ച് വയ്ക്കാൻ കഴിയില്ല. ഇതിനർത്ഥം, സേവനങ്ങൾ ഉപഭോക്താക്കൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന സമയത്ത് പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിന് വേണ്ടി ചോദനത്തിനനുസൃതമായി സൃഷ്ടിച്ച് വിതരണം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. കാരണം പിന്നീട് ആവശ്യം വരുമ്പോൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനായി മുൻകൂട്ടി സൂക്ഷിച്ച് വയ്ക്കാൻ കഴിയില്ല. ഉദാഹരണമായി, നിങ്ങൾക്കൊരു ട്രെയിൻ ടിക്കറ്റ് മുൻകൂട്ടി എടുത്ത് വയ്ക്കാം. പക്ഷെ യാത്ര അതിന്റെ സമയത്ത് മാത്രമേ ചെയ്യാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

5. ഇടപെടലുകൾ [Involvement]:

സേവനം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിൽ ഉപഭോക്താവിന്റെ ഇടപെടൽ എന്നത് സേവനങ്ങളുടെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട സവിശേഷതയാണ്. ഉപഭോക്താവിന് ആവശ്യമെങ്കിൽ സേവനങ്ങളിൽ മാറ്റം വരുത്താം. പക്ഷെ ഉപഭോക്താവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം.

4.2.1. സേവനങ്ങളും സാധനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം (Difference between Services and Goods)

മുകളിലെ ചർച്ചയിൽ നിന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാവുന്നത് സാധനങ്ങളും സേവനങ്ങളും തമ്മിൽ പ്രധാനമായും രണ്ട് വ്യത്യാസങ്ങളാണുള്ളത് എന്നാണ്. അതായത് ഉടമസ്ഥാവകാശത്തിന്റെ കൈമാറ്റമില്ലായ്മയും ഉപഭോക്താവിന്റെയും ദാതാവിന്റെയും സാന്നിദ്ധ്യവും. സാധനങ്ങൾ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ സേവനങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്യപ്പെടുകയാണ്. ഉപഭോക്താവിൽ ചെലുത്തുന്ന സേവനത്തിന്റെ

സ്വാധീനം വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോകാൻ കഴിഞ്ഞേക്കാം. പക്ഷെ അയാൾക്ക് സേവനം വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. ഉൽപ്പാദന സമയത്തുതന്നെ ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ട് സേവനങ്ങൾക്ക് നീക്കിയിരുപ്പ് ചരക്ക് ഉണ്ടാവുകയില്ല എന്ന് മാത്രമല്ല ഉൽപ്പാദന സമയത്ത് തന്നെ ഉപയോഗിച്ചില്ലെങ്കിൽ അത് ഇല്ലാതാവുകയും ചെയ്യും. ഈ വ്യത്യാസങ്ങളെല്ലാം ഒരു പട്ടിക രൂപത്തിൽ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

4.3 വിവിധ തരം സേവനങ്ങൾ (TYPES OF SERVICES)

സേവനമേഖലയെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യുമ്പോൾ, സേവനങ്ങളെ വിശാലമായ അർത്ഥത്തിൽ ബിസിനസ് സേവനങ്ങൾ, സാമൂഹ്യ സേവനങ്ങൾ, വ്യക്തിഗത സേവനങ്ങൾ, എന്നിങ്ങനെ മൂന്ന് വിഭാഗങ്ങളാക്കി തരം തിരിക്കാം.

1. **ബിസിനസ് സേവനങ്ങൾ [Business Services]:**

ബിസിനസ് സ്ഥാപനങ്ങൾ അവരുടെ ബിസിനസ് പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനായി

സാധനങ്ങളും സേവനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം

അടിസ്ഥാനം	സേവനം	സാധനം
സ്വഭാവം	ഒരു പ്രവർത്തനം അല്ലെങ്കിൽ പ്രക്രിയ ആണ്. ഉദാഹരണമായി, തിയേറ്ററിൽ സിനിമ കാണുക.	ഒരു ഭൗതിക വസ്തുവാണ്. ഉദാഹരണം, സിനിമയുടെ സി.ഡി.
തരം	പൊതുവിൽ വ്യത്യസ്തങ്ങളാണ്.	മിക്കപ്പോഴും സമാനങ്ങളാണ്
അദൃശ്യത	അദൃശ്യമാണ്. ഉദാഹരണം, ഡോക്ടറുടെ ചികിത്സ.	ദൃശ്യമാണ്. ഉദാഹരണം മരുന്ന്.
അസ്ഥിരത	ഓരോ ഉപഭോക്താക്കളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ വ്യത്യസ്തങ്ങളായിരിക്കും. ഉദാഹരണം, മൊബൈൽ സേവനങ്ങൾ	ഓരോ ഉപഭോക്താക്കൾക്കും ലഭിക്കുന്ന ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ നിലവാരപ്പെടുത്തിയവയായിരിക്കും. ഉദാഹരണം, മൊബൈൽ ഫോണുകൾ
വേർതിരിക്കാൻ കഴിയാത്തത്	ഉൽപ്പാദനവും, ഉപയോഗവും ഒരേ സമയത്ത് നടക്കുന്നതിനാൽ വേർതിരിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. ഉദാഹരണം, ബേക്കറിയിൽ നിന്നും ഒരു ഐസ്ക്രീം വാങ്ങി കഴിക്കുന്നു.	ഉൽപ്പാദനവും, ഉപയോഗവും വ്യത്യസ്ത സമയത്ത് നടക്കുന്നതിനാൽ വേർതിരിക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഉദാഹരണം, ബേക്കറിയിൽ നിന്നും ഒരു ഐസ്ക്രീം വാങ്ങിക്കൊണ്ടുപോകുന്നു.
നീക്കിയിരിപ്പ്	നീക്കിയിരിപ്പ് അസാദ്ധ്യം. ഉദാഹരണം, ട്രെയിൻ യാത്ര.	നീക്കിയിരിപ്പ് സാധ്യമാണ്. ഉദാഹരണം പലവ്യഞ്ജനകടയിൽ നീക്കിയിരിപ്പുള്ള ധാന്യങ്ങൾ
ഇടപെടലുകൾ	സേവനം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിന് ഉപഭോക്താക്കളുടെയും നിർമാതാക്കളുടെയും പങ്കാളിത്തം ആവശ്യമാണ്.	സാധനങ്ങൾ കൈമാറുന്നതിന് നിർമ്മാതാവിന്റെ പങ്കാളിത്തം ആവശ്യമില്ല.

ഉപയോഗിക്കുന്ന സേവനങ്ങളെ ബിസിനസ് സേവനങ്ങൾ എന്ന് പറയാം. ഉദാഹരണമായി ബാങ്കിംഗ്, ഇൻഷുറൻസ്, ഗതാഗതം, പണ്ടക ശാലകൾ അഥവാ സംഭരണശാലകൾ, വാർത്താവിനിമയ സേവനങ്ങൾ എന്നിവ.

2. സാമൂഹ്യ സേവനങ്ങൾ [Social Services]:

ചില സാമൂഹ്യ ലക്ഷ്യങ്ങൾ നേടുന്നതിനായി സ്വമേധയാ പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന സേവനങ്ങളാണ് സാമൂഹ്യ സേവനങ്ങൾ. സമൂഹത്തിലെ പിന്നോക്ക വിഭാഗക്കാരുടെ ജീവിത നിലവാരം ഉയർത്തുക, അവരുടെ കുട്ടികൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുക, ചേരി പ്രദേശങ്ങളിലെ ശുചിത്വം, ആരോഗ്യ സംരക്ഷണം തുടങ്ങിയവ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. സാധാരണയായി ഈ സേവനങ്ങൾ സ്വമേധയാ ഏറ്റെടുത്ത് ചെയ്യാറുള്ളതാണെങ്കിലും അവയുടെ ചെലവ് നികത്തുന്നതിനുള്ള ചില പരിഗണനകൾ ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി വിദ്യാഭ്യാസം, ആരോഗ്യം തുടങ്ങിയ മേഖലകളിൽ സർക്കാരും സർക്കാരിതര സംഘടനകളും ഒരുമിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നുണ്ട്.

3. വ്യക്തിഗത സേവനങ്ങൾ [Personal Services]:

ഓരോ ഉപഭോക്താവിനും വ്യത്യസ്ത രീതിയിൽ അനുഭവപ്പെടുന്ന സേവനങ്ങളാണ് വ്യക്തിഗത സേവനങ്ങൾ. ഇവയ്ക്ക് സാധാരണ സ്ഥിരതയുണ്ടാകാറില്ല. സേവനദാതാക്കളെ ആശ്രയിച്ചും ഉപഭോക്താക്കളുടെ ആവശ്യകതയും താൽപ്പര്യവും അനുസരിച്ചും അവ വ്യത്യാസപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. ഉദാഹരണമായി വിനോദസഞ്ചാരം, വിനോദ സേവനങ്ങൾ, റസ്റ്റോറന്റുകൾ തുടങ്ങിയവ.

ബിസിനസ് സേവനങ്ങളെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വിശദമായി മനസ്സിലാക്കുന്നതിലേക്കായി ബിസിനസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സേവനങ്ങളുടെ മേഖലയിലേയ്ക്ക് മാത്രമായി നമ്മുടെ ചർച്ചകൾ പരിമിതപ്പെടുത്താം.

4.3.1. ബിസിനസ് സേവനങ്ങൾ (Business servies)

ഇന്നത്തെ ശക്തമായ മത്സരാധിഷ്ഠിത ലോകത്ത് കഴിവുള്ളവർ നിലനിൽക്കും എന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. മികവ് ഇല്ലാത്തവർക്ക് നിലനിൽപ്പില്ല എന്നതുകൊണ്ട് എല്ലാ സ്ഥാപനങ്ങളും ഏറ്റവും മികച്ച പ്രകടനം കാഴ്ചവയ്ക്കാൻ ശ്രമിക്കും. മത്സരക്ഷമത നിലനിർത്താനായി എല്ലാ സ്ഥാപനങ്ങളും ഏറ്റവും മികച്ച സേവനങ്ങളെ തന്നെ ആശ്രയിക്കും. ബിസിനസ് സ്ഥാപനങ്ങൾ പണത്തിനായി ബാങ്കുകളെയും ചരക്കുകൾ, യന്ത്രസാമഗ്രികൾ, തുടങ്ങിയവയ്ക്കുണ്ടാകാവുന്ന നഷ്ടസാധ്യതകളിൽ നിന്ന് സംരക്ഷണത്തിനായി ഇൻഷുറൻസ് സ്ഥാപനങ്ങളെയും അസംസ്കൃത വസ്തുക്കൾ, നിർമ്മാണം പൂർത്തിയായ ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ കടത്തുന്നതിനായി ഗതാഗത സംവിധാനങ്ങളും വിൽപ്പനക്കാർ, വിതരണക്കാർ, ഉപഭോക്താക്കൾ എന്നിവരുമായി ആശയവിനിമയം നടത്തുന്നതിന് വാർത്താവിനിമയ സംവിധാനങ്ങളെയും ആശ്രയിക്കുന്നു. ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റെ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഭാരതത്തിലും സേവന മേഖല അഭൂതപൂർവ്വമായ വളർച്ച കൈവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മറ്റ് രാജ്യങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് വികസിത സമ്പദ് വ്യവസ്ഥകൾക്ക് അതായത് വികസിത രാഷ്ട്രങ്ങൾക്ക് സേവനം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിൽ ഭാരതത്തിന് ശക്തമായ നേട്ടമുണ്ടാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പല വിദേശ കമ്പനികളും അവരുടെ മിക്കവാറും ബിസിനസ് സേവന ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിനായി ഭാരതത്തെയാണ് ആശ്രയിക്കുന്നത്. പലരും അവരുടെ ബിസിനസ് പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഒരു ഭാഗം തന്നെ ഭാരതത്തിലേക്ക് മാറ്റുന്നുണ്ട്.

4.4 ബാങ്കിംഗ് (Banking)

ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് സംരംഭങ്ങൾക്ക് വായ്പകൾ പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട സ്ഥാപനങ്ങളാണ് വാണിജ്യ ബാങ്കുകൾ. ഭാരതത്തിലെ ബാങ്കിംഗ് ബിസിനസ് പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്ന, അതായത് വായ്പകൾ നൽകുകയും ചെക്കുകൾ, ഡ്രാഫ്റ്റുകൾ, ഓർഡറുകൾ തുടങ്ങിയവ മുഖേന ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും തരത്തിൽ പണം പിൻവലിക്കാവുന്ന, നിക്ഷേപങ്ങൾ പൊതുജനങ്ങളിൽ നിന്ന് സ്വീകരിക്കുന്ന സംരംഭങ്ങളെയാണ് ബാങ്കിംഗ് കമ്പനികൾ എന്ന് പറയുന്നത്. ലളിതമായി പറഞ്ഞാൽ, ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ തിരികെ നൽകാമെന്ന വ്യവസ്ഥയിൽ നിക്ഷേപങ്ങളായി പണം സ്വീകരിക്കുകയും അത് വായ്പയായി നൽകി കിട്ടുന്ന വരുമാനത്തിലെ വ്യത്യാസം ലാഭമായി സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളെ ബാങ്കുകൾ എന്ന് പറയാം. ബാങ്കുകൾ പണമിടപാടുകളിലൂടെ സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനങ്ങളെ ത്വരിതപ്പെടുത്തുന്നു. പൊതുജനങ്ങളുടെ സമ്പാദ്യങ്ങൾ സ്വരൂപിച്ച് ബിസിനസ് സംരംഭങ്ങളുടെ മൂലധന ചെലവുകൾ, പ്രവർത്തന ചെലവുകൾ എന്നിവക്കാവശ്യമായ ധനം ലഭ്യമാക്കുന്നു. ബാങ്കുകൾ ധനകാര്യ പ്രമാണങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും അതുപോലെ തന്നെ പലിശ, കിഴിവ്, കമ്മിഷൻ തുടങ്ങിയ വരുമാന നേട്ടങ്ങൾക്കായി ധനകാര്യ സേവനങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിവിധ തരം ബാങ്കുകൾ [Type of Banks]

വിവിധങ്ങളായ ലക്ഷ്യങ്ങളും വൈവിധ്യപൂർണ്ണമായ ആവശ്യങ്ങളും വ്യത്യസ്തങ്ങളായ രീതികളും ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിനായി വിവിധ തരത്തിലുള്ള ബാങ്കുകൾ ആവശ്യമാണ്. ഇവയെ താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന രീതിയിൽ തരം തിരിക്കാം.

1. വാണിജ്യ ബാങ്കുകൾ [Commercial banks]
2. സഹകരണ ബാങ്കുകൾ [Co-operative banks]
3. സവിശേഷ ബാങ്കുകൾ [Specialised banks]
4. കേന്ദ്ര ബാങ്ക് [Central bank]

1. വാണിജ്യ ബാങ്കുകൾ [Commercial banks]: പണമിടപാടുകൾ നടത്തുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളാണ് വാണിജ്യബാങ്കുകൾ. 1949 ലെ ബാങ്കിംഗ് നിയന്ത്രണ നിയമം അനുസരിച്ചാണ് ഇവ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ഈ നിയമമനുസരിച്ച്, പൊതുജനങ്ങളിൽ നിന്ന് പണം നിക്ഷേപമായി സ്വീകരിക്കുകയും അവ വായ്പകളായി പൊതുജനങ്ങൾക്കും സംരംഭങ്ങൾക്കും നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളാണ് ബാങ്കുകൾ.

പൊതുമേഖലാ ബാങ്കുകൾ എന്നും സ്വകാര്യ മേഖലാ ബാങ്കുകൾ എന്നും വാണിജ്യ ബാങ്കുകളെ രണ്ടായി തിരിക്കാം.

(a) ഉടമസ്ഥാവകാശം സർക്കാരിൽ നിക്ഷിപ്തമായതും ലാഭക്ഷമതയെക്കാൾ സാമൂഹ്യ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്ക് മുൻഗണന നൽകുന്നതുമായ ബാങ്കുകളാണ് പൊതുമേഖലാ ബാങ്കുകൾ. ഉദാഹരണം, ഭരതീയ സ്റ്റേറ്റ് ബാങ്ക്, പഞ്ചാബ് നാഷണൽ ബാങ്ക്, ഇന്ത്യൻ ബാങ്ക്, കാനറാ ബാങ്ക് തുടങ്ങിയവ.

(b) സ്വകാര്യ സംരംഭകരുടെ ഉടമസ്ഥതയിലും നിയന്ത്രണത്തിലുമുള്ളതും വിപണി സ്വാധീനമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളതുമായ ബാങ്കുകളെ സ്വകാര്യമേഖലാ ബാങ്കുകൾ എന്ന് പറയാം. എച്ച്.ഡി.എഫ്.സി ബാങ്ക്, കൊടാക് മഹീന്ദ്ര ബാങ്ക്, ഐ.സി.ഐ.സി.ഐ ബാങ്ക്, ധനലക്ഷ്മി ബാങ്ക്, ജമ്മു ആന്റ് കാശ്മീർ ബാങ്ക് തുടങ്ങിയവ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്.

2. സഹകരണ ബാങ്കുകൾ [Co-operative Banks]:

അംഗങ്ങൾക്ക് കുറഞ്ഞ പലിശ നിരക്കിൽ വായ്പ ലഭ്യമാക്കുന്നതിന് വേണ്ടി രൂപീകരിച്ചിരിക്കുന്നതും സംസ്ഥാന സഹകരണ നിയമത്തിനനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നതുമായ ബാങ്കുകളെ സഹകരണ ബാങ്കുകൾ എന്ന് പറയാം. ഭാരതത്തിലെ ഗ്രാമീണ കാർഷിക മേഖലയ്ക്ക് വായ്പ ലഭ്യമാകുന്നതിനുള്ള പ്രധാന സ്രോതസ്സാണ് സഹകരണ ബാങ്കുകൾ.

3. സവിശേഷ ബാങ്കുകൾ [Specialised Banks]:

സവിശേഷമായ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റാൻ സഹായിക്കുന്ന വിദേശ വിനിമയ ബാങ്കുകൾ, വ്യാവസായികബാങ്കുകൾ, വികസന ബാങ്കുകൾ, കയറ്റുമതി ഇറക്കുമതി ബാങ്കുകൾ തുടങ്ങിയവയെ സവിശേഷ ബാങ്കുകൾ എന്ന് പറയാം. വ്യവസായങ്ങൾക്കും വിദേശ വ്യാപാരങ്ങൾക്കും മറ്റും സാമ്പത്തിക സഹായം നൽകുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളാണിവ.

4. കേന്ദ്ര ബാങ്ക് [Central Bank]:

ഒരു രാജ്യത്തെ വാണിജ്യ ബാങ്കുകളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുകയും ക്രമപ്പെടുത്തുകയും നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ബാങ്കാണ് കേന്ദ്ര ബാങ്ക്. രാജ്യത്തെ കറൻസി നോട്ടുകൾ, വായ്പാനയങ്ങൾ എന്നിവ നിയന്ത്രിക്കുകയും ഏകോപിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും ഗവൺമെന്റിന്റെ ബാങ്ക് എന്നറിയപ്പെടുന്ന കേന്ദ്ര ബാങ്കാണ്. ഭാരതീയ റിസർവ്വ് ബാങ്കാണ് നമ്മുടെ കേന്ദ്ര ബാങ്ക്.

4.4.2 വാണിജ്യ ബാങ്കുകളുടെ ധർമ്മങ്ങൾ [Functions of Commercial Banks]

വാണിജ്യ ബാങ്കുകൾ വിവിധ തരം ധർമ്മങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നുണ്ട്. അവയിൽ ചിലത് അടിസ്ഥാന ധർമ്മങ്ങളാണെങ്കിൽ ബാക്കിയുള്ളവയെ ഏജൻസി അഥവാ പൊതു ഉപയുക്തതാ സേവനങ്ങൾ എന്ന് പറയാം. വാണിജ്യ ബാങ്കിന്റെ പ്രധാന ധർമ്മങ്ങൾ നമുക്ക് ചർച്ച ചെയ്യാം.

1. നിക്ഷേപങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുക [Acceptance of deposits]:

നിക്ഷേപങ്ങളാണ് ബാങ്കുകളുടെ വായ്പാ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനം. കാരണം ബാങ്കുകൾ ഒരേ സമയം പണം കടം വാങ്ങുകയും കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ കടം വാങ്ങുന്നവരെന്ന നിലയിൽ പലിശ നൽകുകയും വായ്പാദാതാക്കളെന്ന നിലയിൽ പലിശ വാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. സാധാരണയായി കറന്റ് അക്കൗണ്ട്, സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് അക്കൗണ്ട്, സ്ഥിര നിക്ഷേപങ്ങൾ തുടങ്ങിയ രീതിയിൽ ആണ് ബാങ്കുകൾ നിക്ഷേപങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നത്. മുൻകൂർ അറിയിക്കാതെ തന്നെ അക്കൗണ്ടിലുള്ള പണത്തിന്റെ എത്ര ഭാഗവും എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും പിൻവലിക്കാവുന്ന അക്കൗണ്ടാണ് കറന്റ് അക്കൗണ്ട്. വ്യക്തികളിൽ സമ്പാദ്യശീലം വളർത്താനുദ്ദേശിച്ചുള്ള അക്കൗണ്ടുകളാണ് സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് അക്കൗണ്ടുകൾ. ഈ നിക്ഷേപങ്ങൾക്ക് ഭാരതീയ റിസർവ്വ് ബാങ്ക് നിർദ്ദേശിക്കുന്ന നിരക്കിൽ പലിശ നൽകാറുണ്ട്. ഇത്തരം അക്കൗണ്ടുകളിൽ നിന്നുമുള്ള പിൻവലിക്കലുകൾക്ക് എണ്ണത്തിലും തുകയിലും ചില നിയന്ത്രണങ്ങൾ ബാങ്കുകൾ ഏർപ്പെടുത്താറുണ്ട്. നിശ്ചിത കാലത്തേയ്ക്ക് ഒരു നിശ്ചിത തുക നിക്ഷേപിക്കുന്നതിനെയാണ് സ്ഥിര നിക്ഷേപങ്ങൾ എന്ന് പറയുന്നത്. ബാങ്കുകൾ ഇതിന് സേവിംഗ്സ് അക്കൗണ്ടുകളെക്കാൾ ഉയർന്ന നിരക്കിൽ പലിശ നൽകാറുണ്ട്. പലിശയിൽ കുറവ് വരുത്തി നിശ്ചിത കാലാവധിക്ക് മുൻപ് ഇത്തരം നിക്ഷേപങ്ങൾ പിൻവലിക്കാൻ അനുവദിക്കാറുമുണ്ട്.

ബാങ്കിംഗും സാമൂഹിക ലക്ഷ്യങ്ങളും
[Banking and Social Objectives]

അടുത്ത കാലത്തായി ബാങ്കിംഗ് മേഖലയെ സാമൂഹിക ലക്ഷ്യങ്ങൾ നേടാനുതകുന്ന തരത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിനാവശ്യമായ നയരൂപീകരണം നടത്താൻ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പ്രയത്നിക്കുന്നുണ്ട്. രാജ്യത്തെ ബാങ്കിംഗ് നയത്തിൽ തന്നെ ശ്രദ്ധേയമായ മാറ്റം വന്നിട്ടുമുണ്ട്. അതായത്

1. നഗര കേന്ദ്രീകൃതത്തിൽ നിന്ന് ഗ്രാമീണ മേഖലയിലേക്ക്
2. പ്രത്യേക തലത്തിലുള്ള ഉപഭോക്താക്കളിൽ നിന്ന് എല്ലാവരിലേക്കും
3. പരമ്പരാഗത രീതിയിൽ നിന്ന് പുതുമകൾ നിറഞ്ഞ ശൈലിയിലേക്ക്
4. ഹ്രസ്വകാല ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് വികസനാത്മക ലക്ഷ്യങ്ങളിലേക്ക്

2. പണം കടം കൊടുക്കൽ [Lending of funds]:

നിക്ഷേപമായി ലഭിച്ച പണം വായ്പയായി നൽകുകയാണ് വാണിജ്യ ബാങ്കുകളുടെ രണ്ടാമത്തെ പ്രധാന ധർമ്മം. ഓവർഡ്രാഫ്റ്റുകൾ, വായ്പകൾ, ബില്ലുകളുടെ ഡിസ്കൗണ്ടിംഗ്, നിശ്ചിത കാലാവധിക്കുള്ള വായ്പകൾ, ഉപഭോക്താക്കൾക്കുള്ള വായ്പകൾ തുടങ്ങി പലവിധ വായ്പകൾ ബാങ്കുകൾ അനുവദിക്കാറുണ്ട്. വാണിജ്യം, വ്യവസായം, ഗതാഗതം തുടങ്ങി മറ്റ് എല്ലാ ബിസിനസ് പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും വളർച്ചയ്ക്ക് സഹായകരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളാണ് ഇത്തരത്തിലുള്ള ബാങ്കുകൾ നൽകുന്നത്.

3. ചെക്ക് സൗകര്യം [Cheque facility]:

മറ്റ് ബാങ്കുകൾ ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് നൽകിയ ചെക്കുകൾ സ്വീകരിക്കുക എന്ന പ്രധാന ധർമ്മം ബാങ്കുകൾ നിർവ്വഹിക്കാറുണ്ട്. ബാങ്കിലുള്ള പണം പിൻവലിക്കുന്നതിനുള്ള ഉപകരണമാണ് ചെക്ക്. പണം കൈമാറ്റത്തിന് ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായതും ചെലവ് കുറഞ്ഞതുമായ രീതിയാണ് ചെക്കുകൾ. സാധാരണയായി രണ്ട് തരം ചെക്കുകൾ ഉണ്ട്. ഒന്ന്, ബാങ്കിൽ നേരിട്ട് നൽകി ഉടൻ പണമാക്കി മാറ്റാവുന്ന കൈവശ ചെക്കുകൾ (bearer cheques), രണ്ട്, നൽകുന്നയാളുടെ അക്കൗണ്ടിൽ മാത്രം പണം നിക്ഷേപിക്കുന്ന കുറുകെ വരച്ച ചെക്കുകൾ, അതായത് ക്രോസ്ഡ് ചെക്കുകൾ (Crossed cheques).

4. പണമടയ്ക്കൽ [Remittance of funds]: ബാങ്കിന്റെ ശാഖകൾ പരസ്പരം ബന്ധിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു സ്ഥലത്തു നിന്ന് മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേയ്ക്കോ, മറ്റൊരാൾക്കോ അക്കൗണ്ടിലൂടെ പണം കൈമാറ്റം ചെയ്യുക എന്ന ധർമ്മവും ബാങ്കുകൾ എളുപ്പത്തിൽ നിർവ്വഹിക്കുന്നു. ബാങ്ക് ഡ്രാഫ്റ്റ്, പണം നൽകാൻ ആജ്ഞ നൽകൽ, മെയിൽ എന്നീ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയാണ് ഇത്തരം പണം കൈമാറ്റം നടത്താറുള്ളത്. ബാങ്കുകൾ പണം ലഭിക്കേണ്ട സ്ഥലത്തെ സ്വന്തം ശാഖയിലേക്കോ ആ സ്ഥലത്തുള്ള മറ്റ് ബാങ്കുകളിലേക്കോ ഡ്രാഫ്റ്റ് നൽകുന്നു. പണം ലഭിക്കേണ്ടയാൾക്ക് ഡ്രാഫ്റ്റ് പ്രസ്തുത ബാങ്കിൽ നൽകി പണം വാങ്ങാവുന്നതാണ്.

5. അനുബന്ധ സേവനങ്ങൾ [Allied services]:

മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കൂടാതെ ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് വേണ്ടി പണമടയ്ക്കുക, ലോക്കർ സൗകര്യങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്യുക, ഓഹരി വിതരണത്തിലെ അണ്ടർറൈറ്റിംഗ് നടത്തുക, ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് വേണ്ടി നിർദ്ദേശാനുസരണം ഓഹരികളും കടപ്പത്രങ്ങളും വാങ്ങുകയും വിൽക്കുകയും ചെയ്യുക, ഇൻഷു

റൻസ് പ്രീമിയം അടയ്ക്കുക, ലാഭവീതം ശേഖരിക്കുക, തുടങ്ങി വ്യക്തിഗത സേവനങ്ങളും വാണിജ്യ ബാങ്കുകൾ നൽകുന്നുണ്ട്.

4.4.3 ഇ-ബാങ്കിംഗ് [e-Banking]

ആഗോളതലത്തിൽ ചലനമുണ്ടാക്കിയ വികസനങ്ങളിലൊന്നാണ് ഇന്റർനെറ്റിന്റെയും ഇ-കൊമേഴ്സിന്റെയും വളർച്ച. ഡബ്ലിയു. ഡബ്ലിയു.ഡബ്ലിയു (w.w.w). [വേൾഡ് വൈഡ് വെബ്], ഇ-കൊമേഴ്സ് എന്നിവ ലോകത്തെയാകെ ഒരൊറ്റ വാണിജ്യ ഗ്രാമമായി മാറ്റിയിരിക്കുന്നു. വിവര സാങ്കേതികവിദ്യയിലെ അടുത്ത കാലത്ത് ഉണ്ടായ വിപ്ലവമാണ് ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് സ്വതന്ത്രമായി സാങ്കൽപ്പിക സേവനങ്ങൾ നൽകുന്ന ഇന്റർനെറ്റ് ബാങ്കിംഗ്. ലളിതമായി പറഞ്ഞാൽ, ഇന്റർനെറ്റ് സംവിധാനമുള്ള ഒരു കമ്പ്യൂട്ടർ ഉപയോഗിച്ച് ബാങ്കിന്റെ വെബ്സൈറ്റിൽ പ്രവേശിച്ച് ആവശ്യമായ ബാങ്കിംഗ് ധർമ്മങ്ങളും സേവനങ്ങളും സ്വയം ലഭ്യമാക്കുന്ന പ്രവർത്തനമാണ് ഇന്റർനെറ്റ് ബാങ്കിംഗ് എന്ന് പറയുന്നത്. ഇത്തരത്തിൽ സേവനങ്ങൾ ലഭ്യമാക്കുന്നതിന് ബാങ്കുകളുമായോ ബാങ്ക് ഉദ്യോഗസ്ഥരുമായോ ഉപഭോക്താവിന് നേരിട്ട് ബന്ധപ്പെടേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ബാങ്കുകൾക്ക് ഇന്റർനെറ്റുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിയ ഡാറ്റയുടെ കേന്ദ്രീകൃത ശേഖരം ഉണ്ടായിരിക്കും. ബാങ്കുകൾ അനുവദിക്കുന്ന എല്ലാ സേവനങ്ങളും കമ്പ്യൂട്ടറിൽ തെളിയുകയും അതിലെ നിർദ്ദേശങ്ങളനുസരിച്ച് ഉപഭോക്താവിന് നേരിട്ട് അവ ലഭ്യമാക്കുകയും ചെയ്യാം.

ഇത്തരത്തിൽ ബാങ്കുകളും മറ്റ് ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളും ഇന്റർനെറ്റ് മുഖേന പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ഇന്റർനെറ്റ് ബാങ്കിംഗ് അഥവാ ഇ-ബാങ്കിംഗ്, കുറഞ്ഞ ചെലവിൽ ബാങ്കിംഗ് സേവനങ്ങൾ ലഭ്യമാക്കുന്നതിനും ഉപഭോക്താക്കളുമായി നല്ല ബന്ധം നിലനിർത്തുന്നതിനും സഹായിക്കുന്നു. ഇ-ബാങ്കിംഗ് സംവിധാനത്തിലൂടെ ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് സ്വന്തം കമ്പ്യൂട്ടർ ഉപയോഗിച്ചോ സ്വന്തം മൊബൈൽ ഫോൺ ഉപയോഗിച്ചോ അവരുടെ സമ്പാദ്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുക, അക്കൗണ്ടുകൾ പരിശോധിക്കുക, വായ്പാ അപേക്ഷ നൽകുക, ബില്ലുകൾക്ക് പണമടയ്ക്കുക തുടങ്ങിയ ബാങ്കിംഗ് സേവനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാം. ഇലക്ട്രോണിക് ഫണ്ട് ട്രാൻസ്ഫർ (EFT), ഓട്ടോമേറ്റഡ് ടെല്ലർ മെഷീൻ (ATM), പോയിന്റ് ഓഫ് സെയിൽ (POS) അഥവാ സാധനങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിന് കാർഡ് ഉപയോഗിച്ച് പണം നൽകുക, ഇലക്ട്രോണിക് ഡാറ്റാ ഇന്റർചെയിഞ്ച് (EDI), ഡിജിറ്റൽ ക്യാഷ് തുടങ്ങിയ സേവനങ്ങളും ഇ-ബാങ്കിംഗ് മുഖേന ലഭ്യമാക്കാം.

ഇ-ബാങ്കിങ്ങിന്റെ നേട്ടങ്ങൾ [Benefits of e-Banking]

ഇ-ബാങ്കിംഗ് ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് ലഭ്യമാകുന്ന നേട്ടങ്ങൾ താഴെ വിശദീകരിക്കുന്നു.

1. തുടർച്ചയായി ദിവസത്തിലെ ഇരുപത്തിനാല് മണിക്കൂറും വർഷത്തിലെ മുന്നൂറ്റി അറുപത്തിയഞ്ച് ദിവസവും ബാങ്കിംഗ് സേവനം ലഭ്യമാക്കാൻ ഇ-ബാങ്കിംഗ് സഹായിക്കുന്നു.
2. ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് ബാങ്ക് അനുവദിക്കുന്ന സേവനങ്ങൾ ഓഫീസിൽ നിന്നോ വീട്ടിൽ നിന്നോ മൊബൈൽ ഫോൺ വഴിയോ നടത്താം.
3. ഇടപാടുകൾ സ്വയം നടത്തുന്നതുകൊണ്ട് സ്വയം ഒരു സാമ്പത്തിക അച്ചടക്കം ഉണ്ടാകാൻ സഹായിക്കുന്നു.
4. ബാങ്കുകൾ നാല് ചുമരുകൾക്കുള്ളിൽ നിന്ന് മാറി ഉപഭോക്താക്കളുടെ അടുത്തേയ്ക്ക്

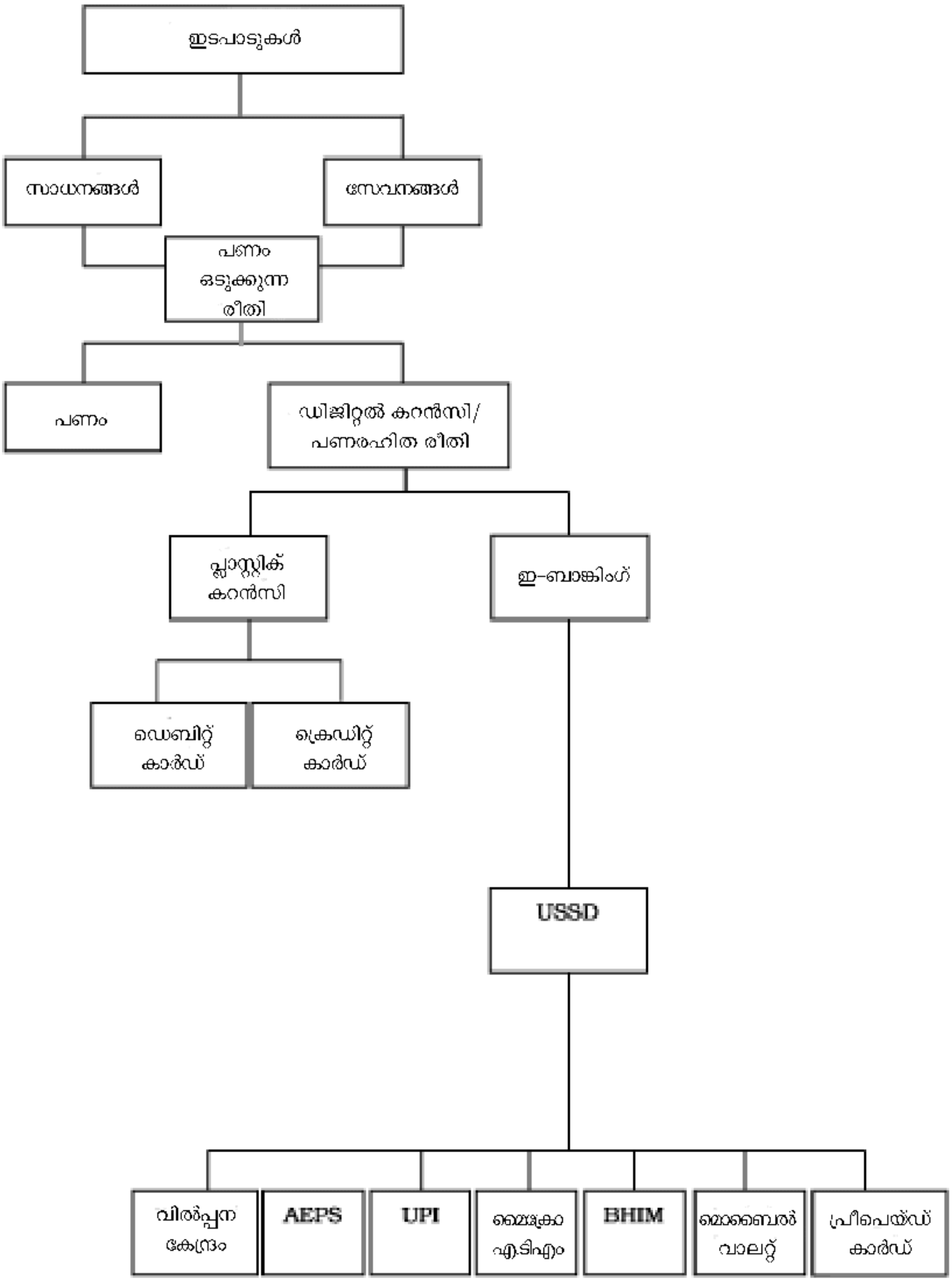

ഇ-ബാങ്കിംഗ് പണമിടപാടുകളുടെ ചട്ടക്കൂട്

വരുന്നതുകൊണ്ട് എത്ര പ്രാവശ്യം വേണ മെങ്കിലും ഇടപാടുകൾ നടത്താം. പണം കൊണ്ട് യാത്ര ചെയ്യുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന നഷ്ട സാധ്യത ഇല്ലാതാക്കൽ തുടങ്ങി മറ്റ് അന വധി നേട്ടങ്ങളും ഇ-ബാങ്കിംഗ് നൽകുന്നു.

ഇ-ബാങ്കിംഗ് മുഖേന ഇടപാടുകൾ നടത്തു ന്നതുകൊണ്ട് ബാങ്കുകൾക്കുള്ള ഗുണങ്ങൾ താഴെ വിശദീകരിക്കുന്നു.

1. ഇ-ബാങ്കിംഗ് ബാങ്കുകൾക്ക് കൂടുതൽ മത്സരക്ഷമത നൽകുന്നു.
2. ഈ സംവിധാനം ബാങ്കുകൾക്ക് അസംഖ്യം ബ്രാഞ്ചുകളുടെ സാന്നിദ്ധ്യം നൽകുന്നു. ഇന്റർനെറ്റ് ഉള്ള എല്ലാ കമ്പ്യൂട്ടറുകളും ഉപഭോക്താവിന് ബാങ്കിന്റെ ഉപയോഗം നേടിക്കൊടുക്കുന്നു.
3. ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് പ്രവേശനം അനുവദി ക്കുന്ന ഒരു കേന്ദ്രീകൃത ഡാറ്റാ ശേഖര ത്തിലൂടെ ബാങ്കുകളുടെ ജോലി ഭാരം ഗണ്യമായി കുറയ്ക്കാൻ സഹായിക്കുന്നു.

4.5 ഇൻഷുറൻസ് (Insurance)

ജീവിതം എല്ലാ കാലത്തും അനിശ്ചിതത്വങ്ങൾ നിറഞ്ഞതാണ്. ഏതൊരു ബിസിനസ് പ്രവർ ത്തനവും നഷ്ടത്തിൽ അവസാനിക്കാനുള്ള സാധ്യത തള്ളിക്കളയാൻ കഴിയുകയില്ല. നഷ്ട സാധ്യതകൾ പല തരത്തിലുണ്ട്. ഒരു പക്ഷെ ജീവൻ തന്നെ അപകടത്തിലാകുന്ന അവസ രങ്ങൾ, തീപിടുത്തം, മോഷണം, അപകടം തുടങ്ങിയവ മൂലമുണ്ടാകാവുന്ന നഷ്ടങ്ങൾ, കപ്പലിനും മറ്റും കടലിൽ വച്ചുണ്ടാകാവുന്ന നഷ്ടങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. ഇത്തരം അപകടങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് സംഭവിച്ചാൽ വ്യക്തികൾക്കോ സ്ഥാപന ങ്ങൾക്കോ ചിലപ്പോഴെങ്കിലും താങ്ങാൻ കഴി യാത്ത നഷ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായേക്കാം. ഇത്തരം നഷ്ടങ്ങളുടെ സ്വാധീനം പരമാവധി കുറയ് ക്കാൻ ഇൻഷുറൻസ് സഹായിക്കുന്നു. യന്ത്ര സാമഗ്രികൾ, കെട്ടിടങ്ങൾ, മറ്റ് ആസ്തികൾ എല്ലാം തന്നെ ഇത്തരം നഷ്ടസാധ്യതകൾ ഉള്ള വയാണ്. ഇവ പരിഹരിക്കപ്പെടാൻ കഴിയുന്നി ല്ലെങ്കിൽ ബിസിനസ് പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തി ക്കൊണ്ടുപോകാനും കഴിയുകയില്ല. അതുകൊ ണ്ടാണ് ഒരേ തരത്തിലുള്ള നഷ്ടസാധ്യതകൾ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ കുറച്ച് വീതം പണം സമാഹരിച്ച് പൊതു ഫണ്ട് സ്വരൂപിക്കുകയും ഇങ്ങനെ വ്യക്തികൾക്ക് ഉണ്ടാകാവുന്ന നഷ്ടസാധ്യത എല്ലാവരും കൂടി പങ്ക് വയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്.

4.5.1 ഇൻഷുറൻസിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾ [Fundamental Principles of Insurance]

ഭാവിയിൽ ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുള്ള അനിശ്ചി തമായ ഒരു വലിയ നഷ്ടം നികത്തുന്നതിനായി ഒരു വ്യക്തിയോ സ്ഥാപനമോ ഒരു നിശ്ചിത തുക ചിലവഴിക്കാൻ തയ്യാറാകുന്നതാണ് ഇൻഷുറൻസ്. അതായത് ഒരു വലിയ നഷ്ട സാധ്യത നേരിടുന്നതിന് വേണ്ടി ഒരു ചെറിയ തുക (പ്രീമിയം) കാലാകാലങ്ങളിൽ ചിലവ ഴിക്കുന്നതാണ് ഇൻഷുറൻസ്. നഷ്ടസാധ്യത അതേ പോലെ നിലനിൽക്കുന്നു എങ്കിലും സമാന നഷ്ടസാധ്യതയുള്ള ഇൻഷുർ ചെയ് തിട്ടുള്ള മുഴുവൻ ആളുകളിലേക്കും വ്യാപിപ്പിച്ച് നഷ്ടസാധ്യത ലഘൂകരിക്കാൻ ഈ സംവിധാ നം സഹായിക്കുന്നു. ഇവർ നൽകുന്ന പ്രീമിയം തുകകൾ ഒരുമിച്ച് കൂട്ടി അതിൽ നിന്ന് നഷ്ടം സംഭവിക്കുന്നയാൾക്ക് നഷ്ടപരിഹാരം നൽ കുന്നു. മുൻകാല അനുഭവങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇൻഷുറർക്ക് ഓരോ തരം അപകടങ്ങളിൽ നിന്ന് സംഭവിക്കാവുന്ന നഷ്ടങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഏകദേശം ധാരണ ഉണ്ടായിരിക്കും.

അതുകൊണ്ടുതന്നെ, സാമ്പത്തിക നഷ്ടസാധ്യ തയിൽ നിന്ന് സംരക്ഷണം ലഭ്യമാക്കുന്ന ഒരു തരത്തിലുള്ള നഷ്ടസാധ്യത കൈകാര്യം ചെയ്യ ലാണ് ഇൻഷുറൻസ് എന്ന് പറയാം.

കൃത്യമായി പറഞ്ഞാൽ ഏതെങ്കിലും സ്ഥാപനം (Insurance Company) ഉചിതമായ തുകയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ (Premium) വ്യക്തികളുടെയും സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും (Insured) നഷ്ടസാധ്യത ഏറ്റെടുക്കുന്ന പ്രക്രിയയെയാണ് ഇൻഷുറൻസ് എന്ന് പറയുന്നത്.

	മേഖല	വർദ്ധിച്ച മൂല്യത്തോടുള്ള മൊത്തവരുമാനം നിലവിലെ വിലയിൽ (കോടിയിൽ)						
		2011 – 12	2012 – 13	2013 – 14	2014 – 15	2015 – 16	2016 – 17	2017 – 18
1	കാർഷിക മേഖല	1,501,816	1,680,798	1,932,692	2,067,935	2,172,910	2,382,289	17.32%
1.1	കൃഷി, വനം, മത്സ്യബന്ധനം	1,501,816	1,680,798	1,932,692	2,067,935	2,172,910	2,382,289	17.32%
2	വ്യവസായ മേഖല	2,635,052	2,921,262	3,188,270	3,455,221	3,683,358	3,989,791	29.02%
2.1	ഖനനം	261,035	285,776	295,716	313,844	296,041	309,178	2.25%
2.2	ഉൽപ്പാദനം	1,409,986	1,572,830	1,713,445	1,883,929	2,065,093	2,278,149	16.57%
2.3	വൈദ്യുതി, ഗ്യാസ്, ജലവിതരണം, മറ്റ് ഉപയുക്ത സേവനങ്ങൾ	186,668	215,164	259,840	279,456	321,765	338,396	2.46%
2.4	നിർമ്മാണം	777.363	847,492	919,269	9,77,992	1,000,459	1,064,068	7.74%
3	സേവനമേഖല	3,969,789	4,603,255	5245305	5,947,260	6,595,670	7,378,705	53.66%
3.1	വ്യാപാരം, ഹോട്ടൽ, വാർത്താവിനിമയം, മറ്റു പ്രക്ഷേപണ സേവനങ്ങൾ	1,413,116	1,664,083	1,874,443	2,095,337	2,294,367	2,538,162	18.46%
3.2	സാമ്പത്തിക സേവനങ്ങൾ, ഭൂമിയിടപാട്	1,530,691	1,776,023	2,069,386	2,363,328	2,632,432	2,896,300	21.06%
3.3	പൊതുഭരണം, പ്രതിരോധം, മറ്റ് സേവനങ്ങൾ	1,025,982	1,163,149	1,301,476	1,488,595	1,668,871	1,944,243	14.14%
	മൊത്തം കൂട്ടിച്ചേർത്ത മൂല്യം അടിസ്ഥാന വിലയിൽ	8,106,656	9,205,315	10,366,266	11,470,415	12,451,938	13,750,786	100.00%

ഇന്ത്യൻ സാമ്പത്തിക മേഖലയും മൊത്ത ആഭ്യന്തര ഉല്പാദനവും

ഇന്ത്യൻ സമ്പത്ത് വ്യവസ്ഥയെ മൂന്ന് മേഖലകളായി തിരിക്കാം – കൃഷിയും അനുബന്ധ പ്രവർത്തനങ്ങളും, വ്യവസായം, സേവനം എന്നിങ്ങനെ. അതിൽ സേവനമേഖലയാണ് ഏറ്റവും വലുത്. 2016–17 സാമ്പത്തിക വർഷത്തിൽ സേവനമേഖലയിലെ വർധിച്ച മൂല്യത്തോടുള്ള മൊത്ത വരുമാനം (GVA) നിലവിലെ വിലസൂചികയുടെ ഏകദേശം 73.79 ലക്ഷം കോടി രൂപയാണ്. ഇന്ത്യയുടെ ആകെമാനമുള്ള വർദ്ധിച്ച മൂല്യത്തോടുള്ള മൊത്ത വരുമാനം 137.51 ലക്ഷം കോടി രൂപയുടെ 53.66% ത്തോളം വരുമിത്. എന്നാൽ വ്യവസായ മേഖലയിൽ നിന്നുള്ള സംഭാവന 29.05% വും മൂല്യം 39.90 ലക്ഷം കോടി രൂപയുമാണ്. കാർഷിക മേഖല 17.32% ത്തോടുകൂടി വർദ്ധിച്ച മൂല്യത്തോടുള്ള മൊത്തവരുമാനം 23.82 ലക്ഷം കോടി രൂപയുമായി മൂന്നാം സ്ഥാനത്ത് നിൽക്കുന്നു. 2011–12 കാലയളവിൽ കാർഷിക അനുബന്ധ പ്രവർത്തനങ്ങളും കൃഷിയും സേവനമേഖലയും യഥാക്രമം 15.11%, 31.12%, 53.77% എന്ന തോതിലാണ്.

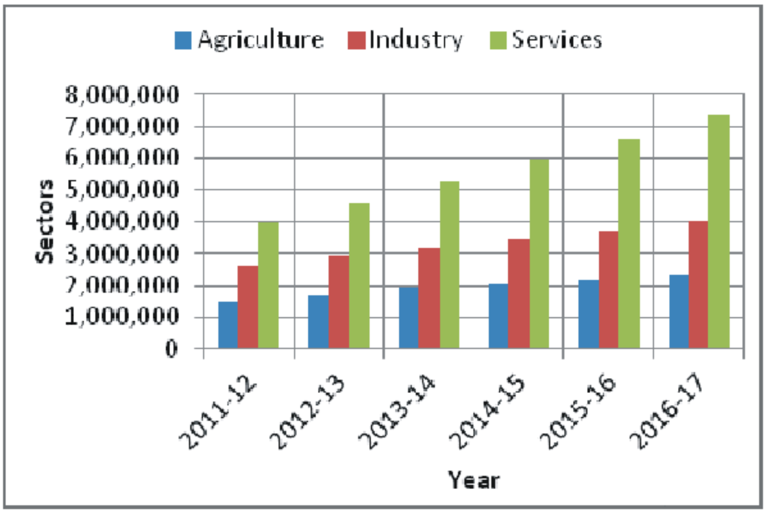

Source: *http://statisticstimes.com/economy/sectorwisegdpcalculationofindia.php*

വെളിപ്പെടുത്തേണ്ട വിവരങ്ങൾക്കുള്ള ഉദാഹരണം
(Examples of facts to be disclosed)

തീപിടുത്ത ഇൻഷുറൻസ്: കെട്ടിട നിർമ്മാണ രീതി, തീപിടുത്തം കണ്ടുപിടിക്കാനും അണയ്ക്കാനുമുള്ള ഉപകരണങ്ങളുടെ ലഭ്യത, അതിന്റെ ഉപയോഗ രീതി
മോട്ടോർ വാഹന ഇൻഷുറൻസ്: വാഹനത്തിന്റെ തരം, ഡ്രൈവറുടെ വിവരങ്ങൾ.
വ്യക്തിഗത അപകട ഇൻഷുറൻസ്: പ്രായം, ഉയരം, തൂക്കം, തൊഴിൽ, മുൻ രോഗവിവരങ്ങൾ
ലൈഫ് ഇൻഷുറൻസ്: പ്രായം, മുൻ രോഗവിവരങ്ങൾ, പുകവലി/മദ്യപാന ശീലങ്ങൾ

4.5.2. ഇൻഷുറൻസിന്റെ ധർമ്മങ്ങൾ (Functions of Insurance)

ഇൻഷുറൻസിന്റെ വിവിധ ധർമ്മങ്ങൾ താഴെ വിശദീകരിക്കുന്നു.

1. നഷ്ടപരിഹാരം ഉറപ്പ് നൽകുന്നു [Providing certainity]:

നഷ്ടം ഉണ്ടാകാനുള്ള സാധ്യതയ്ക്ക് നഷ്ടപരിഹാരം നൽകും എന്ന ഉറപ്പ് ഇൻഷുറൻസ് നൽകുന്നു. നഷ്ടത്തിന്റെ വലിപ്പത്തിലും സമയത്തിലും അനിശ്ചിതത്വം ഉണ്ടായേക്കാം. ഇൻഷുറൻസ് ഈ അനിശ്ചിതത്വം നീക്കി ഇൻഷുറൻസ് എടുത്തയാൾക്ക് നഷ്ടപരിഹാരം ഉറപ്പ് നൽകുന്നു. ഈ ഉറപ്പ് നൽകുന്നതിന് ഇൻഷുറർ പ്രീമിയം എന്ന പേരിൽ നിശ്ചിത തുക ഈടാക്കുന്നു.

2. സംരക്ഷണം [Protection]:

നഷ്ടസാധ്യതകളിൽ നിന്ന് സംരക്ഷണം നൽകുക എന്നതാണ് ഇൻഷുറൻസിന്റെ രണ്ടാമത്തെ പ്രധാന ധർമ്മം. നഷ്ടമുണ്ടാകുന്നത് തടയാൻ ഇൻഷുറൻസിന് കഴിയുകയില്ല. പക്ഷെ നഷ്ടമുണ്ടായാൽ അത് നികത്തിക്കൊടുക്കാൻ കഴിയും.

3. നഷ്ടസാധ്യത പങ്ക്വയ്ക്കുന്നു [Risk sharing]:

ഒരു നഷ്ടം സംഭവിക്കുമ്പോൾ ഇൻഷുറൻസിലൂടെ ആ നഷ്ടസാധ്യത ഉള്ള എല്ലാവരും കൂടി ആ നഷ്ടം പങ്ക് വയ്ക്കുന്നു. ഓരോ കക്ഷികളിൽ നിന്ന് പിരിച്ചെടുക്കുന്ന പ്രീമിയത്തിലൂടെയാണ് ഈ തുക പങ്ക് വയ്ക്കുന്നത്.

4. മൂലധന സ്വരൂപണത്തിന് സഹായിക്കുന്നു [Assist in capital formation]:

പ്രീമിയത്തിലൂടെ പിരിച്ചെടുക്കുന്ന തുക ഇൻഷുറർക്ക് വരുമാനമുണ്ടാക്കുകയും ഉൽപ്പാദനക്ഷമമായ വിവിധ പദ്ധതികളിൽ നിക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതായത് ഇങ്ങനെ ശേഖരിക്കുന്ന പ്രീമിയം മൂലധനമായി മാറുന്നു.

4.5.3 ഇൻഷുറൻസിന്റെ തത്വങ്ങൾ [Principles of Insurance]

ഇൻഷുറൻസിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള ചില പ്രവർത്തനരീതികളെ ഇൻഷുറൻസിന്റെ തത്വങ്ങൾ എന്ന് പറയാം. താഴെ വിശദീകരിക്കുന്ന തത്വങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഇൻഷുറൻസ് എന്ന സംവിധാനം പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.

1. പരമമായ ഉത്തമ വിശ്വാസം [Utmost good faith]: പരമമായ ഉത്തമ വിശ്വാസത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ കരാറാണ് (Contract of Uberrimae fidei) ഇൻഷുറൻസ്. കരാറിനെ സംബന്ധിച്ച് അതിലുൾപ്പെടുന്ന രണ്ട് കക്ഷികളും പരസ്പരം ഉത്തമ വിശ്വാസത്തിലായിരിക്കണം ഇടപാടുകൾ നടത്തേണ്ടത്. ഇൻഷുറൻസ് എടുക്കുന്നയാളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇൻഷുറൻസ് എടുക്കുന്ന വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് പ്രസക്തവും സമ്പൂർണ്ണവുമായ വിവരങ്ങൾ സ്വമേധയാ തന്നെ ഇൻഷുറൻസ് നൽകുന്നയാളോട് വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ട്. തിരിച്ചും കരാറിനെക്കുറിച്ചും ലഭ്യമാകുന്ന നഷ്ടപരിഹാരങ്ങളെക്കുറിച്ചും വ്യക്തമായ ധാരണ ഇൻഷുറൻസ് നൽകുന്നയാളും രേഖാ മൂലം തന്നെ വിശദീകരിക്കണം. ഇൻഷുറൻസ് നൽകുന്ന വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇൻഷെവർഡിനെ ബാധിക്കാവുന്ന കരാറിനെയോ പ്രീമിയത്തെയോ സ്വാധീനിക്കാവുന്ന എന്തും ഇൻഷുറൻസിനെ സംബന്ധിച്ച് പ്രസക്തമാണ്. ഇത്തരം പ്രസക്തമായ കാര്യങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയാൽ ഇൻഷുറൻസ് കരാർ അസാധുവാക്കാം.

2. ഇൻഷുർ ചെയ്യാനുള്ള താൽപര്യം [Insurable Interest] :

ഇൻഷുർ ചെയ്യപ്പെടുന്ന വസ്തുവിൻമേൽ ഇൻഷുറൻസ് എടുക്കുന്നയാൾക്ക് ഇൻഷുർ ചെയ്യാനുള്ള താൽപര്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഇൻഷുറൻസിനെ സംബന്ധിച്ച അടിസ്ഥാന പ്രമാണങ്ങളിലൊന്ന് 'വീടോ, വസ്തുക്കളോ, കപ്പലോ, യന്ത്രസാമഗ്രികളോ ഒന്നുമല്ല, മറിച്ച് ഇവയിൽ ഇൻഷുറൻസ് എടുക്കുന്നയാൾക്കുള്ള സാമ്പത്തിക താൽപര്യങ്ങളെയാണ് ഇൻഷുർ ചെയ്യുന്നത്' എന്നതാണ്. ഇൻഷുറൻസ് എടുക്കുന്നയാളെ സംബന്ധിച്ച് ഇൻഷുറൻസ് എടുത്ത വിഷയത്തിൽ അത് വസ്തുക്കളോ ജീവനോ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ, അപകടം സംഭവിക്കുന്നതു കൊണ്ട് അയാൾക്ക് ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള നഷ്ടം സംഭവിച്ചിരിക്കണം. ഒരു വസ്തുവിന്റെ ഇൻഷുറൻസിൽ ഈ താൽപര്യം യഥാർത്ഥത്തിൽ നഷ്ടം സംഭവിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം. അതിന് അയാൾ അതിന്റെ ഉടമസ്ഥനായിരിക്കണം എന്ന് നിർബന്ധമൊന്നുമില്ല. ഒരു ആസ്തിയുടെ കൈവശാവകാശിക്കോ, അത് വാങ്ങാൻ കടം കൊടുത്തയാൾക്കോ ഇൻഷുറൻസ് താൽപര്യം ഉണ്ടായിരിക്കും.

3. നഷ്ടത്തിനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം [Indemnity]:

തീപിടുത്ത ഇൻഷുറൻസ് (Fire Insurance), സമുദ്രമാർഗ്ഗ ഇൻഷുറൻസ് (Marine Insurance) തുടങ്ങിയ പൊതു ഇൻഷുറൻസിന് ബാധകമായ തത്വമാണ് നഷ്ടത്തിനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം. ഇതനുസരിച്ച് ഇൻഷുർ ചെയ്ത വസ്തുവിന് എന്തെങ്കിലും നാശനഷ്ടങ്ങൾ സംഭവിച്ചാൽ ഇൻഷുറൻസ് നൽകുന്നയാൾ

അതെടുത്തയാൾക്ക് പ്രസ്തുത വസ്തുവിനെ സംബന്ധിച്ച് നഷ്ടം സംഭവിക്കുന്നതിന് തൊട്ട് മുൻപുള്ള സ്ഥിതി പുനഃസ്ഥാപിച്ച് നൽകും. മറ്റൊരു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഇൻഷുർ ചെയ്ത വസ്തുവിന് എന്തെങ്കിലും നാശനഷ്ടങ്ങൾ സംഭവിച്ചാൽ ഇൻഷുറൻസ് നൽകുന്നയാൾ അതെടുത്തയാൾക്ക് ഉണ്ടായ നാശനഷ്ടം നികത്തിക്കൊടുക്കും. അതുകൊണ്ട് തന്നെ, ഇൻഷുർ ചെയ്ത വസ്തുവിന് ഉണ്ടാകുന്ന ഇത്തരം നഷ്ടം പണത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ അളക്കാൻ കഴിയുന്നതായിരിക്കണം. വ്യക്തികളുടെ ജീവൻ ഇൻഷുർ ചെയ്യുന്നതിന് ഈ തത്വം ബാധകമല്ല.

4. സമീപസ്ഥ കാരണം [Proximate Cause]: ഈ തത്വമനുസരിച്ച്, ഏത് കാരണം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന നാശനഷ്ടത്തിനാണോ ഇൻഷുറൻസ് എടുത്തിട്ടുള്ളത്, ആ പ്രത്യേക കാരണം കൊണ്ട് നഷ്ടമുണ്ടായാൽ മാത്രമേ നഷ്ടപരിഹാരം ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. സമീപസ്ഥ കാരണം എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്, ഏറ്റവും പ്രധാന കാരണം അഥവാ മൂലകാരണം എന്നാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരു വീടിന് തീപിടുത്തത്തിൽ നിന്ന് സംരക്ഷണത്തിനായി ഇൻഷുറൻസ് എടുത്തിട്ടുണ്ട് എന്ന് കരുതുക. ഒരു ഭൂകമ്പം ഉണ്ടാവുകയും അതിന്റെ ഫലമായി തീപിടിച്ച് നഷ്ടം സംഭവിച്ചു എന്നും കരുതുക. ഇവിടെ തീപിടുത്തം ഉണ്ടായെങ്കിലും അതിനുള്ള യഥാർത്ഥ കാരണം ഭൂകമ്പമായിരുന്നു. ഭൂകമ്പത്തിൽ നിന്നുള്ള പരിരക്ഷയ്ക്ക് ഇൻഷുറൻസ് എടുത്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ നഷ്ടപരിഹാരം നൽകാൻ ബാധ്യതയില്ല എന്നർത്ഥം. ഒരപകടത്തിന് ഒന്നിലധികം കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ ഈ തത്വത്തിന് പ്രസക്തിയുള്ളൂ. വ്യക്തികളുടെ ലൈഫ് ഇൻഷുറൻസ് എടുക്കുന്നതിൽ ഈ തത്വം ബാധകമല്ല.

5. പരിത്യാഗം [Subrogation]: ഈ തത്വമനുസരിച്ച് നഷ്ടപരിഹാരം നൽകിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഇൻഷുറൻസ് എടുത്ത വ്യക്തിക്ക് ആ വസ്തുവിലുള്ള എല്ലാ അവകാശങ്ങളും പരിരക്ഷ നൽകിയാളിലേക്ക് (ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനി) കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെടും. അതിലൂടെ ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനിക്ക് നഷ്ടമുണ്ടാവാൻ കാരണക്കാരായവരിൽ നിന്ന് നിയമപരമായി നഷ്ടം ഈടാക്കാനുള്ള അവകാശം ലഭ്യമാകുകയും ചെയ്യും.

6. വീതാംശം [Contribution]:

ഈ തത്വമനുസരിച്ച് ഒരു ഇൻഷുറർക്ക് നഷ്ടപരിഹാരം നൽകിക്കഴിഞ്ഞാൽ ബാധ്യതയുള്ള മറ്റ് ഇൻഷുറർമാരിൽ നിന്ന് ആനുപാതികമായ തുക പിരിച്ചെടുക്കാനുള്ള അവകാശം ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇതിനർത്ഥം, ഒരേ വിഷയത്തിന് രണ്ട് ഇൻഷുറൻസ് എടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നഷ്ടം സംഭവിച്ചാൽ എല്ലാ ഇൻഷുറർമാർക്കും ആനുപാതിക ബാധ്യത ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നാണ്. ഇൻഷുറൻസ് എടുക്കുന്നയാളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏത് ഇൻഷുററിൽ നിന്നും നഷ്ടപരിഹാരം അവകാശപ്പെടാം. അങ്ങിനെ നഷ്ടപരിഹാരം അവകാശപ്പെട്ടാൽ മറ്റ് ഇൻഷുറർമാരിൽ നിന്നും നഷ്ടപരിഹാരം നൽകിയ ഇൻഷുറർക്ക് ആനുപാതിക നഷ്ടം ഈടാക്കാവുന്നതാണ്. ഇൻഷുറൻസ് എടുത്തയാൾക്ക് ഏതെങ്കിലും ഒരു ഇൻഷുറർ നഷ്ടപരിഹാരം പൂർണ്ണമായും നൽകിയാൽ മറ്റുള്ള ഇൻഷുറർമാരിൽ നിന്നും നഷ്ടപരിഹാരം ലഭിക്കാനുള്ള അവകാശം നഷ്ടപ്പെടും. ഇൻഷുറൻസിൽ നിന്ന് ലാഭം എടുക്കൽ ഇല്ലാതാക്കുക എന്നതാണ് ഈ തത്വം കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. വ്യക്തികളുടെ ലൈഫ് ഇൻഷുറൻസ് എടുക്കുന്നതിൽ ഈ തത്വവും ബാധകമല്ല.

7. നഷ്ട ലഘൂകരണം [Mitigation of Loss]: ഇൻഷുറൻസ് എടുത്തിട്ടുള്ള വസ്തുവിന് എന്തെങ്കിലും അപകടം സംഭവിച്ചാൽ ഇൻഷുറൻസ് എടുത്തയാൾ ഉണ്ടാകാവുന്ന നഷ്ടം കഴിയുന്നത്ര ലഘൂകരിക്കാൻ ഒരു സാധാരണ

വ്യക്തി ശ്രമിക്കുന്ന രീതിയിൽ പരമാവധി ജാഗ്രതയോടുകൂടി തന്നെ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. അപകട സമയത്ത് സാമാന്യ ശ്രദ്ധ പോലും ചെലുത്തിയില്ല എങ്കിൽ ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനി നഷ്ടപരിഹാരം നിഷേധിക്കാൻ വരെ സാധ്യതയുണ്ട്.

4.5.4 വിവിധ തരം ഇൻഷുറൻസുകൾ [Types of Insurance]

ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനികളുടെ നയങ്ങൾക്കനുസരിച്ച്, രാജ്യത്ത് കാലാകാലങ്ങളിൽ നിലനിൽക്കുന്ന ഇൻഷുറൻസിനെ സംബന്ധിച്ച വിവിധ നിയമങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇൻഷുറൻസിനെ താഴെ പറയുന്ന രീതിയിൽ തരം തിരിക്കാം.

ജീവൻ ഇൻഷുറൻസ്/ ലൈഫ് ഇൻഷുറൻസ് (Life Insurance)

ജീവൻ തന്നെ അനിശ്ചിതത്വം നിറഞ്ഞതായതുകൊണ്ട് ഭാവിയിൽ ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന, മുൻകൂട്ടി കാണാൻ കഴിയാത്ത സംഭവങ്ങൾ നേരിടുന്നതിനായി സാധാരണ ആളുകളെല്ലാം അവരവരുടെയും തനിക്ക് വേണ്ടപ്പെട്ടവരുടെയും ജീവൻ ഒരു നിശ്ചിത തുകയ്ക്ക് ഇൻഷുർ ചെയ്യാറുണ്ട്. ജീവനെ സംബന്ധിച്ച് നഷ്ടസാധ്യത എന്ന് പറയുന്നത് യഥാർത്ഥത്തിൽ എല്ലാവരുടെ ജീവിതത്തിലും ഉറപ്പായി സംഭവിക്കാവുന്ന മരണമാണ്. ആ അർത്ഥത്തിൽ നഷ്ടസാധ്യത എന്ന് പറയുന്നത് ആ വ്യക്തിക്കല്ല മറിച്ച് അയാളെ ആശ്രയിച്ച് ജീവിക്കുന്ന വ്യക്തികൾക്കാണ്. പ്രത്യേകിച്ച് ആ വ്യക്തിയുടെ വരുമാനത്തെ ആശ്രയിച്ച് ജീവിതം മുൻപോട്ട് കൊണ്ടുപോകുന്ന കുടുംബമാകുമ്പോൾ. മറ്റൊരു സാധ്യത, പ്രസ്തുത വ്യക്തി ദീർഘകാലം ജീവിക്കുകയും പ്രായമാകുമ്പോൾ സമ്പാദ്യശേഷി നഷ്ടമാവുകയും ഒപ്പം ചികിത്സയ്ക്കും മറ്റും കൂടുതൽ ചെലവ് വരികയും ചെയ്യും എന്നതാണ്. ഇത്തരം സാഹചര്യങ്ങൾ നേരിടുന്നതിന് ആളുകൾ ഇൻഷുറൻസ് എടുക്കാറുണ്ട്. ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനികൾ ഇത്തരം നഷ്ടസാധ്യതകൾക്ക് സംരക്ഷണം നൽകുന്ന പോളിസികൾ നൽകാറുമുണ്ട്.

ആദ്യകാലത്ത് ലൈഫ് ഇൻഷുറൻസ് പോളിസികൾ എടുത്തിരുന്നത് ജീവിതത്തിലെ അനിശ്ചിതത്വങ്ങൾ നേരിടുന്നതിന് വേണ്ടി മാത്രമായിരുന്നു. പിന്നീട് ഇൻഷുറൻസിന് പലവിധ വകഭേദങ്ങൾ വന്നു. പലവിധ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി വിവിധ തരം പോളിസികൾ ലഭ്യമാക്കാൻ തുടങ്ങി. ഉദാഹരണമായി വൈകല്യ ഇൻഷുറൻസ്, ആരോഗ്യ ഇൻഷുറൻസ്, ചികിത്സാ ഇൻഷുറൻസ്, പെൻഷൻ ഇൻഷുറൻസ്, യഥാർത്ഥ ലൈഫ് ഇൻഷുറൻസ് തുടങ്ങിയവ. ഒന്നിച്ചോ കാലാകാലങ്ങളിൽ ചെറിയ തുകകളായോ നൽകുന്ന പ്രീമിയം എന്ന പ്രതിഫലത്തിന് പകരമായി നിശ്ചിത കാലത്തിന് ശേഷം, അല്ലെങ്കിൽ ഇൻഷുർ ചെയ്ത അപകടം സംഭവിച്ചാൽ ഇൻഷുറൻസ് എടുക്കുന്ന വ്യക്തിക്കോ, അല്ലെങ്കിൽ ആ വ്യക്തി നിർദ്ദേശിക്കുന്ന വ്യക്തിക്കോ, അതുമല്ലെങ്കിൽ ആരുടെ സംരക്ഷണത്തിന് വേണ്ടിയാണോ ഇൻഷുറൻസ് എടുക്കുന്നത് ആ വ്യക്തിക്കോ മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ച തുക നൽകാം എന്ന കരാറിനെയാണ് ലൈഫ് ഇൻഷുറൻസ് എന്ന് പറയുന്നത്. അതായത്, പ്രീമിയം എന്ന പേരിൽ നൽകുന്ന പണത്തിന് പകരമായാണ് ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനി ഇൻഷുറൻസ് നൽകുന്നത്. പ്രീമിയം ഒന്നുകിൽ മുഴുവൻ തുകയും ഒരുമിച്ച് നൽകാം അല്ലെങ്കിൽ കാലാകാലങ്ങളിൽ മാസം തോറുമോ ദ്വൈമാസികമോ ത്രൈമാസികമോ അർദ്ധ വാർഷികമോ വാർഷികമോ ആയി നൽകാം. അതേ സമയം

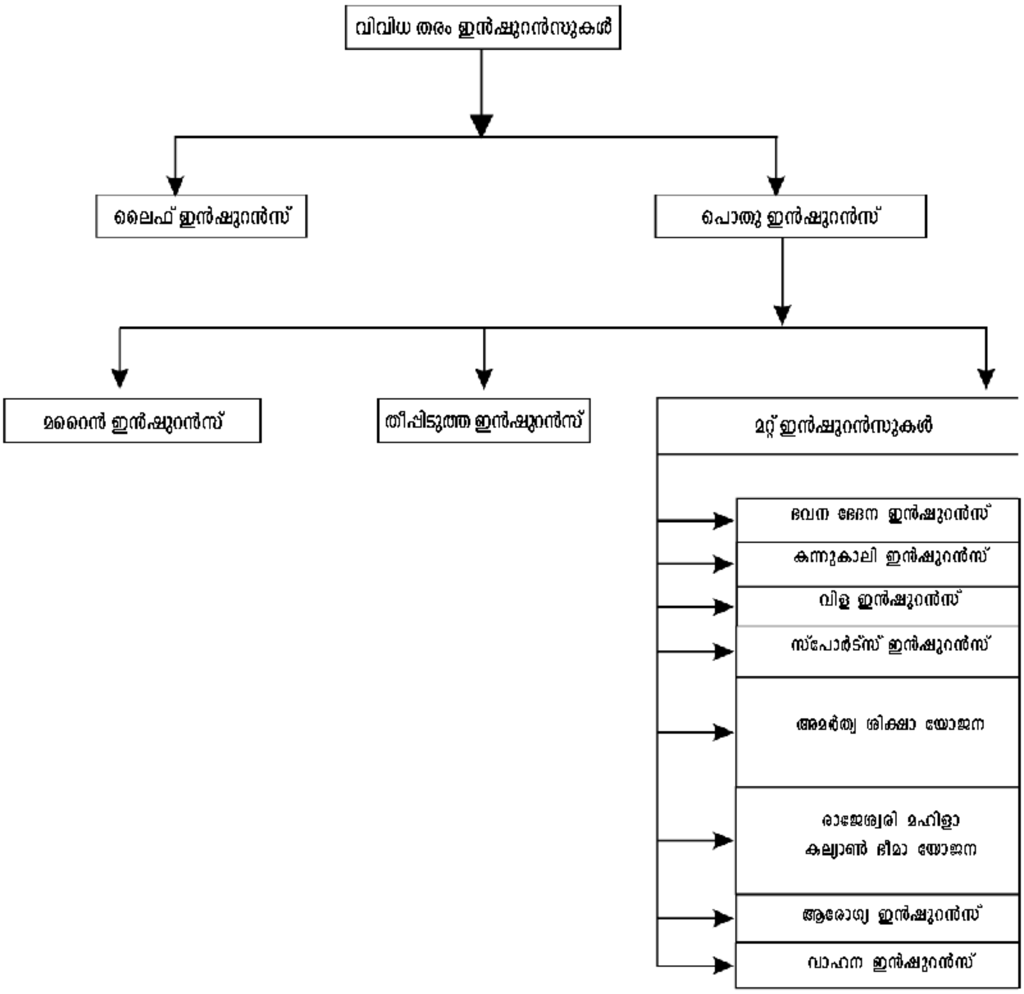

കമ്പനി, ഇൻഷുറൻസ് എടുത്ത വ്യക്തി മരണപ്പെട്ടാലോ, ആ വ്യക്തിക്ക് നിശ്ചിത പ്രായമാകുമ്പോഴോ, നിശ്ചിത കാലാവധിക്ക് ശേഷമോ നിശ്ചയിച്ച തുക നൽകുന്നു. അതായത്, ഇൻഷുറൻസ് എടുക്കുന്ന വ്യക്തിക്ക് കരാർ പ്രകാരമുള്ള പണം ഉറപ്പായും ലഭിക്കും. ഒന്നുകിൽ അയാൾക്ക് നിശ്ചിത പ്രായമാകുമ്പോൾ അല്ലെങ്കിൽ അയാളുടെ മരണശേഷം അയാളുടെ അനന്തരാവകാശികൾക്ക് പണം ലഭ്യമാക്കുന്നു.

ഇൻഷുറൻസിനെ സംബന്ധിച്ച എല്ലാ നിബന്ധനകളും രേഖാമൂലം ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കരാറിനെ അഥവാ രേഖയെ ഇൻഷുറൻസ് പോളിസി എന്ന് പറയുന്നു. ഇൻഷുറൻസ് എടുക്കുന്നയാളെ അഷ്വേർഡ് എന്നും ഇൻഷുറൻസ് നൽകുന്ന കമ്പനിയെ ഇൻഷുറർ എന്നും പ്രതിഫലമായി നൽകുന്ന തുകയെ പ്രീമിയം എന്നും പറയുന്നു.

ഇത്തരം ഇൻഷുറൻസ് വ്യക്തിയുടെ അകാല

മരണം സംഭവിച്ചാൽ കുടുംബത്തിനും അല്ലെങ്കിൽ പ്രായമായി വരുമാനശേഷി നഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ ആ വ്യക്തിക്കും നിശ്ചിത തുക നൽകുന്നു. ഈ ഇൻഷുറൻസ് യഥാർത്ഥത്തിൽ സംരക്ഷണം മാത്രമല്ല നിക്ഷേപ ലക്ഷ്യം കൂടി ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ടാണ് എടുക്കാറുള്ളത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മരണം സംഭവിച്ചാൽ മാത്രമല്ല, നിശ്ചിത പ്രായമായാലും ആ വ്യക്തിക്ക് കരാർ പ്രകാരമുള്ള തുക ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനി നൽകുന്നുണ്ട്.

പ്രീമിയം തുടർച്ചയായി നൽകേണ്ടതുകൊണ്ട് ലൈഫ് ഇൻഷുറൻസ് ജനങ്ങളിൽ സമ്പാദ്യ ശീലം വളർത്താനും സഹായിക്കുന്നു. അതുമൂലം ഇൻഷുറൻസ് എടുക്കുന്നയാൾക്കും അയാളുടെ ആശ്രിതർക്കും സുരക്ഷിതത്വ ബോധം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇൻഷുറൻസിന് ബാധകമായ പൊതു തത്വങ്ങളിൽ ചിലതൊഴിച്ച് ബാക്കിയെല്ലാം ലൈഫ് ഇൻഷുറൻസിനും ബാധകമാണ്. ലൈഫ് ഇൻഷുറൻസിന്റെ പ്രധാന ഘടകങ്ങൾ താഴെ വിവരിക്കുന്നു.

1. സാധുവായ കരാറിനുണ്ടായിരിക്കേണ്ട എല്ലാ സവിശേഷതകളും ലൈഫ് ഇൻഷുറൻസിനും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഒരു വാഗ്ദാനം, അംഗീകാരം, സ്വതന്ത്രമായ സമ്മതം, കരാറിൽ ഏർപ്പെടാനുള്ള യോഗ്യത, നിയമാനുസൃതമായ പ്രതിഫലം, നിയമാനുസൃതമായ ലക്ഷ്യം തുടങ്ങിയവയെല്ലാം ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ കരാറിന് സാധുതയുണ്ടാവുകയുള്ളൂ.
2. പരമമായ ഉത്തമ വിശ്വാസത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ കരാറാണ് ലൈഫ് ഇൻഷുറൻസ്. ഇൻഷുറൻസ് എടുക്കുന്നയാൾ, അയാളെ സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനിക്ക് നൽകുന്നതിൽ സത്യസന്ധതയും വിശ്വസ്ഥതയും പുലർത്തേണ്ടതാണ്. അയാളുടെ ആരോഗ്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് പ്രസക്തമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഇൻഷുറർ ചോദിച്ചില്ലെങ്കിൽ പോലും തുറന്ന് പറയുക എന്നത് അയാളുടെ ഉത്തരവാദിത്വമാണ്.
3. മറ്റൊരാളുടെ ജീവിതമാണ് ഇൻഷുർ ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ, ഇൻഷുറൻസ് എടുക്കുന്നയാൾക്ക് അപരന്റെ ജീവനിൽ ഇൻഷുർ ചെയ്യാനുള്ള താൽപര്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഇൻഷുർ ചെയ്യാനുള്ള താൽപര്യം ഇല്ലാത്ത ഇൻഷുറൻസ് അസാധുവായിരിക്കും. ലൈഫ് ഇൻഷുറൻസിൽ ഇൻഷുർ ചെയ്യാനുള്ള താൽപര്യം ഇൻഷുറൻസ് എടുക്കുന്ന സമയത്ത് ഉണ്ടായിരിക്കണം. പക്ഷെ അപകടം നടക്കുന്ന സമയത്ത് ഇൻഷുർ ചെയ്യാനുള്ള താൽപര്യം ഇല്ലെങ്കിലും കുഴപ്പമില്ല. ഉദാഹരണമായി, ഒരാൾക്ക് സ്വന്തം ജീവനിൽ ഇൻഷുർ ചെയ്യാനുള്ള താൽപര്യം ഉണ്ടായിരിക്കും. സ്വന്തം കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ ജീവനിലും ഇൻഷുർ ചെയ്യാനുള്ള താൽപര്യം ഉണ്ടായിരിക്കും. കടം നൽകുന്നയാൾക്ക് അത് വാങ്ങുന്നയാളുടെ ജീവനിൽ, കമ്പനി ഉടമയ്ക്ക് അയാളുടെ ജീവനക്കാരനിൽ തുടങ്ങി പലവിധ ബന്ധങ്ങളിലും ഇൻഷുർ ചെയ്യാനുള്ള താൽപര്യം കാണാൻ കഴിയും.
4. ലൈഫ് ഇൻഷുറൻസ് മറ്റ് ഇൻഷുറൻസ് പോലെ ഒരു നഷ്ടോത്തരവാദിത്വ കരാറല്ല. കാരണം ഒരിക്കലും ഒരാളുടെ ജീവന്റെ വില പണത്തിന്റെ മൂല്യത്തിൽ അളക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. അപകടം സംഭവിച്ചാൽ നിശ്ചിത തുക നൽകാമെന്ന കരാർ മാത്രമാണിത്. അതുകൊണ്ട്, ഇൻഷുറൻസ് എടുക്കുന്നതിന് മുൻപ് തന്നെ തിരികെ നൽ

കേണ്ട തുക നിശ്ചയിച്ചിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് ലൈഫ് ഇൻഷുറൻസ് കരാർ ഒരു നഷ്ടോത്തരവാദിത്വ കരാറല്ല എന്ന് പറയുന്നത്.

വിവിധ തരം ലൈഫ് ഇൻഷുറൻസ് പോളിസികൾ [Types of life insurance policies]

ഇൻഷുറൻസ് കരാറിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വ്യക്തികൾ തമ്മിൽ അതിന്റെ നിബന്ധനകൾ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ട് രേഖാമൂലമുണ്ടാക്കുന്ന കരാറിനെയാണ് പോളിസി എന്ന് പറയുന്നത്. ഇൻഷുറൻസ് എടുക്കുന്നയാൾ അതിനുള്ള അപേക്ഷ പൂരിപ്പിച്ച് നൽകി ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനി അത് അംഗീകരിച്ച് പ്രീമിയം തുക സ്വീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ഇൻഷുറർക്ക് പോളിസി രേഖ കൈമാറും.

ഇൻഷുറൻസ് സംബന്ധിച്ച് ആളുകളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ വ്യത്യസ്തങ്ങളായത് കൊണ്ട് അവർക്ക് ആവശ്യമുള്ള പോളിസികളും വ്യത്യസ്തങ്ങളായിരിക്കും. കുടുംബപരമായ ആവശ്യങ്ങൾ, കുട്ടികൾക്കുള്ള ആവശ്യങ്ങൾ, പ്രായമാകുമ്പോഴുള്ള ആവശ്യങ്ങൾ, ഏതെങ്കിലും ചില പ്രത്യേക ആവശ്യങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ പലവിധ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റാവുന്ന പോളിസികൾ കമ്പനികൾ നൽകാറുണ്ട്. ജീവിതാവസാനം വരെയുള്ള പോളിസി, എൻഡോവ്മെന്റ് പോളിസി, സംയുക്ത ലൈഫ് പോളിസി, കുട്ടികൾക്കുള്ള പോളിസി, ആന്വിറ്റി പോളിസി തുടങ്ങിയ വിവിധ തരത്തിലുള്ള പോളിസികൾ നിലവിലുണ്ട്. അവയിൽ ചിലത് താഴെ വിവരിക്കുന്നു.

1. ജീവിതാവസാനം വരെയുള്ള പോളിസി [Whole Life Policy]: പേര് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് പോലെ ഇൻഷൂർ ചെയ്തയാളിന്റെ മരണ ശേഷം അനന്തരാവകാശിക്ക് മാത്രം നഷ്ടപരിഹാരം നൽകുന്ന പോളിസികളാണ് ഇവ. മരിക്കുന്നതിന് മുൻപ് ഒരിക്കലും പണം നൽകുകയില്ല. നിശ്ചിത കാലത്തേയ്ക്കോ ചിലപ്പോൾ മരണം വരെയോ പ്രീമിയം അടയ്ക്കേണ്ടി വരും. വ്യക്തിയുടെ മരണം വരെയും പോളിസി തുടരും.

2. നിശ്ചിത കാലാവധി വരെയുള്ള പോളിസി [Endowment Life Assurance Policy]:

ഒരു വ്യക്തി മരണപ്പെടുമ്പോഴോ അല്ലെങ്കിൽ നിശ്ചിത പ്രായമാകുമ്പോഴോ, അതായത് പോളിസി കാലാവധി, ഏതാണോ ആദ്യം വരുന്നത് അതിന് ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനി നിശ്ചയിച്ച് ഉറപ്പിച്ച തുക ആ വ്യക്തിക്കോ അല്ലെങ്കിൽ അയാളുടെ അനന്തരാവകാശിക്കോ അയാൾ നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്തയാൾക്കോ നൽകുന്നു. അതായത് എൻഡോവ്മെന്റ് ലൈഫ് അഷ്വറൻസ് പോളിസി നിശ്ചിത വർഷം വരെ മാത്രം നിലനിൽക്കുന്നതാണ്.

3. സംയുക്ത ലൈഫ് പോളിസി [Joint Life Policy]: രണ്ടോ അതിലധികമോ വ്യക്തികൾ ചേർന്ന് എടുക്കുന്ന പോളിസികളാണ് സംയുക്ത ലൈഫ് പോളിസി. എല്ലാവരും കൂടിയോ അല്ലെങ്കിൽ ആരെങ്കിലും ഒരാളോ ഒറ്റത്തവണയായോ, ഗഡുക്കളായോ പ്രീമിയം അടയ്ക്കുന്നു. ഇൻഷുറൻസിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഏതെങ്കിലും ഒരു വ്യക്തി മരണപ്പെട്ടാൽ മറ്റേയാൾക്ക് ഇൻഷുറൻസ് തുക നൽകുന്നു. സാധാരണയായി ഇത്തരം പോളിസികൾ എടുക്കുന്നത് ഭാര്യയും ഭർത്താവും ചേർന്നോ, കുടുംബാംഗങ്ങൾ ചേർന്നോ പങ്കാളിത്ത സ്ഥാപനത്തിലെ പങ്കാളികൾ ചേർന്നോ ആയിരിക്കും. ഒരാൾ മരണപ്പെട്ടാൽ മറ്റെയാൾക്ക് ഇൻഷുറൻസ് തുക ലഭിക്കും.

4. ആന്വിറ്റി പോളിസി [Annuity Policy]: ഈ പോളിസി പ്രകാരം അഷ്വർ ചെയ്ത തുക, പോളിസി എടുത്തയാൾക്ക് നിശ്ചിത പ്രായമാ

കുമ്പോൾ, അതായത് നിശ്ചിത കാലാവധിക്ക് ശേഷം മാസം തോറുമോ ത്രൈമാസികമായോ അർദ്ധ വാർഷികമായോ വാർഷികമായോ ഗഡുക്കളായി തിരിച്ച് നൽകുന്നു. പ്രീമിയം ഒറ്റത്തവണയായോ ഗഡുക്കളായോ നൽകാവുന്നതാണ്. തുടർച്ചയായ സുനിശ്ചിത വരുമാനം ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് പ്രത്യേകിച്ച് പ്രായമായവർക്ക് അനുയോജ്യമായ പോളിസിയാണിത്. സാധാരണയായി പെൻഷൻ പദ്ധതികൾ എന്ന പേരിലാണ് കമ്പനികൾ ഈ പോളിസി നൽകുന്നത്.

5. കുട്ടികളുടെ എൻഡോവ്മെന്റ് പോളിസി [Children's Endowment Policy]: കുട്ടികൾക്ക് അവരുടെ ഭാവിയിലെ വിദ്യാഭ്യാസം, വിവാഹം തുടങ്ങിയ ചെലവുകൾ നടത്തുന്നതിന് വേണ്ടി രക്ഷിതാക്കൾ കുട്ടികളുടെ പേരിൽ എടുക്കുന്ന പോളിസികളാണിവ. കുട്ടികൾക്ക് നിശ്ചിത പ്രായമാകുമ്പോൾ ഇൻഷുറർ നിശ്ചിത തുക നൽകുന്നു. ഇൻഷുറൻസ് എടുത്തയാൾ പ്രീമിയം അടയ്ക്കുന്നു. പക്ഷെ ഈ വ്യക്തി കാലാവധിക്ക് മുൻപ് മരണപ്പെട്ടാൽ പിന്നീട് പ്രീമിയം തുക അടയ്ക്കേണ്ടതില്ല.

തീപിടുത്ത ഇൻഷുറൻസ് [Fire Insurance]

അടയ്ക്കുന്ന പ്രീമിയത്തിന് പകരമായി നിശ്ചിത കാലത്തിനുള്ളിൽ സംഭവിക്കുന്ന തീപിടുത്തം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന, പോളിസിയിൽ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്ന തുക വരെയുള്ള നാശനഷ്ടങ്ങൾ ഇൻഷുറർ നികത്തിക്കൊടുക്കാം എന്ന കരാറാണ് തീപിടുത്ത ഇൻഷുറൻസ്. സാധാരണഗതിയിൽ തീപിടുത്ത ഇൻഷുറൻസ് ഒരു വർഷത്തേക്കാണ് നൽകാറുള്ളത്. പിന്നീട് കാലാകാലങ്ങളിൽ പോളിസി പുതുക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. പ്രീമിയം ഒറ്റത്തവണയായോ ഗഡുക്കളായോ നൽകാവുന്നതാണ്. പോളിസി പ്രകാരം നഷ്ടപരിഹാരം ലഭിക്കുന്നതിന് രണ്ട് നിബന്ധനകൾ പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

1. യഥാർഥത്തിൽ നഷ്ടം സംഭവിച്ചിരിക്കണം.
2. നഷ്ടം സംഭവിക്കാനുള്ള കാരണമായ തീപിടുത്തം അപകടം മൂലമോ മനഃപൂർവ്വമല്ലാത്തതോ ആയിരിക്കണം.

തീപിടുത്തം മൂലമായിരിക്കണം നാശനഷ്ടം സംഭവിച്ചിരിക്കേണ്ടത്. അതായത്, ഒരു പക്ഷെ ചൂട് കൊണ്ട് നാശനഷ്ടമുണ്ടായാൽ പോലും തീപിടുത്തമുണ്ടായില്ലെങ്കിൽ നഷ്ടപരിഹാരം ലഭിക്കില്ല എന്നർത്ഥം.

ഇൻഷുറൻസിന്റെ പൊതു തത്വങ്ങളിൽ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്ന തത്വങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള കരാറാണ് തീപിടുത്ത ഇൻഷുറൻസ്. ഇതിന്റെ പ്രധാന ഘടകങ്ങൾ താഴെ വിശദീകരിക്കുന്നു.

1. തീപിടുത്ത ഇൻഷുറൻസ് എടുക്കുന്നയാൾക്ക് ആ വസ്തുവിൽ ഇൻഷ്വർ ചെയ്യാനുള്ള താൽപര്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഇതിൽ ഇൻഷുറൻസ് എടുക്കുമ്പോഴും നഷ്ടം സംഭവിക്കുമ്പോഴും ഇൻഷ്വർ ചെയ്യാനുള്ള താൽപര്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഉദാഹരണമായി, ഒരു ബിസിനസ്സുകാരന് തന്റെ നീക്കിയിരുപ്പ് ചരക്കുകളിൽ ഇൻഷ്വർ ചെയ്യാനുള്ള താൽപര്യം ഉണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ അത് വിറ്റ് കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീട് അയാൾക്ക് ഇൻഷ്വർ ചെയ്യാനുള്ള താൽപര്യം നഷ്ടപ്പെടും. അതുകൊണ്ട് വിൽപ്പനയ്ക്ക് ശേഷമുള്ള അപകടത്തിന് നഷ്ടപരിഹാരം ലഭിക്കുകയില്ല.
2. ജീവൻ ഇൻഷുറൻസ് പോലെ തന്നെ ഈ ഇൻഷുറൻസും പരമമായ ഉത്തമ വിശ്വാസത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ കരാറാണ്. ഇൻഷുറൻസ് എടുക്കുന്ന വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച എല്ലാ വിവരങ്ങളും വിശ്വസ്തത

യോടും സത്യസന്ധതയോടും കൂടി തന്നെ ഇൻഷുറർക്ക് വിശദീകരിച്ച് നൽകേണ്ട തുണ്ട്. വസ്തുവിനെ സംബന്ധിച്ച എല്ലാ വസ്തുതകളും നഷ്ടസാധ്യതകളും ചോദിച്ചി ല്ലെങ്കിൽ പോലും വിശദീകരിക്കേണ്ടത് അയാളുടെ ഉത്തരവാദിത്വമാണ്. ഇൻഷു റൻസ് കമ്പനിയും കരാറിനെ സംബന്ധിച്ച എല്ലാ വസ്തുതകളും ഇൻഷുറൻസ് എടു ത്തയാളെ അറിയിക്കേണ്ടതാണ്.

3. തീപിടുത്ത ഇൻഷുറൻസ് പൂർണ്ണമായും ഒരു നഷ്ടോത്തരവാദിത്വ കരാറാണ്. നഷ്ടം സംഭ വിച്ചാൽ ഇൻഷുറൻസ് എടുത്തയാൾക്ക് യഥാർത്ഥ നഷ്ടം പരിഹരിച്ച് കിട്ടാൻ അർ ഹതയുണ്ട്. പക്ഷെ പരമാവധി ഇൻഷ്വർ ചെയ്ത തുക വരെ മാത്രമേ നഷ്ടപരിഹാര മായി ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. ഉദാഹരണമായി, ഒരാൾ തന്റെ വീട് നാല് ലക്ഷം രൂപയ്ക്ക് ഇൻഷ്വർ ചെയ്തു എന്ന് കരുതുക, വീട് പൂർണ്ണമായും നശിച്ചാൽ പോലും മുഴുവൻ തുകയും നഷ്ടപരിഹാരമായി ലഭിക്കണമെ ന്നില്ല. വീടിന്റെ വിലയിൽ നിന്ന് തേയ്മാനം കുറച്ചുള്ള തുകയോ അല്ലെങ്കിൽ നാല് ലക്ഷം രൂപ ഏതാണ് ചെറുത്, ആ സംഖ്യ മാത്രമേ ഇൻഷുറർ നൽകുകയുള്ളൂ. ഇൻ ഷുറൻസിൽ നിന്ന് ലാഭം ഉണ്ടാക്കരുത് എന്ന തത്വം അനുസരിച്ചാണിത്.

4. നഷ്ടമുണ്ടാകാനുള്ള സമീപസ്ത കാരണം തീപിടുത്തമാണെങ്കിൽ മാത്രമേ ഇൻഷുറർ ക്ക് നഷ്ടപരിഹാരം നൽകാനുള്ള ബാധ്യത യുള്ളൂ.

മറൈൻ ഇൻഷുറൻസ് [Marine Insurance]

ഇൻഷുറൻസ് എടുക്കുന്നയാൾക്ക് പോളിസി യിൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരം കടലിൽ വച്ചുണ്ടാ കുന്ന നഷ്ടങ്ങൾ ഇൻഷുറർ നികത്തിക്കൊടു ക്കാമെന്ന കരാറാണ് മറൈൻ ഇൻഷുറൻസ്. സാധാരണയായി കടൽ യാത്രകളിൽ നിന്നുമു ണ്ടാകാവുന്ന നഷ്ടങ്ങൾ നികത്തുന്നതിന് വേണ്ടി യുള്ള ഇൻഷുറൻസാണിത്. കപ്പൽ കടലിലെ പാറക്കെട്ടിലും മറ്റും ഇടിച്ചോ മറ്റ് കപ്പലുകളു മായി കൂട്ടിയിടിച്ചോ, ശത്രുക്കളുടെ ആക്രമ ണങ്ങൾ, കടൽ കൊള്ളക്കാരുടെ തട്ടിക്കൊണ്ടു പോകൽ, തീപിടുത്തം തുടങ്ങിയവ മൂലമോ, കപ്പിത്താന്റെയോ മറ്റ് ജീവനക്കാരുടെയോ അശ്രദ്ധ മൂലമോ കടലിൽ വച്ച് നാശനഷ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാകാം. ഇവ മൂലം കപ്പലിനോ, കപ്പലിലുള്ള ചരക്കുകൾക്കോ കേടുപാടുകൾ സംഭവിക്കു കയോ നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയോ ഒരു പക്ഷെ കടത്ത് കൂലി കിട്ടാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യാം. അതുകൊണ്ട് തന്നെ മറൈൻ ഇൻഷുറൻസിൽ കപ്പൽ, അതിലുള്ള ചരക്ക്, കടത്ത് കൂലി എന്നി വയെല്ലാം ഇൻഷുർ ചെയ്യാറുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ കടലിൽ വച്ച് മുഴുവനായോ ഭാഗികമായോ ഉണ്ടാകുന്ന നാശനഷ്ടങ്ങൾക്ക് കപ്പലിന്റെയോ ചരക്കിന്റെയോ ഉടമസ്ഥന് നഷ്ടപരിഹാരം ലഭ്യമാക്കുന്ന ഇൻഷുറൻസ് ആണ് മറൈൻ ഇൻഷുറൻസ്. മറൈൻ ഇൻഷുറൻസ് മറ്റ് ഇൻഷുറൻസുകളിൽ നിന്ന് അൽപ്പം വ്യത്യസ്തമാണ്. ഇതിൽ മൂന്ന് വസ്തുതകൾ ഉൾക്കൊണ്ടിട്ടുണ്ട്: കപ്പൽ, കപ്പലിലുള്ള ചരക്ക്, കടത്ത് കൂലി എന്നിവ.

1. കപ്പൽ ഇൻഷുറൻസ് [Ship or hull insurance]: കടലിൽ വച്ച് കപ്പലിന് പലവിധ നാശനഷ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുള്ളതുകൊണ്ട് അത്തരം നഷ്ടങ്ങൾ നികത്തുന്നതിന് വേണ്ടിയുള്ള ഇൻ ഷുറൻസ് എന്നാണ് ഈ ഇൻഷുറൻസ് കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

2. ചരക്ക് ഇൻഷുറൻസ് [Cargo Insurance]: കപ്പലിൽ കടത്തുമ്പോൾ പലതരത്തിൽ ചരക്കു

കൾ നഷ്ടപ്പെടാനുള്ള സാധ്യതകൾ ഉണ്ട്. യാത്രയ്ക്കിടയിൽ നശിച്ച് പോവുകയോ, കടൽ കൊള്ളക്കാർ തട്ടിക്കൊണ്ടു പോവുകയോ, കപ്പലിനുണ്ടാകുന്ന അപകടം മൂലമോ ഒക്കെ ഇത്തരം നഷ്ടം സംഭവിക്കാം. ഇത്തരം നഷ്ട സാധ്യതകളിൽ നിന്ന് സംരക്ഷണം നൽകുന്ന ഇൻഷുറൻസ് ആണിത്.

3. കടത്ത് കൂലി ഇൻഷുറൻസ് [Freight insurance]: അപകടം മൂലമോ, നാശനഷ്ടങ്ങൾ മൂലമോ, മോഷണം മൂലമോ കൊണ്ടുപോകുന്ന

ലൈഫ്, തീപിടുത്ത, മറൈൻ ഇൻഷുറൻസുകൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം
(Difference between Life, Fire and Marine Insurance)

	താരതമ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം	ലൈഫ് ഇൻഷുറൻസ്	തീപിടുത്ത ഇൻഷുറൻസ്	മറൈൻ ഇൻഷുറൻസ്
1	ഇൻഷുർ ചെയ്യുന്ന വസ്തു	മനുഷ്യ ജീവൻ ഇൻഷുർ ചെയ്യുന്നു	ഏതെങ്കിലും ഭൗതിക വസ്തുക്കൾ	കപ്പൽ, അതിലെ ചരക്കുകൾ, കടത്തുകൂലി
2	ഘടകം	സംരക്ഷണവും നിക്ഷേപവും; രണ്ട് ഘടകങ്ങളുമുണ്ട്	നഷ്ടസാധ്യതയിൽ നിന്നുള്ള സംരക്ഷണം മാത്രം	നഷ്ടസാധ്യതയിൽ നിന്നുള്ള സംരക്ഷണം മാത്രം
3	ഇൻഷുർ ചെയ്യാനുള്ള താൽപര്യം	ഇൻഷുർ ചെയ്യുമ്പോൾ ഇൻഷുർ ചെയ്യാനുള്ള താൽപര്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം. അപകടം നടക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്ന് നിർബന്ധമില്ല.	ഇൻഷുർ ചെയ്യുമ്പോഴും അപകടം നടക്കുമ്പോഴും ഇൻഷുർ ചെയ്യാനുള്ള താൽപര്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം.	ഇൻഷുർ ചെയ്യുമ്പോൾ ഇൻഷുർ ചെയ്യാനുള്ള താൽപര്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്ന് നിർബന്ധമില്ല. പക്ഷെ അപകടം നടക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം.
4	കാലാവധി	ദീർഘ കാലത്തേക്കായിരിക്കും. സാധാരണയായി 5 മുതൽ 30 വർഷം വരെ ആകാം.	സാധാരണയായി ഒരു വർഷം വരെ.	ഒരു നിശ്ചിത കാലമോ, ഒരു യാത്രയോ, രണ്ടും കൂടിയോ ആകാം.
5	നഷ്ടം നികത്തൽ	നഷ്ടം നികത്തൽ എന്ന തത്വം ബാധകമല്ല. നിശ്ചിത കാലത്തിന് ശേഷമോ, അപകടം നടന്നാലോ ഉറപ്പ് നൽകിയ പണം നൽകുന്നു.	നഷ്ടം നികത്തൽ തത്വത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമാണ്. നഷ്ടം സംഭവിച്ചാൽ യഥാർത്ഥ നഷ്ടമോ, ഇൻഷുർ ചെയ്ത തുകയോ ഏതാണ് കുറവ് അത് നൽകും.	നഷ്ടം നികത്തൽ തത്വത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമാണ്. നഷ്ടം സംഭവിച്ചാൽ കപ്പലിന്റെ വിപണി വിലയും ചരക്കുകളുടെ നഷ്ടവും നികത്തപ്പെടും.
6	നഷ്ടം അളക്കൽ	നഷ്ടം അളക്കാൻ കഴിയുകയില്ല.	നഷ്ടം അളക്കാൻ കഴിയും.	നഷ്ടം അളക്കാൻ കഴിയും.
7	തിരിച്ചേൽപ്പിക്കുമ്പോഴുള്ള വിലയും അടച്ച് തീർത്ത വിലയും.	തിരിച്ചേൽപ്പിക്കുമ്പോഴുള്ള വിലയും അടച്ച് തീർത്ത വിലയും ഉണ്ടായിരിക്കും.	തിരിച്ചേൽപ്പിക്കുമ്പോഴുള്ള വിലയും അടച്ച് തീർത്ത വിലയും ഉണ്ടായിരിക്കില്ല.	തിരിച്ചേൽപ്പിക്കുമ്പോഴുള്ള വിലയും അടച്ച് തീർത്ത വിലയും ഉണ്ടായിരിക്കില്ല.

8	പോളിസി തുക	എത്ര തുകയ്ക്ക് വേണമെങ്കിലും ഇൻഷ്വർ ചെയ്യാം	സാധനത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ മൂല്യത്തേക്കാൾ ഇൻഷുർ ചെയ്യാൻ കഴിയുകയില്ല.	ചരക്കിന്റെയോ കപ്പലിന്റെയോ വിപണി വില വരെ ഇൻഷുർ ചെയ്യാം.
9	അപകടം സംഭവിക്കാനുള്ള സാധ്യത	ഇത് ഉറപ്പായും സംഭവിക്കുന്നതാണ്. ഒന്നുകിൽ മരണം അല്ലെങ്കിൽ കാലാവധിയെത്തൽ. അതുകൊണ്ട് ഉറപ്പായും നഷ്ടപരിഹാരം ഉണ്ടാകും.	നഷ്ടസാധ്യത മാത്രമാണ്. അപകടം നടക്കാം നടക്കാതിരിക്കാം. അതുകൊണ്ട് നഷ്ടപരിഹാരം ഉണ്ടാകണം എന്ന് നിർബന്ധമില്ല	നഷ്ടസാധ്യത മാത്രമാണ്. അപകടം നടക്കാം, നടക്കാതിരിക്കാം. അതുകൊണ്ട് നഷ്ടപരിഹാരം ഉണ്ടാകണം എന്ന് നിർബന്ധമില്ല

ചരക്കുകൾ ഉദ്ദേശിച്ച സ്ഥലത്ത് എത്തിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ, കപ്പൽ കമ്പനിക്ക് കടത്ത് കൂലി ലഭിക്കുകയില്ല. നല്ലൊരു സംഖ്യ കടത്ത് കൂലി വരുന്നതുകൊണ്ട് ഈ നഷ്ടസാധ്യതയിൽ നിന്ന് സംരക്ഷണം ലഭിക്കുന്നതിന് വേണ്ടിയും ഇൻഷുറൻസ് എടുക്കാറുണ്ട്.

പൊതു ഇൻഷുറൻസിന്റെ തത്വങ്ങൾ തന്നെയാണ് മറൈൻ ഇൻഷുറൻസിനും ബാധകമായിട്ടുള്ളത്. മറൈൻ ഇൻഷുറൻസ് കരാറിന്റെ പ്രധാന ഘടകങ്ങൾ താഴെ വിശദീകരിക്കുന്നു:-

1. ലൈഫ് ഇൻഷുറൻസിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി മറൈൻ ഇൻഷുറൻസ് ഒരു നഷ്ടോത്തരവാദിത്വ കരാറാണ്. അപകടം സംഭവിച്ചാൽ ഇൻഷുറൻസ് എടുത്തയാൾക്ക് യഥാർത്ഥ നഷ്ടം നികത്തിക്കൊടുക്കും എന്നല്ലാതെ ലാഭമുണ്ടാക്കാൻ അനുവദിക്കുകയില്ല. പക്ഷെ ചരക്ക് പോളിസിയിൽ, കൃത്യമായ നഷ്ടോത്തരവാദിത്വം എന്നതിലുപരി വാണിജ്യപരമായ നഷ്ടം നികത്തലായിരിക്കും ഉണ്ടാവുക. ഇൻഷുറർ ഇൻഷുറൻസ് എടുത്തയാൾക്ക് മുൻകൂട്ടി സമ്മതിച്ച രീതിയിലുള്ള നഷ്ടപരിഹാരം ആയിരിക്കും നൽകുക. കപ്പൽ പോളിസിയിൽ കമ്പോള വിലയേക്കാൾ അൽപം ഉയർന്ന വിലയായിരിക്കും നിശ്ചയിക്കുക.

2. തീപിടുത്ത ഇൻഷുറൻസ് പോലെയും ലൈഫ് ഇൻഷുറൻസ് പോലെയും മറൈൻ ഇൻഷുറൻസും പരമമായ ഉത്തമ വിശ്വാസത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ കരാറാണ്. കരാറിനെ സ്വാധീനിക്കാവുന്ന വസ്തുവിനെ സംബന്ധിച്ച എല്ലാ പ്രസക്ത വസ്തുതകളും ഇരുകക്ഷികളും പരസ്പരം അറിയിച്ചിരിക്കണം. വസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവവും അതിന്റെ അപകട സാധ്യതകളും എല്ലാം തന്നെ ഇൻഷുററെ അറിയിക്കുക എന്നത് ഇൻഷുറൻസ് എടുക്കുന്നയാളുടെ ചുമതലയാണ്.

3. മറൈൻ ഇൻഷുറൻസിൽ ഇൻഷുർ ചെയ്യാനുള്ള താൽപര്യം അപകടം നടക്കുന്ന സമയത്ത് ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്നേ നിർബന്ധമുള്ളൂ. കരാറിൽ ഏർപ്പെടുമ്പോൾ ഈ താൽപര്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്ന് നിർബന്ധമില്ല.

4. സമീപസ്ഥ കാരണം എന്ന തത്വം ഈ ഇൻഷുറൻസിനും ബാധകമാണ്. നഷ്ടം സംഭവിക്കുന്നതിന് ഒന്നിലധികം കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ നഷ്ടം സംഭവിച്ചതിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കാരണം പോളിസിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എങ്കിൽ മാത്രമേ ഇൻഷുറർക്ക് നഷ്ടപരിഹാരം നൽകാനുള്ള ബാധ്യതയുള്ളൂ.

4.6. വാർത്താവിനിമയ സേവനങ്ങൾ [Communication Services]

വിതരണക്കാർ, ഉപഭോക്താക്കൾ, ബിസിനസ് പ്രതിയോഗികൾ, പൊതുസമൂഹം തുടങ്ങിയ ബിസിനസിന് പുറത്തുള്ള ആളുകളുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തുന്നതിന് സഹായിക്കുന്ന സേവനങ്ങളാണ് വാർത്താവിനിമയ സംവിധാനങ്ങൾ. സമൂഹത്തിൽ ഒറ്റപ്പെട്ട് നിൽക്കുന്ന സ്ഥാപനമല്ല എന്നതുകൊണ്ട് തന്നെ ബിസിനസിന്റെ ആശയങ്ങളും മറ്റ് വിവരങ്ങളും പലരുമായും കൈമാറ്റം ചെയ്യേണ്ടി വരും. ആശയ വിനിമയം കാര്യക്ഷമമാകണമെങ്കിൽ, അത് കഴിവുറ്റതും കൃത്യതയുള്ളതും വേഗതയാർന്നതും ആയിരിക്കണം. വളരെ വേഗം സഞ്ചരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ മത്സരാധിഷ്ഠിത ലോകത്ത് വളരെ വേഗം ആശയിനിമയം നടത്തുന്നതിന് ആധുനിക സാങ്കേതികവിദ്യയെ ആശ്രയിക്കേണ്ടി വരിക സ്വാഭാവികം മാത്രമാണ്. ഇലക്ട്രോണിക് മാധ്യമങ്ങളുടെ കടന്നുവരവ് ഈ മേഖലയിലും വിപ്ലവകരമായ മാറ്റങ്ങളുണ്ടാക്കി. ബിസിനസിന് സഹായകരമായ ആശയവിനിമയ സേവനങ്ങളെ പോസ്റ്റൽ സേവനങ്ങൾ എന്നും ടെലികോം സേവനങ്ങൾ എന്നും രണ്ടായി തിരിക്കാം.

പോസ്റ്റൽ സേവനങ്ങൾ [Postal Services]

ഭാരത സർക്കാരിന്റെ ഒരു വകുപ്പുതല സംരംഭമായ ഭാരതീയ പോസ്റ്റൽ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ഭാരതത്തിലുടനീളം വിവിധ തപാൽ സേവനങ്ങൾ നൽകുന്നു. ഇത്തരം സേവനങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിനായി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് രാജ്യത്തെ ഒട്ടാകെ ഇരുപത്തിരണ്ട് സർക്കിളുകളായി വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത്തരം സർക്കിളുകളാണ് അവയ്ക്ക് കീഴിലുള്ള പ്രധാന പോസ്റ്റ് ഓഫീസ്, ഉപ പോസ്റ്റ് ഓഫീസ്, ശാഖാ പോസ്റ്റ് ഓഫീസ് എന്നിവ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. പോസ്റ്റൽ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന സേവനങ്ങളെ താഴെ പറയുന്ന രീതിയിൽ തരം തിരിക്കാം.

1. ധനകാര്യ സേവനങ്ങൾ [Financial facilities]:

പൊതു പ്രോവിഡന്റ് ഫണ്ട്, കിസാൻ വികാസ് പത്ര, ദേശീയ സമ്പാദ്യ പദ്ധതികൾ തുടങ്ങിയവ കൂടാതെ സാധാരണ ബാങ്കിംഗ് ധർമ്മങ്ങളായ മാസ വരുമാന പദ്ധതികൾ, ആവർത്തന നിക്ഷേപ പദ്ധതികൾ, സേവിംഗ്സ് അക്കൗണ്ടുകൾ, സ്ഥിര നിക്ഷേപ പദ്ധതികൾ, പണമയക്കുന്ന മണി ഓർഡർ സംവിധാനങ്ങൾ തുടങ്ങി പല വിധത്തിലുള്ള ധനകാര്യ സേവനങ്ങൾ പോസ്റ്റ് ഓഫീസുകൾ നൽകുന്നുണ്ട്.

2. മെയിൽ സേവനങ്ങൾ [Mail facilities]: ഒരു സ്ഥലത്തു നിന്ന് മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേയ്ക്ക് കത്തുകളും പാഴ്സലുകളും അയയ്ക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ പോസ്റ്റൽ സേവനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. കൂടുതൽ സുരക്ഷിതമായി പാഴ്സലുകൾ സ്വീകർത്താവിന് ലഭിക്കുന്നതിന് വേണ്ടി രജിസ്ട്രേഷൻ സംവിധാനവും കൈമാറുന്നതിനിടയിൽ വസ്തുക്കൾക്ക് നഷ്ടം സംഭവിച്ചാൽ, നഷ്ടപരിഹാരം ലഭ്യമാക്കുന്ന ഇൻഷുറൻസ് പദ്ധതികളും ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ലഭ്യമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

ഇവ കൂടാതെ പോസ്റ്റ് ഓഫീസുകൾ മറ്റ് ചില അനുബന്ധ സേവനങ്ങളും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു.

1. ആശംസാ സന്ദേശം [Greeting Post]: ഓരോ തരം സന്ദർഭങ്ങൾക്കും അനുയോജ്യമായ തരത്തിലുള്ളതും ആസ്വാദ്യകരവുമായ ആശംസാ കാർഡുകൾ.

2. മാധ്യമ പോസ്റ്റുകൾ [Media post]: ഭാരതീയ കമ്പനികൾക്കും കോർപ്പറേറ്റുകൾക്കും അനുയോജ്യമായ വളരെ പുതുമയാർന്നതും കാര്യക്ഷമവുമായ സംവിധാനമാണ് പോസ്റ്റ് കാർഡുകൾ, കവറുകൾ തുടങ്ങിയവയിൽ അവരുടെ പരസ്യങ്ങൾ പതിപ്പിക്കുക എന്നത്.

വിവിധ തരം പൊതു ഇൻഷുറൻസ്
(Different types of General Insurance)

1. ആരോഗ്യ ഇൻഷുറൻസ് [Health Insurance]

ഉയർന്നുവരുന്ന ചികിത്സാ ചെലവുകളിൽ നിന്ന് സംരക്ഷണം നൽകുന്നതാണ് ആരോഗ്യ ഇൻഷുറൻസ്. മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ച ഫീസ് അഥവാ പ്രീമിയം നൽകിയാൽ ചില പ്രത്യേക ആരോഗ്യ പ്രശ്നങ്ങൾ ചികിത്സിക്കുന്നതിന് ഇൻഷുറൻസ് പരിരക്ഷ നൽകാം എന്ന് ഒരു ഇൻഷുററും ഒന്നോ ഒരു കൂട്ടം വ്യക്തികളോ തമ്മിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന കരാറാണ് ആരോഗ്യ ഇൻഷുറൻസ്. പോളിസിക്കനുസരിച്ച് പ്രീമിയം ഒറ്റത്തവണയായോ, തവണകളായോ നൽകാം. ആരോഗ്യ ഇൻഷുറൻസ് സാധാരണയായി അസുഖത്തിനോ പരുക്കിനോ ഉള്ള ചികിത്സാ ചെലവുകൾ നേരിട്ട് നൽകുകയോ ചെലവുകൾ പിന്നീട് തിരിച്ചു കൊടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു. നൽകുന്ന സംരക്ഷണത്തിന്റെയും ചെലവിന്റെയും പരിധി പോളിസിയെയും അത് നൽകുന്നയാളെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. ഇന്ത്യയിൽ പ്രധാനമായും ആരോഗ്യ ഇൻഷുറൻസ് നൽകുന്നത് മെഡിക്ലെയിം പോളിസിയുടെ രുപത്തിൽ ഒരു വ്യക്തിക്കോ ഒരു കുട്ടം വ്യക്തികൾക്കോ സ്ഥാപനത്തിനോ അല്ലെങ്കിൽ കോർപറേറ്റ് സ്ഥാപനങ്ങൾക്കോ ആണ്.

2. മോട്ടോർ വാഹന ഇൻഷുറൻസ് [Motor Vehicle Insurance]

പൊതു ഇൻഷുറൻസ് വിഭാഗത്തിൽ വരുന്നതാണ് മോട്ടോർ വാഹന ഇൻഷുറൻസ്. ദിനംപ്രതി ഇതിന്റെ പ്രാധാന്യം കൂടി വരുന്നതുകൊണ്ട് എല്ലാവർക്കും പരിചിതമായ ഇൻഷുറൻസ് ആണിത്. മോട്ടോർ വാഹന ഇൻഷുറൻസിൽ ഡ്രൈവറുടെ അശ്രദ്ധ മൂലമോ, അപകടം മൂലമോ ആർക്കെങ്കിലും പരിക്കേൽക്കുകയോ മരണപ്പെടുകയോ ചെയ്താൽ നഷ്ടപരിഹാരം നൽകേണ്ട ബാധ്യത വാഹന ഉടമസ്ഥനിൽ നിന്ന് ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനിക്ക് കൈമാറുന്നു. മോട്ടോർ വാഹന ഇൻഷുറൻസ് പ്രീമിയം തുക വാഹനത്തിന്റെ വിലയ്ക്ക് അനുസൃതമായിരിക്കും.

3. ഭവനഭേദന ഇൻഷുറൻസ് [Burglary Insurance]

വസ്തുക്കളുടെ ഇൻഷുറൻസ് വിഭാഗത്തിൽ വരുന്നതാണ് ഭവനഭേദന ഇൻഷുറൻസ്. ഇത് പ്രകാരം മോഷണം, അപഹരണം, ഭവനഭേദനം തുടങ്ങിയ തരത്തിലുള്ള സംഭവങ്ങളിൽ നിന്ന് വീട്ടുസാധനങ്ങൾ, സ്വകാര്യ വസ്തുവകകൾ തുടങ്ങിയവയ്ക്കുള്ള യഥാർത്ഥ നഷ്ടം നികത്തിക്കൊടുക്കും.

ഇൻഷുർ ചെയ്യാനുള്ള താൽപര്യം ഇൻഷുറൻസ് എടുക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്ന് നിർബന്ധമില്ല. പക്ഷെ നഷ്ടം സംഭവിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം. സമീപസ്ത കാരണം എന്ന തത്വം ഇവിടെ ബാധകമാണ്. ഇൻഷുറൻസ് പോളിസി കൊണ്ട് നഷ്ടം സംഭവിക്കാനുള്ള യഥാർത്ഥ കാരണം, അഥവാ തൊട്ടടുത്ത കാരണം സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനി നഷ്ടപരിഹാരം നൽകുകയുള്ളൂ.

4. കന്നുകാലി ഇൻഷുറൻസ് [Cattle Insurance]

കാള, എരുമ, പോത്ത്, പശു തുടങ്ങിയ വളർത്തുമൃഗങ്ങൾ മരണപ്പെട്ടാൽ ഇൻഷുർ ചെയ്ത കർഷകന് നിശ്ചിത തുക നൽകാമെന്ന് ഉറപ്പ് നൽകുന്ന പോളിസിയാണ് ഇത്. അപകടം, അസുഖങ്ങൾ, ഗർഭാവസ്ഥ തുടങ്ങിയ കാരണങ്ങളാൽ മരണം സംഭവിക്കുമ്പോൾ നഷ്ടപരിഹാരം നൽകാം എന്ന കരാർ ആണിത്. നഷ്ടം സംഭവിച്ചാൽ ഇൻഷുറർ സാധാരണയായി അധികം വരുന്ന നഷ്ടം മാത്രമേ നൽകുകയുള്ളൂ.

5. വിള ഇൻഷുറൻസ് [Crop Insurance]

വരൾച്ച, വെള്ളപ്പൊക്കം തുടങ്ങിയവ മൂലം വിളകൾക്ക് സംഭവിക്കുന്ന നാശനഷ്ടങ്ങൾക്ക് ധനസഹായം നൽകുന്ന ഇൻഷുറൻസ് ആണിത്. നെല്ല്, ഗോതമ്പ്, എണ്ണക്കുരുക്കൾ, ധാന്യങ്ങൾ, ചോളം, തിന തുടങ്ങി എല്ലാ വിളകൾക്കും സംഭവിക്കുന്ന നഷ്ടങ്ങൾക്ക് വിള ഇൻഷുറൻസ് പ്രകാരം സംരക്ഷണം ലഭിക്കുന്നു.

6. കായിക ഇൻഷുറൻസ് [Sports Insurance]

സാധാരണ കായിക താരങ്ങൾക്ക് അവരുടെ കായിക ഉപകരണങ്ങൾ, വ്യക്തിപരമായ പ്രശ്നങ്ങൾ, നിയമ തലത്തിലുള്ള ബാധ്യതകൾ, വ്യക്തിഗത അപകടങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയിൽ നിന്ന് വിശദമായ സംരക്ഷണം നൽകുന്ന പോളിസിയാണിത്. വേണമെങ്കിൽ താരത്തിനൊപ്പം താമസിക്കുന്നവരുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളെ കൂടി പോളിസിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്താം. ഈ പോളിസി സ്പോർട്സ് ജീവനോപാധിയാക്കിയ വിദഗ്ദ്ധ കായിക താരങ്ങൾക്ക് ലഭ്യമല്ല. താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നവയിൽ ഒന്നോ അതിലധികമോ കായിക ഇനങ്ങൾക്ക് ഇൻഷുറൻസ് പരിരക്ഷ ലഭ്യമാണ്. അത്‌ലറ്റിക്സ്, ബാറ്റ്മിന്റൻ, ക്രിക്കറ്റ്, ഗോൾഫ്, ലോൺ ടെന്നിസ്, സ്ക്വാഷ്, സ്പോർട്സ് തോക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന അപകടങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ.

7. അമർത്യാ സെൻ ശിക്ഷാ യോജന [Amatrya Sen Siksha Yojana]

ആശ്രിതരായ കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസം ഉറപ്പ് വരുത്തുന്നതിനായി പൊതു ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനികൾ നൽകുന്ന പോളിസിയാണ് ഇത്. ഇൻഷുറൻസ് പരിരക്ഷ ലഭിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥിയുടെ മാതാപിതാക്കൾക്കോ രക്ഷിതാവിനോ അപകടങ്ങളിൽ നിന്ന് ഏതെങ്കിലും ശാരീരികമായ പരിക്ക് സംഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ സംഭവം നടന്ന് 12 മാസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അയാളുടെ മരണത്തിനോ, സ്ഥിരമായ ശേഷിയില്ലായ്മക്കോ കാരണമായാൽ, അപകടം നടന്ന ദിവസം മുതൽ പോളിസി കാലാവധി അവസാനിക്കുന്നതുവരെയോ അല്ലെങ്കിൽ പോളിസി സംരക്ഷണം നൽകുന്ന പഠനം പൂർത്തിയാക്കുന്നത് വരെയോ ഏതാണോ ആദ്യം സംഭവിക്കുന്നത് അതുവരെയുള്ള, പരിരക്ഷയ്ക്ക് അർഹതപ്പെട്ട വിദ്യാർത്ഥിയുടെ എല്ലാ ചെലവുകളും ഇൻഷുറർ നികത്തിക്കൊടുക്കും. ഈ തുക പോളിസി ഷെഡ്യൂളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തുകയേക്കാൾ കൂടുകയില്ല.

8. രാജേശ്വരി മഹിളാ കല്യാൺ ഭീമാ യോജന [Rajeswari Mahila Kalyan Bima Yojana]

സ്ത്രീകൾക്ക് മാത്രം സംഭവിക്കാവുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ മൂലമോ, അപകടം മൂലമോ ഇൻഷുർ ചെയ്ത സ്ത്രീകൾ മരണപ്പെടുകയോ ശേഷിയില്ലാതാവുകയോ ചെയ്താൽ ആ സ്ത്രീയുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്ക് സാമ്പത്തിക ആശ്വാസം നൽകുന്ന പോളിസിയാണ് ഇത്.

സാമൂഹിക സുരക്ഷ പദ്ധതികൾ

1.അടൽ പെൻഷൻ യോജന : 18 നും 40 നും ഇടയ്ക്കു പ്രായപരിധിയുള്ള വ്യക്തികൾക്കാണ് ഈ പദ്ധതി വിഭാവനം ചെയ്യുന്നത്. 60 വയസ്സ് പൂർത്തിയാകുന്നത് വരെ വ്യക്തി ഈ പദ്ധതിയിൽ പണം നിക്ഷേപിക്കണമെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. വാർധക്യ കാലത്ത് പെൻഷൻ ലഭ്യമാകുന്നതിനുള്ള ഒരു ക്ഷേമ നിക്ഷേപ പദ്ധതിയാണിത്.

2. പ്രധാൻ മന്ത്രി സുരക്ഷാ ബീമാ യോജന : ഈ പദ്ധതി പ്രകാരം പ്രതിവർഷം 12 രൂപ പ്രീമിയത്തിൽ ആകസ്മികമായി ഉണ്ടാകുന്ന അപകടങ്ങളാൽ ശാരീരിക വൈകല്യം സംഭവിച്ചവർക്ക് 2ലക്ഷം രൂപ വരെ പരിരക്ഷ നൽകുന്നു. സേവിംഗ്സ് അക്കൗണ്ടുള്ള ഏതു വ്യക്തിക്കും ഈ പദ്ധതിയിൽ അംഗമാകാവുന്നതാണ്.

3.പ്രധാൻ മന്ത്രി ജൻ ധൻ യോജന : കുറഞ്ഞ തുക നീക്കിയിരിപ്പില്ലാത്ത സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് അക്കൗണ്ടുകൾക്കാണ് ഈ പദ്ധതി വിഭാവനം ചെയ്യുന്നത്. റുപേയ് എ.ടി.എം ഡെബിറ്റ് കാർഡുള്ള ഉപഭോക്താവിന് ഒരു ലക്ഷം രൂപയുടെ അപകട ഇൻഷുറൻസും 30,000 രൂപയുടെ ജീവൻ പരിരക്ഷയും നൽകുന്നു. സമൂഹത്തിൽ സാമ്പത്തികമായി ദുർബലരായ വിഭാഗങ്ങൾക്ക് അനുയോജ്യമായ പദ്ധതിയാണിത്.

4.പ്രധാൻ മന്ത്രി ജീവൻ ജ്യോതി ബീമാ യോജന : പോളിസി ഉടമയുടെ ആശ്രിതർക്ക് 2 ലക്ഷം രൂപ പരിരക്ഷ നൽകുന്ന ഇൻഷുറൻസ് പദ്ധതിയാണിത്. വാർഷിക പ്രീമിയ തുകയായ 330 രൂപ അടച്ചാൽ 18 നും 70 വയസ്സിനും ഇടയിലുള്ള സേവിംഗ്സ് അക്കൗണ്ടുള്ള ഏതൊരു വ്യക്തിക്കും ഈ പദ്ധതിയിൽ അംഗത്വം നേടാം

3. നേരിട്ടുള്ള പരസ്യത്തിനായി നേരിട്ടുള്ള പോസ്റ്റുകൾ [Direct post is for direct advertising]. ഇത് വ്യക്തികൾക്ക് അഡ്രസ്സ് ചെയ്യുന്നതോ പൊതുവായിട്ടുള്ളതോ ആകാം.

4. അന്തർദ്ദേശീയ പണ കൈമാറ്റം [International Money Transfer]:

പണ കൈമാറ്റ ധനകാര്യ സേവനദാതാക്കളുമായി ചേർന്ന് ലോകത്തെ ഇരുനൂറോളം രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ഭാരതത്തിലേക്ക് പണം അയക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യം ലഭ്യമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

5. പാസ്പോർട്ട് സൗകര്യങ്ങൾ [Passport Facilities]: വിദേശകാര്യ മന്ത്രാലയവുമായി ചേർന്ന് പാസ്പോർട്ട് അപേക്ഷകൾക്കുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ലഭ്യമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

6. സ്പീഡ് പോസ്റ്റ് [Speed Post]: ഭാരതത്തിലെ ആയിരത്തിലധികം പട്ടണങ്ങളും നൂറോളം വിദേശരാജ്യങ്ങളും സ്പീഡ് പോസ്റ്റുമായി ബന്ധിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

7. ഇ-ബിൽ പണം നൽകൽ [e-bill post] ബി.എസ്.എൻ.എൽ., ഭാരതി എയർടെൽ തുടങ്ങിയ കമ്പനികളുടെ ഇലക്ട്രോണിക് ബില്ലുകൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ.

ടെലികോം സേവനങ്ങൾ [Telecom Services]

ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക സാമൂഹിക വികസനത്തിൽ നിർണ്ണായക സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്ന പ്രധാന ഘടകങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് വാർത്താവിനിമയ സംവിധാനങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങൾ. യഥാർത്ഥത്തിൽ ബിസിനസ് പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ നട്ടെല്ലാണ് മികവാർന്ന വാർത്താവിനിമയ സംവിധാനങ്ങൾ. ബിസിനസ് ആഗോളവ്യാപകമായ വളർച്ച സ്വപ്നം കാണുമ്പോൾ അതിൽ നിർണ്ണായകമായ സ്വാധീനം വാർത്താവിനിമയത്തിനുണ്ട്. ലോകത്തെമ്പാടുമുള്ള ടെലികോം, വിവര സാങ്കേതികവിദ്യ, ഉപഭോക്തൃ ഇലക്ട്രോണിക്സ് ഉപകരണങ്ങൾ, മാധ്യമ വ്യവസായം തുടങ്ങിയവയെല്ലാം ഒരേ തോതിൽ വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ജനങ്ങളുടെ ജീവിത നിലവാരം ഉയർത്തുന്നതിനും 2025-ാം ആണ്ടോടുകൂടി ലോകത്തിലെ തന്നെ വിവര സാങ്കേതിക വിദ്യയിലെ അതിശക്തമായ രാഷ്ട്രമാവുക എന്ന ലക്ഷ്യം മുൻനിർത്തിയുമാണ് ഭാരത സർക്കാർ 1999-ലെ ടെലികോം നയ ചട്ടക്കൂടും 2004-ലെ ബ്രോഡ്ബാൻഡ് നയവും വികസിപ്പിച്ചത്. ഈ ചട്ടക്കൂടുകളിലൂടെ രാജ്യത്തെല്ലായിടത്തും ഇത്തരം സേവനങ്ങൾ ലഭ്യമാക്കുക എന്നതും രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക ആവശ്യങ്ങൾക്ക് ഉതകുന്ന തരത്തിലുള്ള ഉയർന്ന നിലവാരത്തിലുള്ള സേവനങ്ങൾ ലഭ്യമാക്കുക എന്നതുമാണ് സർക്കാർ ഉദ്ദേശിച്ചത്.

വിവിധ തരത്തിലുള്ള ടെലികോം സേവനങ്ങൾ താഴെ വിശദീകരിക്കുന്നു.

1. സെല്ലുലാർ മൊബൈൽ സേവനങ്ങൾ [Cellular mobile services]: ഇന്ന് വളരെ പ്രചാരത്തിലുള്ള മൊബൈൽഫോൺ സേവനങ്ങളിൽ ശബ്ദ, ശബ്ദരഹിത സന്ദേശങ്ങൾ, ഇന്റർനെറ്റ് തുടങ്ങിയ സേവനങ്ങൾ ലഭ്യമാണ്. ടെലികോം സേവനം നൽകുന്ന ഏതൊരു തരത്തിലുള്ള സേവന ദാതാവിലൂടെയും മറ്റുള്ളവരെ ബന്ധപ്പെടുന്നതിന് സെല്ലുലാർ ഫോണുകൾ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്.

2. സ്ഥിരം ലൈൻ സേവനങ്ങൾ [Fixed line services]: അകലെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് പരസ്പരം ശബ്ദ സന്ദേശങ്ങളോ ശബ്ദരഹിത സന്ദേശങ്ങളോ കൈമാറുന്നതിനും ഇന്റർ

നെറ്റ് വഴി ദത്തങ്ങൾ അഥവാ ഡാറ്റ കൈമാറുന്നതിനും സഹായിക്കുന്ന സംവിധാനമാണ് ഇത്. രാജ്യമെമ്പാടും വ്യാപിച്ച് കിടക്കുന്ന ഒപ്റ്റിക്കൽ ഫൈബർ കേബിളുകൾ മുഖേന ബന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഏത് തരം ഉപകരണങ്ങളും ആശയവിനിമയത്തിനായി ഉപയോഗിക്കാം. ഇവ മറ്റ് ടെലികോം സേവനങ്ങളുമായും ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

3. കേബിൾ സേവനങ്ങൾ [Cable services]: ഇവ പ്രാഥമികമായി ഒരു ദിശയിൽ മാത്രമുള്ള ടെലിവിഷൻ ചാനലുകൾ പോലെയുള്ള വിനോദോപാധികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സേവനങ്ങൾ സംപ്രേക്ഷണം ചെയ്യാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നവയാണ്. ഇരുവശത്തേയ്ക്കും ശബ്ദ, ശബ്ദരഹിത സന്ദേശങ്ങളും ഡാറ്റകളും കൈമാറാവുന്ന കേബിൾ സേവനങ്ങൾ പ്രചാരത്തിലായി വരുന്നുണ്ട്.

4. വി.സാറ്റ് സേവനങ്ങൾ [VSAT services]: (Very Small Aperture Terminal) കൃത്രിമ ഉപഗ്രഹങ്ങളുടെ സഹായത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആശയവിനിമയ സേവനങ്ങളാണ് ഇവ. സർക്കാർ, സർക്കാരേതര ഏജൻസികൾ ഗ്രാമ, നഗര വ്യത്യാസങ്ങളില്ലാതെ വിശ്വസനീയവും ആവശ്യത്തിനനുസരിച്ച് അയവുള്ളതുമായ വാർത്താവിനിമയ സംവിധാനങ്ങൾ ലഭ്യമാക്കുന്നു. സ്ഥിരം ലൈൻ സേവനങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് വിശ്വസനീയവും തടസ്സമില്ലാത്തതുമായ സേവനങ്ങൾ ഈ സംവിധാനം ഉറപ്പ് നൽകുന്നു. വളരെ പുതുമയാർന്ന ഓൺ ലൈൻ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ടെലി മെഡിസിനുകൾ, ഓൺലൈൻ പത്രങ്ങൾ, ഓൺലൈൻ വിദ്യാഭ്യാസം, ഓഹരികളുടെയും മറ്റും തൽസമയ വിലകൾ അറിയിക്കൽ എന്നിങ്ങനെയുള്ള സേവനങ്ങൾ രാജ്യത്തിന്റെ മുക്കിലും മൂലയിലും എത്തിക്കാനുമെല്ലാം ഈ സംവിധാനം ഉപയോഗിക്കാം.

5. ഡി.ടി.എച്ച് സേവനങ്ങൾ [DTH services]: സെല്ലുലാർ ഫോൺ കമ്പനികൾ ഉപഗ്രഹ സഹായത്തോടെ വിനോദ മാധ്യമ സംപ്രേക്ഷണം നടത്തുന്നതാണ് ഡി.ടി.എച്ച്. അഥവാ ഡയറക്റ്റ് ടു ഹോം സേവനങ്ങൾ. ചെറിയ ഒരു ഡിഷ് ആന്റിനയും സെറ്റ് ടോപ്പ് ബോക്സും ഉപയോഗിച്ച് വിനോദ വാർത്താ മാധ്യമ സന്ദേശങ്ങൾ നേരിട്ട് വീട്ടിൽ ടെലിവിഷനിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ ഈ സാങ്കേതികവിദ്യ സഹായിക്കുന്നു. ഡി.ടി.എച്ച് സേവനദാതാക്കൾ പണം നൽകുന്നതിനനുസരിച്ച് ഒരു കൂട്ടം ചാനലുകൾ നമ്മുടെ ടെലിവിഷനിൽ ലഭ്യമാക്കുന്നു. അത് കേബിൾ ഓപ്പറേറ്റർമാരുടെ സഹായമില്ലാതെ തന്നെ നമുക്ക് ആസ്വദിക്കാൻ കഴിയും.

4.7. ഗതാഗതം [TRANSPORTATION]

യാത്രക്കാരെയോ ചരക്കുകളോ ഒരു സ്ഥലത്ത് നിന്ന് മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്ക് സഞ്ചരിക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന സേവനങ്ങളാണ് ഗതാഗത മാർഗ്ഗങ്ങൾ. റോഡ്, റെയിൽ, കടൽ, വ്യോമ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഇതിനായി ലഭ്യമാണ്. വിവിധ തരം ഗതാഗത മാർഗ്ഗങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവയുടെ താരതമ്യം, മേൻമകളും പരിമിതികളും എല്ലാം മുൻ ക്ലാസുകളിൽ നാം ചർച്ച ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എല്ലാത്തരം ഗതാഗത മാർഗ്ഗങ്ങളും ബിസിനസിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. കാരണം കഴിയുന്നത്ര വേഗത്തിൽ സാധനങ്ങളും സേവനങ്ങളും ഉപഭോക്താവിലേക്ക് എത്തിക്കാൻ അനുയോജ്യമായ ഗതാഗത സംവിധാനങ്ങൾ ആവശ്യമാണ്. ഗതാഗത സംവിധാനങ്ങളാണ് വിപണനത്തിലെ സ്ഥല തടസ്സം നീക്കം ചെയ്യുന്നത്. അതായത്, ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ ഉൽപ്പാദന സ്ഥലത്ത് നിന്നും ഉപഭോക്താക്കളുടെ അടുത്തേക്ക് എത്തിക്കുന്നതിന് കാര്യക്ഷമമായ ഗതാഗത സംവിധാനം അത്യാവശ്യ

ഗതാഗത മേഖലയിലെ അടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങൾ
(Infrastructure in Transportation)

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് ശേഷമുള്ള ആദ്യത്തെ 50 വർഷം കൊണ്ട് ഇന്ത്യയിൽ 13,000 കിലോമീറ്റർ ദേശിയപാത നിർമ്മിച്ചു. ഭാരത സർക്കാരിന്റെ സ്വപ്ന പദ്ധതിയായ ഭാരതീയ ദേശിയപാത അതോറിറ്റി, തെക്ക്വടക്ക്, കന്യാകുമാരി മുതൽ ശ്രീനഗർ വരെയും കിഴക്ക്പടിഞ്ഞാറ് സിൽചാർ മുതൽ പോർബന്തർ വരെയും ഡൽഹി, കൊൽക്കൊത്ത, ചെന്നൈ, മുംബൈ എന്നി മഹാനഗരങ്ങളെ യോജിപ്പിക്കുന്ന സുവർണ്ണ ചതുഷ്കോണ പദ്ധതിയും ഉൾപ്പടെ, 13,151 കിലോമിറ്റർ ദേശിയപാത അടുത്ത എട്ട് വർഷം കൊണ്ട് പൂർത്തിയാക്കും. ഈ സ്വപ്ന പദ്ധതി ഇന്ത്യയിലെ റോഡ് ഗതാഗതത്തിന്റെ മുഖച്ഛായ തന്നെ മാറ്റും എന്ന് മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയിൽ ദൂരവ്യാപകമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തുകയും ചെയ്യും. ബിസിനസ് സമൂഹത്തിന്റെ ആവശ്യം മുൻനിർത്തി റയിൽവേ മന്ത്രാലയവും ചരക്കുവണ്ടികളുടെ നീക്കങ്ങളിലും നിരീക്ഷണങ്ങളിലും ബൃഹത്തായ നവീകരണപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കി വരുന്നു.

ഭാരതസർക്കാർ ബിസിനസ് പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഉണർവ്വ് നൽകുന്നതിനായി തുറമുഖങ്ങളിലും വിമാനത്താവളങ്ങളിലും കൂടുതൽ സൗകര്യങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിലവിലുള്ള തുറമുഖങ്ങൾ വിപുലീകരിക്കുന്നത് കൂടാതെ, തന്ത്രപ്രധാനമായ സ്ഥലങ്ങളിൽ പുതിയ ആധുനിക തുറമുഖങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാനും പദ്ധതിയിടുന്നുണ്ട്.

കുറിപ്പ്: 2001 ൽ നിർമ്മാണം ആരംഭിച്ച സുവർണ്ണ ചതുഷ്കോണ പദ്ധതി 2012ൽ പണി പൂർത്തീകരിച്ച് പ്രവർത്തനക്ഷമമാക്കി. 5846 കിലോമീറ്റർ ദൈർഘ്യമുള്ള പ്രസ്തുത പദ്ധതി ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും ദൈർഘ്യമേറിയ അഞ്ചാമത്തെ ദേശിയപാതയാണ്. ദേശീയപാതാ വികസന പദ്ധതിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി നടപ്പിലാക്കിയ ഈ പദ്ധതി ഭാരതീയ ദേശീയപാതാ അതോറിറ്റിയാണ് ഇപ്പോൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത്.

മാണ്. രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക വികസനത്തിന് ഉയർന്ന ഗുണനിലവാരമുള്ള ഗതാഗത സംവിധാനങ്ങളും അതിന്റെ അടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങളുമെല്ലാം വികസിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. നമുക്ക് അനവധി തുറമുഖങ്ങളും വിമാനത്താവളങ്ങളുമെല്ലാം ഉണ്ട്. എങ്കിലും ബിസിനസിന്റെ ത്വരിതഗതിയിലുള്ള വളർച്ചയ്ക്ക് സർക്കാരുകളും ഗതാഗത വ്യവസായവും ഈ മേഖലയ്ക്ക് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം കൊടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇന്ന് പ്രത്യേകിച്ച് കാർഷിക, ഭക്ഷ്യധാന്യ മേഖലകളിൽ വളരെയധികം ഉൽപ്പന്നനഷ്ടം ശരിയായ ഗതാഗത സംവിധാനങ്ങളുടെ അപര്യാപ്തത മൂലം സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്.

പണ്ടകശാലകളിൽ സംഭരിക്കൽ [Warehousing]

രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക വികസനത്തിൽ സംഭരണശാലകൾക്ക് ഗണ്യമായ സ്വാധീനം ഉണ്ട്. കാരണം ഉൽപ്പാദനം മുതൽ ഉപഭോഗം വരെയുള്ള കാലയളവിൽ പ്രത്യേകിച്ച് ഇവ രണ്ടും തമ്മിലുള്ള സമയദൈർഘ്യം കൂടുതലാണെങ്കിൽ, ഉദാഹരണമായി കാർഷികോൽപ്പന്നങ്ങൾ, സീസണുകളിൽ മാത്രം ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ തുടങ്ങിയവ കേടുകൂടാതെ സൂക്ഷിച്ച് വയ്ക്കേണ്ടതുണ്ട്. സംഭരണശാലകളെ മുൻപ് കണ്ടിരുന്നത് സാധനങ്ങൾ കേടു കൂടാതെയും അവയുടെ യഥാർത്ഥ രൂപത്തിലും സ്വഭാവത്തിലും തനിമയിലും മൂല്യവും ഉപയോഗക്ഷമതയും നഷ്ടപ്പെടാതെയും സൂക്ഷിച്ച് വയ്ക്കാനുള്ള സ്ഥലം എന്ന നിലയിൽ മാത്രമായിരുന്നു. ട്രെയിനിലും ട്രക്കുകളിലും കാളവണ്ടികളിലും വരുന്ന ചരക്കുകൾ തൊഴിലാളികൾ തന്നെ സ്വീകരിച്ച് സംഭരണശാലകളിൽ അടുക്കി വയ്ക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. ഉൽപ്പാദകർ, കയറ്റുമതിക്കാർ, ഇറക്കുമതിക്കാർ, മൊത്തക്കച്ചവടക്കാർ, കസ്റ്റംസ് അധികാരികൾ തുടങ്ങിയവരെല്ലാം സംഭരണശാലകളുടെ സേവനം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

ഇന്നത്തെ സംഭരണശാലാ സേവനങ്ങളുടെ വ്യാപ്തി വെറും ചരക്ക് സംഭരണം എന്നതിൽ നിന്ന് മാറി ഏറ്റവും കാര്യക്ഷമമായതും വിശാലമായതുമായ ചരക്ക് നീക്ക സേവനമായി വളർന്നിരിക്കുന്നു. അതായത് ശരിയായ അളവിൽ, ശരിയായ സ്ഥലത്ത്, ശരിയായ സമയത്ത്, ശരിയായ രൂപത്തിൽ, ശരിയായ ചെലവിൽ, ശരിയായ വിലയ്ക്ക് ചരക്കുകൾ എത്തിക്കുക എന്നായി മാറി. ആധുനിക സംഭരണശാലകൾ സാധനങ്ങൾ മാറ്റുന്നതിന് വേണ്ടി സ്വയം പ്രവർത്തനക്ഷമമായ കൺവെയർ ബെൽറ്റുകളും കമ്പ്യൂട്ടർ നിയന്ത്രിത ക്രെയിനുകളും ഫോർക്ക് ലിഫ്റ്റുകളും കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ട ആധുനിക സോഫ്റ്റ്‌വെയറുകളും എല്ലാം കൂടി ചേർന്ന ചരക്ക് നീക്ക സേവനമായി മാറിയിരിക്കുന്നു.

വിവിധ തരം സംഭരണശാലകൾ [Types of Warehouses]

1. സ്വകാര്യ സംഭരണശാലകൾ [Private warehouses]: പല ബ്രാന്റുകളോ പല ഉൽപ്പന്നങ്ങളോ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ചില്ലറ വിൽപ്പന വിതരണ ശൃംഖലകളോ മറ്റ് സ്ഥാപനങ്ങളോ സ്വന്തം സാധനങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ച് വയ്ക്കുന്നതിന് വേണ്ടി സ്വന്തമായോ പാട്ടത്തിനെടുത്തോ ഉപയോഗിക്കുന്ന സംഭരണശാലകളാണ് സ്വകാര്യ സംഭരണശാലകൾ. ചരക്ക് നീക്കത്തിൽ പരമാവധി കാര്യക്ഷമത ഉറപ്പാക്കുന്നതിന് വേണ്ടി ഒരു പൊതുതത്വം എന്ന നിലയിൽ സാധാരണഗതിയിൽ അസംസ്കൃത വസ്തുക്കൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിന് സമീപത്തായിരിക്കും ഇവ സ്ഥാപിക്കുക. സമ്പൂർണ്ണ നിയന്ത്രണം, സൗകര്യത്തിനനുസരിച്ച് മാറ്റം വരുത്താവുന്നത്, കക്ഷികളുമായി നല്ല ബന്ധം തുടങ്ങിയ മേന്മകൾ ഇത്തരം സംഭരണശാലകൾ ഉടമസ്ഥർക്ക് നൽകുന്നു.

2. പൊതു സംഭരണശാലകൾ [Public warehouses]: കച്ചവടക്കാർക്കോ ഉൽപ്പാദകർക്കോ പൊതുജനങ്ങൾക്കോ നിശ്ചിത ഫീസ് നൽകി ചരക്കുകൾ സൂക്ഷിച്ച് വയ്ക്കാവുന്ന സംഭരണശാലകളാണ് പൊതു സംഭരണശാലകൾ. സർക്കാർ നിയന്ത്രണത്തിൽ ലൈസൻസോടുകൂടി സ്വകാര്യ വ്യക്തികളുടെയോ കമ്പനികളുടെയോ ഉടമസ്ഥതയിലാണ് ഇവ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.

ചരക്ക് ഉടമകളുടെ ഏജന്റ് എന്ന നിലയിൽ ചരക്കുകൾ കേടുകൂടാതെ സൂക്ഷിക്കുക സംഭരണശാലാ ഉടമസ്ഥരുടെ ഉത്തരവാദിത്വമാണ്. റോഡ്/റെയിൽ മുഖേനയുള്ള ചരക്ക് നീക്കം തുടങ്ങിയ സേവനങ്ങളും ഇവർ ഏറ്റെടുക്കാറുണ്ട്. സൂക്ഷിച്ച് വയ്ക്കുന്ന ചരക്കുകളുടെ സമ്പൂർണ്ണ ഉത്തരവാദിത്വം സംഭരണശാലകൾക്കാണ്. സ്വന്തമായി സംഭരണശാലകൾ നിർമ്മിക്കാൻ കഴിയാത്ത ചെറുകിട ഉൽപ്പാദകർക്ക് അനുയോജ്യമായ സംഭരണശാലകളാണിത്. നിരവധി സ്ഥലങ്ങളിൽ ലഭ്യമാണ് എന്നതും സ്ഥിരം ചെലവുകളുടെ അഭാവവും പാക്കേജിംഗ്, ലേബലിംഗ് തുടങ്ങിയ മൂല്യ വർദ്ധിത സേവനങ്ങൾ ലഭ്യമാക്കുന്നതും ഇത്തരം സംഭരണശാലകളുടെ ഗുണങ്ങളാണ്.

3. ബോണ്ടഡ് സംഭരണശാലകൾ [Bonded warehouses]: ഇറക്കുമതി ചെയ്ത സാധനങ്ങൾ കസ്റ്റംസ് തീരുവയോ മറ്റ് നികുതികളോ നൽകാതെ തന്നെ സ്വീകരിക്കാൻ അനുവാദമുള്ള സർക്കാർ ലൈസൻസോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന സംഭരണശാലകളാണ് ബോണ്ടഡ് വെയർഹൗസുകൾ. കസ്റ്റംസ് തീരുവ അടയ്ക്കാതെ ഇറക്കുമതിക്കാർക്ക് തുറമുഖത്ത് നിന്നോ, വിമാനത്താവളങ്ങളിൽ നിന്നോ ചരക്കുകൾ കൊണ്ടുപോകാൻ കഴിയുകയില്ല. ഇങ്ങനെ തീരുവ അടയ്ക്കാത്ത ചരക്കുകൾ ഇത്തരം സംഭരണശാലകളിൽ സൂക്ഷിച്ച് വയ്ക്കുകയും തീരുവ അടയ്ക്കുന്ന മുറയ്ക്ക്,

സംഭരണശാലകളുടെ വാടക ഉൾപ്പടെ നൽകി ചരക്ക് കൊണ്ടുപോകാവുന്നതുമാണ്. ഇവയെ ബോണ്ടിലുള്ള ചരക്കുകൾ എന്നാണ് പറയുക. ഇത്തരം സംഭരണശാലകളിൽ ബ്രാന്റിംഗ്, ലേബലിംഗ്, പാക്കേജിംഗ്, ഗ്രേഡിംഗ്, തുടങ്ങിയ മൂല്യവർദ്ധിത സേവനങ്ങൾക്കുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ലഭ്യമായിരിക്കും. ഇറക്കുമതിക്കാർക്ക് അവരുടെ ഉപഭോക്താക്കളെ കൊണ്ടുവന്ന് ചരക്കുകൾ കാണിച്ച് കൊടുക്കുവാനും പരിശോധിക്കാനും അവസരം ലഭ്യമാക്കും. വേണമെങ്കിൽ, അവ രണ്ടാമതും വാങ്ങുന്നയാളുടെ സൗകര്യത്തിനനുസരിച്ച് പായ്ക്ക് ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സൗകര്യവും ഈ സംഭരണശാലകൾ ചെയ്തുതരും. ചുരുക്കത്തിൽ ചരക്കുകളുടെ വിപണനത്തിനുള്ള എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ലഭ്യമാണ് എന്ന് സാരം.

ചരക്കുകൾ ഭാഗികമായി എടുക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യവും ലഭ്യമാണ്. അതിനനുസരിച്ചുള്ള തീരുവ മാത്രം ഗഡുക്കളായി നൽകിയാൽ മതി.

ചുരുക്കത്തിൽ ഇറക്കുമതി തീരുവ നൽകാതെ സാധനങ്ങൾ ഇറക്കുമതി ചെയ്യുകയും ആവശ്യം വരുമ്പോൾ മാത്രം തീരുവ നൽകി സാധനങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്യാൻ ഈ സംഭരണശാലകൾ സഹായിക്കുന്നു. അഥവാ സാധനങ്ങൾ നേരിട്ട് കയറ്റുമതി ചെയ്യാനുള്ള അവസരം ലഭിച്ചാൽ തീരുവ അടയ്ക്കാതെ തന്നെ അവ കയറ്റുമതി ചെയ്യുകയും ചെയ്യാം. അങ്ങിനെ എൻട്രിപോട്ട് വ്യാപാരത്തിനും ഇവ സഹായകരമാണ്.

4. സർക്കാർ സംഭരണശാലകൾ [Government warehouses]: സർക്കാരിന്റെ പൂർണ്ണ ഉടമസ്ഥതയിലും നിയന്ത്രണത്തിലുമുള്ള പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങളാണിവ. ഫുഡ് കോർപറേഷൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ, സ്റ്റേറ്റ് ട്രേഡിംഗ് കോർപറേഷൻ, സെൻട്രൽ വെയർഹൗസിംഗ് കോർപറേഷൻ തുടങ്ങിയവ ഉദാഹരണങ്ങൾ.

5. സഹകരണ സംഭരണശാലകൾ [Cooperative warehouses]:

ചില വിപണന സഹകരണ സംഘങ്ങളും കാർഷിക സഹകരണ സംഘങ്ങളും സ്വന്തമായി അംഗങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി സംഭരണശാലകൾ നടത്തുന്നുണ്ട്. ഇവയാണ് സഹകരണ സംഭരണശാലകൾ.

സംഭരണശാലകളുടെ ധർമ്മങ്ങൾ [Functions of warehousing]:

സംഭരണശാലകളുടെ ധർമ്മങ്ങൾ താഴെ വിവരിക്കുന്നു.

1. സംയോജനം [Consolidation]: പല ഉൽപ്പാദകരിൽ നിന്ന് ഉൽപ്പന്നങ്ങളും അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളും സ്വീകരിക്കുകയും സ്വരൂപി

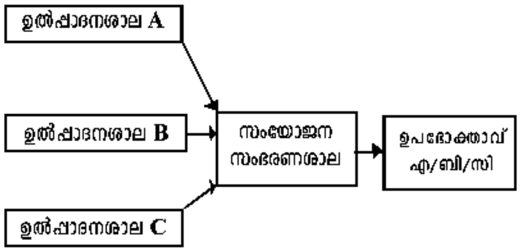

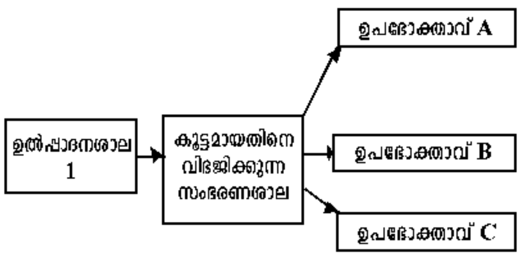

ക്കുകയും അവ ഒരു പ്രത്യേക ഉപഭോക്താവിന് അയച്ച് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

2. കൂട്ടമായതിനെ വിഭജിക്കുക [Break the bulk]: പലപ്പോഴും ഉൽപ്പാദനശാലകളിൽ നിന്ന് സ്വീകരിക്കുന്ന മൊത്തം ഉൽപ്പന്നത്തെ കക്ഷികളുടെ ആവശ്യാനുസരണം ചെറിയ ഭാഗങ്ങളാക്കി വിഭജിച്ച് അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്ന സ്ഥലത്തേയ്ക്ക് അയച്ച് കൊടുക്കുന്നു.

3. നീക്കിയിരുപ്പ് ചരക്ക് സംഭരണം [Stock piling]: സീസണുകളിൽ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ ആവശ്യം വരുന്നതുവരെ സൂക്ഷിച്ച് വയ്ക്കുക എന്നതാണ് സംഭരണ ശാലകളുടെ അടുത്ത ധർമ്മം. ഉൽപ്പന്നങ്ങളിൽ പലതും സീസണുകളിൽ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുകയും വർഷം മുഴുവൻ ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉദാഹരണം: കാർഷിക ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ. എന്നാൽ മറ്റ് ചില ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ വർഷം മുഴുവൻ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുകയും സീസണുകളിൽ മാത്രം ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കുടകൾ, സ്കൂൾ ബാഗുകൾ, തണുപ്പ് കാലത്തേയ്ക്കുള്ള കമ്പിളി വസ്ത്രങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ ഉദാഹരണം. രണ്ടാണെങ്കിലും ഉൽപ്പാദനവും ഉപഭോഗവും തമ്മിൽ സമയ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ട്, ഉപഭോക്താക്കൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതുവരെ സൂക്ഷിച്ച് വയ്ക്കാൻ സംഭരണശാലകൾ ആവശ്യമാണ്.

4. മൂല്യ വർദ്ധിത സേവനങ്ങൾ [Value added services]:

സംഭരണശാലകൾ പലപ്പോഴും ഗ്രേഡിംഗ്, പാക്കേജിംഗ്, ലേബലിംഗ്, തുടങ്ങിയ മൂല്യവർദ്ധിത സേവനങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്യാറുണ്ട്. പലപ്പോഴും വാങ്ങുന്നവർക്ക് മുൻപിൽ പായ്ക്ക് ചെയ്തുവച്ച സാധനങ്ങൾ പരിശോധനക്കായി തുറക്കുകയും വീണ്ടും പായ്ക്ക് ചെയ്യേണ്ടി വരികയും പലപ്പോഴും വിപണനത്തിന്റെ സൗകര്യത്തിനായി ചെറിയ പാക്കറ്റുകളാക്കി മാറ്റുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്.

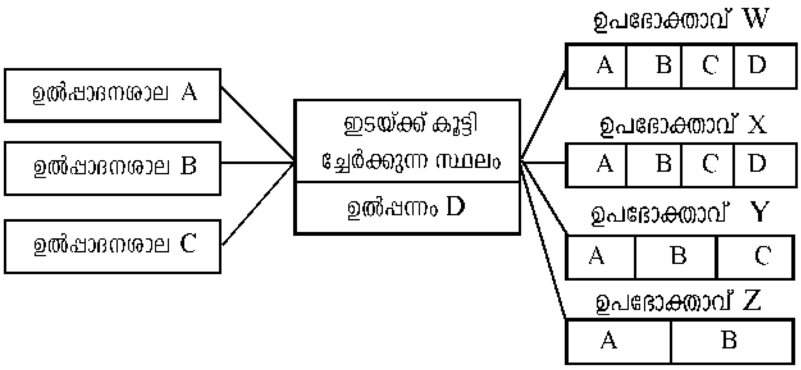

കേന്ദ്ര വെയർഹൗസിംഗ് കോർപറേഷൻ [Central Warehousing Corporation]

നിലവിൽ കേന്ദ്രസർക്കാർ സ്ഥാപനമായ കേന്ദ്ര വെയർ ഹൗസിംഗ് കോർപറേഷനാണ് രാജ്യത്തൊട്ടാകെ ഈ സേവനം നൽകുന്നത്. സ്വകാര്യ വെയർഹൗസിംഗ് കമ്പനികളായ ടി.സി.ഐ., ശങ്കർ ഇന്റർനാഷണൽ, ബ്ലു ഡാർട്ട്, ഡി.എച്ച്.എൽ. തുടങ്ങിയ സ്ഥാപനങ്ങൾ കാർഗോ സൗകര്യങ്ങളായ ഗതാഗതവും വെയർ ഹൗസിംഗും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു.

5. വില സ്ഥിരതയ്ക്ക് സഹായിക്കുന്നു [Price stabilisation]: ചോദനത്തിനനുസരിച്ച് വിതരണം ക്രമപ്പെടുത്തി സാധനങ്ങളുടെ വിലയ്ക്ക് സ്ഥിരത കൈവരുത്തുന്നതിന് സംഭരണശാലകൾ സഹായിക്കുന്നു. വില കുറയുമ്പോൾ വിതരണം കുറച്ച് സംഭരണ ശാലകളിൽ പിടിച്ച്‌വെച്ച് വില വർദ്ധനവിന് സഹായിക്കുന്നു. എന്നാൽ, വില കൂടുമ്പോൾ വിതരണം ഊർജ്ജിതമാക്കി വിലയിൽ കുറവ് ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തുടർച്ചയായ ഈ പ്രക്രിയയിലൂടെ വില സ്ഥിരത കൈവരിക്കാൻ സംഭരണശാലകൾ സഹായിക്കുന്നു.

6. ധനശേഖരണത്തിന് ഉപകരിക്കുന്നു [Financing]: സംഭരണശാലകളുടെ ഉടമസ്ഥർ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ച വസ്തുവിന്റെ ഈടിൻമേൽ വായ്പകൾ നൽകാറുണ്ട്. അത്യാവശ്യ സന്ദർഭങ്ങളിൽ സംഭരണശാലകളിൽ സൂക്ഷി ച്ചുവെച്ച വസ്തുക്കളുടെ രസീത് പണയമായി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ബാങ്കുകളും മറ്റ് ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളും വായ്പകളും നൽകാറുണ്ട്.

പ്രധാന പദങ്ങൾ

ബിസിനസ് സേവനങ്ങൾ	പരിത്യാഗം	ബാങ്കിംഗ് സേവനം
ഇ-ബാങ്കിംഗ്	നഷ്ട ലഘൂകരണം	വാണിജ്യ ബാങ്കുകൾ
ജീവൻ ഇൻഷുറൻസ്	ഇൻഷുറൻസ്	തീപിടുത്ത ഇൻഷുറൻസ്
ഇൻഷുർ ചെയ്യാനുള്ള താൽപര്യം	കപ്പൽ ഇൻഷുറൻസ്	നഷ്ടം നികത്തൽ
ടെലികോം സേവനങ്ങൾ	സമീപസ്ഥ കാരണം	സംഭരണശാലകൾ
വീതാംശം		

സംഗ്രഹം

സേവനങ്ങളുടെ പ്രകൃതം: സേവനങ്ങൾ എന്നത് പ്രധാനമായും വേർതിരിച്ച് കണ്ടെത്താ വുന്നതും അദൃശ്യമായതും വ്യക്തികളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതും മറ്റൊരു വസ്തുവിന്റെയോ സേവനത്തിന്റെയോ വിൽപ്പനയുമായി ബന്ധമുണ്ടായിരിക്കണം എന്ന് നിർബ ന്ധമില്ലാത്തതുമായ പ്രവർത്തനങ്ങളാണ്. സേവനങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാന സ്വഭാവങ്ങളും അവയെ ചരക്കുകളിൽ നിന്ന് വേർതിരിക്കുന്ന സവിശേഷതകളും ഇവയാണ്. സേവനങ്ങളുടെ 5 ഐ.കൾ: അദൃശ്യമായത് [Intangibility], അസ്ഥിരമായത് [Inconsistency], വേർതിരിക്കാൻ കഴിയാത്തത് [Inseparability], നീക്കിയിരുപ്പ് ചരക്ക് ഇല്ലാത്തത് [Inventory Less], ഇടപെടൽ [Involvement] എന്നിവ

സാധനങ്ങളും സേവനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം: ചരക്കുകൾ ഉൽപാദിപ്പിക്കുമ്പോൾ സേവനങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്യുകയാണ്. സേവനം വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി ഉപയോഗിക്കാവുന്ന ഒരു പ്രവർത്തനമല്ല. സേവനത്തിന്റെ പ്രഭാവം മാത്രമാണ് വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോകാവുന്നത്. ഉപഭോഗ സ്ഥലത്ത് തന്നെ വിൽപ്പന നടത്തണം എന്നതുകൊണ്ട് നീക്കിയിരുപ്പ് ചരക്കുകൾ ഉണ്ടാവുകയില്ല.

വിവിധ തരം സേവനങ്ങൾ: ബിസിനസ് സേവനങ്ങൾ, സാമൂഹ്യ സേവനങ്ങൾ, വ്യക്തിഗത സേവനങ്ങൾ

ബിസിനസ് സേവനങ്ങൾ: കൂടുതൽ മത്സരക്ഷമത നേടുന്നതിനുവേണ്ടി ബിസിനസ് സ്ഥാപനങ്ങൾ കൂടുതൽ വിദഗ്ധ ബിസിനസ് സേവനങ്ങൾ ആശ്രയിക്കുക പതിവാണ്. ബിസിനസ് സ്ഥാപനങ്ങൾ പണത്തിന്റെ ആവശ്യം നിറവേറ്റുന്നതിനായി ബാങ്കുകളെ സമീപിക്കുന്നു. യന്ത്രസാമഗ്രികൾ, ചരക്ക് തുടങ്ങിയവ ഇൻഷുർ ചെയ്യുന്നതിന് ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനികളെ സമീപിക്കുന്നു. അസംസ്കൃതവസ്തുക്കളും ഉൽപ്പന്നങ്ങളും ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്ത് എത്തിക്കുന്നതിന് വേണ്ടി ഗതാഗത സ്ഥാപനങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുന്നു. കച്ചവടക്കാരെയും വിതരണക്കാരെയും ഉപഭോക്താക്കളെയും ബന്ധപ്പെടുന്നതിന് വേണ്ടി ടെലികോം, പോസ്റ്റൽ സേവനങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുന്നു.

ബാങ്കിംഗ്: ഭാരതത്തിലെ ഒരു ബാങ്കിംഗ് കമ്പനി എന്ന് പറയുന്നത് പൊതുജനങ്ങളിൽ നിന്ന് ആവശ്യപ്പെടുമ്പോഴോ മറ്റേതങ്കിലും സമയത്തോ ചെക്ക്, ഡ്രാഫ്റ്റ്, ആജ്ഞ, അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും രൂപത്തിൽ പിൻവലിക്കാവുന്ന നിക്ഷേപങ്ങൾ കടമായോ, നിക്ഷേപത്തിന് വേണ്ടിയോ നൽകുന്നതിന് വേണ്ടി സ്വീകരിക്കുന്ന സ്ഥാപനമാണ്.

വിവിധ തരം ബാങ്കുകൾ: ബാങ്കുകളെ വാണിജ്യ ബാങ്കുകൾ, സഹകരണ ബാങ്കുകൾ, സവിശേഷ ബാങ്കുകൾ, കേന്ദ്ര ബാങ്ക് എന്നിങ്ങനെ തരം തിരിക്കാം.

വാണിജ്യ ബാങ്കുകളുടെ ധർമ്മങ്ങൾ: ചിലത് പ്രാഥമിക അഥവാ അടിസ്ഥാന ധർമ്മങ്ങളും ബാക്കിയുള്ളവ ഏജൻസി അഥവാ പൊതു ഉപയുക്തതാ സേവനങ്ങളുമാണ്. നിക്ഷേപങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുക, പണം കടം കൊടുക്കുക, മറ്റ് പണമടയ്ക്കൽ, അനുബന്ധ സേവനങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയാണ് ഈ ധർമ്മങ്ങൾ.

ഇ-ബാങ്കിംഗ്: വിവര സാങ്കേതിക വിദ്യയിലെ ഏറ്റവും പുതിയ തരംഗമാണ് ഇന്റർനെറ്റ് ബാങ്കിംഗും മൊബൈൽ ബാങ്കിംഗും. ബാങ്കിംഗിന്റെ ഒരു വിഭാഗവും ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് സേവനം ലഭ്യമാക്കുന്ന രീതിയുമാണിത്. ഇ-ബാങ്കിംഗ് എന്നാൽ ഇലക്ട്രോണിക് ബാങ്കിംഗ് അഥവാ ഇലക്ട്രോണിക് മാധ്യമങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുള്ള ബാങ്കിംഗ് രീതി എന്നാണർത്ഥം. അതായത്, ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് നേരിട്ട് സമ്പാദ്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുക, അക്കൗണ്ടുകൾ പരിശോധിക്കുക, വായ്പാ അപേക്ഷ നൽകുക, ബില്ലുകൾ അടയ്ക്കുക തുടങ്ങിയ സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഇന്റർനെറ്റ് സൗകര്യമുള്ള വ്യക്തിഗത കമ്പ്യൂട്ടർ, മൊബൈൽ ഫോൺ തുടങ്ങിയവ ഉപയോഗിച്ച് ചെയ്യാവുന്ന രീതിയാണ് മിക്കവാറും എല്ലാ ബാങ്കുകളും നൽകുന്ന ഇ-ബാങ്കിംഗ് സേവനങ്ങൾ.

ഇൻഷുറൻസ് : അനിശ്ചിതത്വമുള്ള ഏതെങ്കിലും സംഭവങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാകാവുന്ന നഷ്ടം അത്തരത്തിൽ നഷ്ടം സംഭവിക്കാൻ സാധ്യതയുള്ളതും അത്തരം സംഭവങ്ങളിൽ നിന്ന് സംരക്ഷണം ലഭിക്കാൻ വേണ്ടി ഇൻഷുർ ചെയ്യാൻ താൽപര്യമുള്ളതുമായ ഒരുപാട് പേരിലേക്ക് വിഭജിച്ച് കൊടുക്കുന്ന സംവിധാനമാണ് ഇൻഷുറൻസ്. ഒരു കക്ഷി നിശ്ചിത പരിഗണന അഥവാ വിലയ്ക്ക് പകരമായി മറ്റൊരു കക്ഷിക്ക് കേടുപാടുകളിൽ നിന്നോ പരിക്കുകളിൽ നിന്നോ ഇൻഷുറൻസ് എടുക്കുന്നയാൾക്ക് സാമ്പത്തിക താൽപര്യമുള്ളതും മൂല്യമുള്ളതുമായ എന്തി

നെങ്കിലും അപ്രതീക്ഷിതമായി ഉണ്ടാകുന്ന സംഭവങ്ങൾ മൂലം ഉണ്ടാകാവുന്ന നഷ്ടം നികത്തുന്നതിന് നിശ്ചയിച്ച തുക നൽകാം എന്ന കരാറാണ് ഇൻഷുറൻസ്.

ഇൻഷുറൻസിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾ : ഒരു വ്യക്തിക്കോ ബിസിനസ് സ്ഥാപനത്തിനോ അനിശ്ചിതത്വത്തിലുള്ള ഭാവിയിൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന ഒരു വലിയ നഷ്ടം നേരിടുന്നതിന് പകരമായി ഒരു നിശ്ചിത സംഖ്യ മുൻകൂട്ടി ചെലവഴിക്കാൻ തയ്യാറാകുന്നതാണ് ഇൻഷുറൻസ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഇൻഷുറൻസ് എന്ന് പറയുന്നത് പ്രാഥമികമായി ഭാവിയിലുണ്ടാകാവുന്ന സാമ്പത്തിക നഷ്ടത്തിൽ നിന്ന് സംരക്ഷണം ലഭ്യമാക്കുന്ന ഒരു തരം നഷ്ടസാധ്യത കൈകാര്യം ചെയ്യലാണ്.

ഇൻഷുറൻസിന്റെ ധർമ്മങ്ങൾ: നഷ്ടപരിഹാരം ഉറപ്പ് നൽകുന്നു, സംരക്ഷണം നൽകുന്നു, നഷ്ടസാധ്യത പങ്ക് വയ്ക്കുന്നു, മൂലധന സ്വരൂപണത്തിന് സഹായിക്കുന്നു.

ഇൻഷുറൻസിന്റെ തത്വങ്ങൾ

പരമമായ ഉത്തമ വിശ്വാസം : പരമമായ ഉത്തമ വിശ്വാസത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ കരാറാണ് ഇൻഷുറൻസ്. കരാറിനെ സംബന്ധിച്ച് ഇൻഷുററും ഇൻഷേർഡും പരസ്പരം പൂർണ്ണ വിശ്വാസം പുലർത്തിയിരിക്കണം.

ഇൻഷുർ ചെയ്യാനുള്ള താൽപര്യം: ഇൻഷേർഡിന് ഇൻഷുർ ചെയ്യുന്ന വസ്തുവിൽ അല്ലെങ്കിൽ വിഷയത്തിൽ സവിശേഷമായ താൽപര്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം.

ഇൻഷുർ ചെയ്യാനുള്ള താൽപര്യം എന്നത് കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് കരാറിൽ ഉൾപ്പെട്ട വസ്തുവിലുള്ള സാമ്പത്തികമോ വൈകാരികമോ ആയ താൽപര്യം എന്നാണ്.

നഷ്ടോത്തരവാദിത്വം : ഈ തത്വമനുസരിച്ച് നഷ്ടം സംഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇൻഷുർ ചെയ്ത വസ്തുവിനെ അപകടം നടക്കുന്നതിന് തൊട്ടു മുൻപുള്ള അതേ സ്ഥിതിയിലാക്കി നൽകാം എന്ന് ഇൻഷുറർ ഉറപ്പ് നൽകുന്നു.

സമീപസ്ഥ കാരണം: സമീപസ്ഥ കാരണം എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്, നഷ്ടം സംഭവിക്കുന്നതിന് രണ്ടോ അതിലധികമോ കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ, നേരിട്ട്, ഏറ്റവും കൂടുതൽ, ഏറ്റവും പ്രസക്തമായ നഷ്ടമുണ്ടാകാനുള്ള സ്വാഭാവിക കാരണം എന്നാണ്.

പരിത്യാഗം: നഷ്ടപരിഹാരം നൽകിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഇൻഷുറർ ഇൻഷേർഡിന്റെ സ്ഥാനത്ത് നിൽക്കും. അതായത്, ഇൻഷുർ ചെയ്ത വസ്തുവിനെ സംബന്ധിച്ച എല്ലാ അവകാശങ്ങളും ഇൻഷുറർക്ക് ലഭ്യമാകും എന്നർത്ഥം.

വീതാംശം: ഈ തത്വമനുസരിച്ച് ഒന്നിൽ കൂടുതൽ ഇൻഷുറർമാർ ഉണ്ടെങ്കിൽ കരാർ പ്രകാരമുള്ള നഷ്ടപരിഹാരം നൽകിയ ഇൻഷുറർക്ക് ബാക്കിയുള്ള ഇൻഷുറർമാരിൽ നിന്ന് അവർ ഏറ്റെടുത്ത ബാധ്യതയ്ക്ക് ആനുപാതികമായ തുക ലഭിക്കാനുള്ള അവകാശം ഉണ്ടായിരിക്കും.

നഷ്ട ലഘൂകരണം: ഈ തത്വം അനുസരിച്ച് അപകടമുണ്ടാകുമ്പോൾ ഉണ്ടാകാവുന്ന നഷ്ടം പരമാവധി കുറയ്ക്കാൻ ഒരു സാധാരണ വ്യക്തി ചെയ്യാവുന്ന എല്ലാ ശ്രമങ്ങളും ഇൻഷേർഡ് നടത്തിയിരിക്കണം.

വിവിധ തരം ഇൻഷുറൻസുകൾ

ലൈഫ് ഇൻഷുറൻസ്: തവണകളായോ ഒരുമിച്ചോ നൽകുന്ന പ്രീമിയത്തിന് പ്രതിഫലമായി നിശ്ചയിച്ച് ഉറപ്പിച്ച ഒരു തുക ഇൻഷുറൻസ് എടുത്ത വ്യക്തിക്കോ അല്ലെങ്കിൽ ആരുടെ നേട്ടത്തിന് വേണ്ടിയാണോ ഇൻഷുറൻസ് എടുത്തത് ആ വ്യക്തിക്കോ മനുഷ്യ ജീവിതത്തിൽ

സംഭവിക്കാവുന്ന ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക സംഭവം നടന്നാലോ അല്ലെങ്കിൽ നിശ്ചിത കാലാവധിക്ക് ശേഷമോ നൽകാം എന്ന് ഇൻഷുറർ ഇൻഷെർഡിന് നൽകുന്ന ഉറപ്പാണ് ജീവൻ ഇൻഷുറൻസ്. ഈ ഇൻഷുറൻസ് വ്യക്തിയുടെ അകാല മരണത്തിൽ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്ക് അല്ലെങ്കിൽ പ്രായമായി സമ്പാദ്യശേഷി കുറയുമ്പോൾ ആ വ്യക്തിക്ക് സാമ്പത്തിക സംരക്ഷണം നൽകുന്നു. ഇൻഷുറൻസ് ഒരു സംരക്ഷണം മാത്രമല്ല, ഒരു നിക്ഷേപം കൂടിയാണ്. കാരണം ഒന്നുകിൽ മരണ സമയത്തോ അല്ലെങ്കിൽ നിശ്ചിത കാലത്തിന് ശേഷമോ മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ച തുക തിരിച്ച് നൽകും.

ലൈഫ് ഇൻഷുറൻസിന്റെ പ്രധാന ഘടകങ്ങൾ

- ഒരു കരാറിന് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട എല്ലാ വസ്തുതകളും ജീവൻ ഇൻഷുറൻസിനും ഉണ്ടായിരിക്കണം.
- ജീവൻ ഇൻഷുറൻസ് പരമമായ ഉത്തമ വിശ്വാസത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ കരാറാണ്.
- ജീവൻ ഇൻഷുറൻസിൽ ഇൻഷ്വർ ചെയ്യപ്പെടുന്നയാളുടെ ജീവനിൽ ഇൻഷ്വർ ചെയ്യുന്നയാൾക്ക് ഇൻഷ്വർ ചെയ്യാനുള്ള താൽപര്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം.
- ജീവൻ ഇൻഷുറൻസ് ഒരു നഷ്ടോത്തരവാദിത്വ കരാറല്ല.

വിവിധ തരം ലൈഫ് ഇൻഷുറൻസ് പോളിസികൾ: ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ വ്യത്യസ്ത മായതുകൊണ്ട് അവ നിറവേറ്റുന്നതിനായി വിവിധ തരം പോളിസികൾ ആവശ്യമുണ്ട്. അത് കുടുംബപരമായ ആവശ്യങ്ങളാകാം, കുട്ടികളുടെ ആവശ്യങ്ങളാകാം, പ്രായത്തിന്റെയോ, മറ്റെ ന്തെങ്കിലുമോ ആകാം. ആളുകളുടെ ഇത്തരം ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിനായി കമ്പനികൾ ആജീവനാന്ത പോളിസി, ധനവിനിയോഗ തരത്തിലുള്ള പദ്ധതികൾ, സംയുക്ത ജീവൻ പോളിസി, കുട്ടികളുടെ പദ്ധതികൾ, പെൻഷൻ പദ്ധതികൾ തുടങ്ങി പലതരത്തിലുള്ള പോളിസികൾ നൽകു ന്നുണ്ട്.

തീപിടുത്ത ഇൻഷുറൻസ് :

പ്രീമിയം നൽകുന്നതിന് പകരമായി ഇൻഷുറർ നിശ്ചിത കാലയളവിൽ, പോളിസിയിൽ പറഞ്ഞ തുക വരെ തീപിടുത്തം മൂലമുണ്ടാകാവുന്ന നഷ്ടങ്ങൾ നികത്തി നൽകാം എന്ന കരാറാണ് തീപിടുത്ത ഇൻഷുറൻസ്.

തീപിടുത്ത ഇൻഷുറൻസിന്റെ പ്രധാന ഘടകങ്ങൾ

- തീപിടുത്ത ഇൻഷുറൻസിൽ ഇൻഷുറൻസ് എടുക്കുന്നയാൾക്ക് ആ വസ്തുവിൽ ഇൻഷുർ ചെയ്യാനുള്ള താൽപര്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം.
- ജീവൻ ഇൻഷുറൻസ് പോലെത്തന്നെ തീപിടുത്ത ഇൻഷുറൻസും പരമമായ ഉത്തമ വിശ്വാസത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ കരാറാണ്.
- കർശനമായ നഷ്ടം നികത്തൽ കരാറാണ് തീപിടുത്ത ഇൻഷുറൻസ്.
- നഷ്ടം സംഭവിക്കാനുള്ള യഥാർത്ഥ കാരണം തീപിടുത്തമാണെങ്കിൽ മാത്രമേ ഇൻഷുറർക്ക് നഷ്ടപരിഹാരം നൽകാൻ ബാദ്ധ്യതയുള്ളൂ.

മറൈൻ ഇൻഷുറൻസ് : മറൈൻ ഇൻഷുറൻസ് എന്നത് സമുദ്ര സംബന്ധിയായ നഷ്ടങ്ങൾ നികത്തി നൽകാമെന്നുള്ള കരാറാണ്. കടലിൽ നിന്നോ കപ്പൽ യാത്രയിൽ നിന്നോ ഉണ്ടാകാവുന്ന നഷ്ടങ്ങളിൽ നിന്ന് മറൈൻ ഇൻഷുറൻസ് സംരക്ഷണം നൽകുന്നു. ഇതിൽ മൂന്ന് വസ്തുതകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു: കപ്പൽ, കപ്പലിലുള്ള ചരക്ക്, കടത്തുകൂലി.

മറൈൻ ഇൻഷുറൻസിന്റെ പ്രധാന ഘടകങ്ങൾ

- മറൈൻ ഇൻഷുറൻസ് ഒരു നഷ്ടോത്തരവാദിത്വ കരാറാണ്.
- ജീവൻ ഇൻഷുറൻസ് പോലെയും തീപിടുത്ത ഇൻഷുറൻസ് പോലെയും മറൈൻ ഇൻഷുറൻസും പരമമായ ഉത്തമ വിശ്വാസത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ കരാറാണ്.
- നഷ്ടം സംഭവിക്കുമ്പോൾ ഇൻഷുർ ചെയ്യാനുള്ള താൽപര്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം.
- സമീപസ്ഥ കാരണം എന്ന തത്വം ഇതിൽ ബാധകമാണ്.

വാർത്താവിനിമയ സേവനങ്ങൾ: ബിസിനസ് സ്ഥാപനത്തിന് വിതരണക്കാർ, ഉപഭോക്താക്കൾ, എതിരാളികൾ തുടങ്ങിയവരുമായി ബന്ധം പുലർത്തുന്നതിന് വാർത്താവിനിമയ സേവനങ്ങൾ സഹായിക്കുന്നു. ബിസിനസ്സിന് സഹായകരമായ ഇത്തരം സേവനങ്ങളെ രണ്ടായി തിരിക്കാം: പോസ്റ്റൽ സേവനങ്ങളും, ടെലികോം സേവനങ്ങളും.

പോസ്റ്റൽ അഥവാ തപാൽ സേവനങ്ങൾ: തപാൽ വകുപ്പ് നൽകുന്ന സേവനങ്ങളെ ധനകാര്യ സേവനങ്ങൾ എന്നും കത്തിടപാട് സേവനങ്ങൾ എന്നും രണ്ടായി തിരിക്കാം.

ടെലികോം സേവനങ്ങൾ : സെല്ലുലാർ മൊബൈൽ ഫോൺ സേവനങ്ങൾ, റേഡിയോ പേജിംഗ് സേവനങ്ങൾ, സ്ഥിരം ലൈൻ സേവനങ്ങൾ, കേബിൾ സേവനങ്ങൾ, വി.എസ്.എ.ടി. സേവനങ്ങൾ, ഡി.ടി.എച്ച് സേവനങ്ങൾ എന്നിവയാണ് വിവിധ തരം ടെലികോം സേവനങ്ങൾ.

ഗതാഗതം: ചരക്ക് നീക്ക സേവനങ്ങളും അതോടൊപ്പം എല്ലാത്തരം റോഡ്, റെയിൽ, വ്യോമ, കടൽ മാർഗ്ഗങ്ങളിലുള്ള ഗതാഗത സംവിധാനങ്ങളുൾപ്പെടെ ചരക്കുകളുടെയും ജനങ്ങളുടെയും അന്തർദ്ദേശീയമുൾപ്പെടെയുള്ള സഞ്ചാരത്തിന് സഹായകരമായതും അനുബന്ധവുമായ സേവനങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് ഗതാഗതം.

സംഭരണശാലകൾ : മുൻ കാലങ്ങളിൽ ചരക്കുകൾ ശാസ്ത്രീയമായും അടുക്കും ചിട്ടയോടും കൂടി അവയുടെ യഥാർത്ഥ ഗുണമേന്മയും മൂല്യവും ഉപയുക്തതയും നഷ്ടപ്പെടാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു നിശ്ചലമായ സംവിധാനമായിരുന്നു സംഭരണശാലകൾ. ഇന്നത്തെ സംഭരണശാലകൾ ഒരു സംഭരണ സേവനദാതാക്കൾ എന്നതിലുപരി ചുരുങ്ങിയ ചെലവിൽ ചരക്ക് നീക്ക സേവനദാതാക്കളായി മാറി.

വിവിധ തരം സംഭരണശാലകൾ : സ്വകാര്യ സംഭരണശാലകൾ, പൊതു സംഭരണശാലകൾ, ബോണ്ടഡ് സംഭരണശാലകൾ, സർക്കാർ സംഭരണശാലകൾ, സഹകരണ സംഭരണശാലകൾ.

സംഭരണശാലകളുടെ ധർമ്മങ്ങൾ: സംഭരണശാലകളുടെ ധർമ്മങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നു. സമാഹരണം, കൂട്ടായതിനെ വേർതിരിക്കുക, ചരക്കുകൾ കൂട്ടി വയ്ക്കുക, മൂല്യവർദ്ധിത സേവനങ്ങൾ, വിലസ്ഥിരത വരുത്തുക, ധനശേഖരണത്തിന് സഹായിക്കുക.

പരിശീലന ചോദ്യങ്ങൾ

ശരിയായ ഉത്തരം തെരഞ്ഞെടുക്കുക

1. ഡി.ടി.എച്ച് സേവനങ്ങൾ നൽകുന്നത്
   a. ഗതാഗത കമ്പനികൾ
   b. ബാങ്കുകൾ
   c. സെല്ലുലാർ കമ്പനികൾ
   d. ഇവയൊന്നുമല്ല
2. പൊതു സംഭരണശാലകളുടെ ഗുണങ്ങളല്ലാത്തത് ഏത്?
   a. നിയന്ത്രണം
   b. അയവുള്ളത്
   c. ഇടപാടുകാരുമായുള്ള ബന്ധം
   d. ഇവയൊന്നുമല്ല
3. താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നവയിൽ ഇൻഷുറൻസിന്റെ ധർമ്മമല്ലാത്തത് ഏത്?
   a. നഷ്ടസാധ്യത പങ്ക് വയ്ക്കുന്നു
   b. മൂലധന സ്വരൂപണത്തെ സഹായിക്കുന്നു
   c. പണം കടം കൊടുക്കുന്നു
   d. ഇവയൊന്നുമല്ല
4. താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നവയിൽ ജീവൻ ഇൻഷുറൻസ് കരാറിന് ബാധകമല്ലാത്തത് ഏത്?
   a. നിബന്ധനകളുള്ള കരാറാണ്
   b. ഏകപക്ഷീയമായ കരാറാണ്
   c. നഷ്ടം നികത്തൽ കരാറാണ്.
   d. ഇവയൊന്നുമല്ല
5. സി.ഡബ്ല്യു.സി. യുടെ പൂർണ്ണരൂപം
   a. സെൻട്രൽ കമ്മിഷൻ
   b. സെൻട്രൽ വെയർഹൗസിംഗ് കമ്മിഷൻ
   c. സെൻട്രൽ വെയർഹൗസിംഗ് കോർപറേഷൻ
   d. സെൻട്രൽ വാട്ടർ കോർപറേഷൻ

ഹ്രസ്വോത്തര ചോദ്യങ്ങൾ

1. “സാധനങ്ങൾ”, “സേവനങ്ങൾ” എന്നീ പദങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുക.
2. ഇ-ബാങ്കിംഗ് എന്നാലെന്ത്? അതിന്റെ ഗുണങ്ങൾ എന്തെല്ലാം?
3. ബിസിനസിന് സഹായകരമായ വിവിധ ടെലികോം സേവനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരു കുറിപ്പ് എഴുതുക.
4. ഉചിതമായ ഉദാഹരണങ്ങളിലൂടെ ഇൻഷുറൻസിന്റെ തത്വങ്ങൾ ചുരുക്കി വിവരിക്കുക.
5. സംഭരണശാലകളെയും അതിന്റെ ധർമ്മങ്ങളെയും പറ്റി വിശദീകരിക്കുക.

ദീർഘോത്തര ചോദ്യങ്ങൾ

1. സേവനങ്ങൾ എന്നാലെന്താണ്? അവയുടെ സവിശേഷമായ പ്രത്യേകതകൾ വിശദീകരിക്കുക.
2. വാണിജ്യ ബാങ്കുകളുടെ ധർമ്മങ്ങൾ ഉദാഹരണ സഹിതം വിശദീകരിക്കുക.
3. ഭാരതീയ തപാൽ വകുപ്പ് നൽകി വരുന്ന സേവനങ്ങളെപ്പറ്റി വിശദമായ കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കുക.
4. വിവിധതരം ഇൻഷുറൻസുകൾ എന്തെല്ലാമെന്ന് വിശദീകരിക്കുകയും ഓരോ തരത്തിലുള്ള ഇൻഷുറൻസുകൾക്കുമുള്ള നഷ്ട സാധ്യതകളുടെ സ്വഭാവം പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്യുക.
4. സംഭരണശാലാ സേവനങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിശദീകരിക്കുക.

പ്രോജക്റ്റുകൾ/അസൈൻമെന്റുകൾ

1. നിങ്ങൾ തുടർച്ചയായി ഉപയോഗിക്കുന്ന സേവനങ്ങളുടെ പട്ടിക തയ്യാറാക്കുകയും അവയുടെ പ്രത്യേക സവിശേഷതകൾ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുക.
2. ബാങ്കിംഗ് സേവനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരു പ്രോജക്റ്റ് തയ്യാറാക്കുക. പരിസരത്തുള്ള ഒരു ബാങ്ക് സന്ദർശിച്ച് അവർ നൽകുന്ന വിവിധ സൗകര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങളും അവരുടെ വിവിധ പദ്ധതികളെക്കുറിച്ചുള്ള ലഘുലേഖകളും ശേഖരിക്കുക. അവ വിശകലനം ചെയ്ത് ബാങ്കുകളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന അധിക സേവനങ്ങൾ എന്തെല്ലാം എന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുക.